CELJE, 25. JANUARJA 1979 – ŠTEVILKA 3 – LETO XXXIII – CENA 5 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Če kdaj, potem je letos za zimske počitnice vreme postreglo s snegom, ki pa se te dni v dolinah že začenja topiti. Nekaj članov našega uredništva je bela opojnost zvabila na smučišča, zato smo preostali nekoliko nasankali. Upamo, da bodo prišli polni vtisov in prinesli tudi kakšno zanimivost?!

Kot smo obljubili, v tej številki objavljamo prvi kupon za izlet kmečkih žena, ki ga letos še sedmič organiziramo okoli Dneva žena. Apeliramo na solidarnost. Gredo naj tiste, ki še niso bile z nami na morju.

DELOVNI DOGOVOR CELJSKIH KOMUNISTOV

V gosteh pri štorskih železarjih, točneje, v prostorih Mlinarjevega Janeza na Teharjih poteka že več dni delovno dogovarjanje celjskih komunistov, sekretarjev osnovnih organizacij za delo v letošnjem letu na osnovi ocene stanja lanskega leta. Odločneje delovanje osnovnih organizacij v tozdih in krajevnih skupnostih, trdnejša povezava z delegatsko bazo, dosledno spremljanje vseh pomembnih družbenoekonomskih dogodkov v občini, so poglavitna izhodišča za vse nadaljnje naloge komunistov v prihodnjem obdobju. Posnetek prikazuje enega od mnogih sestankov sekretarjev OO ZK celjske občine, ki sta jih vodila Stane Seničar in Slavko Sotlar.

Foto: Drago Medved

Stran 3
LAŠKI KOMUNISTI O KULTURNI POLITIKI

Stran 6
V CELJU SPET PUSTNE NORČIJE

Stran 9
ODTUJILA JE 290 TISOČ DINARJEV

Stran 10
USODNI ČASI ZA CELJSKO GLASBENO ŠOLO

Stran 12/13
OBISKALI SMO PODSREDO

Stran 16
»LESNINA« ODPRLA NOVO VELETRGOVINO

V POZDRAV PRAZNIKU BO 8. FEBRUARJA PREMIERA FILMA »TRENUTEK«

Novembra lani smo v Celju na TDF 78 videli smetano lanske jugoslovanske filmske proizvodnje. Odziv občinstva je bil izvrsten, saj je filme TDF gledalo okoli 35.000 gledalcev. V celi lanski filmski proizvodnji pa obstoja vsaj še en film, ki ga je res treba videti in za katerega lahko rečemo, kako škoda je, da se ni pojavil v Celju že med TDF. Gre za film Trenutek, ki je le za nekaj mesecev zamudil festival jugoslovanskega igranega filma v Puli. To je izvrsten, pretresljiv film iz vojnih dni, ki ga je posnel preizkušeni režiser Živojin Janković, med drugimi znanimi domačimi igralskimi imeni pa najdemo v tem filmu tudi Bato Živojinovića in Radka Poliča.

Ker je film izjemno kakovosten, zanimiv, se je organizacijski odbor TDF odločil, da bo s svečano premiero tega filma že v februarju odprl TDF 79. S tem občinstvo ne bo prikrajšano, saj film Trenutek žanje mnogo zanimanja v domačih kinematografih. Da pa bo slovesnost še pomembnejša, bomo v Celju s svečano premiero filma Trenutek počastili slovenski kulturni praznik. Na svečani premieri, ki bo pod pokroviteljstvom Gradisa Celje, se bo občinstvu predstavila tudi ekipa ustvarjalcev filma – režiser Živojin Janković ter igralca Bata Živojinović in Radko Polič.

BS

NOV PRODAJNI CENTER

V torek dopoldne so v Levcu odprli nov prodajni center Lesnine iz Ljubljane, ki brez dvoma po svojem obsegu in založenosti predstavlja na tem področju pomembno pridobitev na celjskem območju. Otvoritve so se udeležili številni predstavniki občin celjskega območja, o tem, zakaj so se odločili za gradnjo v Levcu ter nadaljnih načrtih pa je govoril glavni direktor Lesnine **Marjan Planinc.** V imenu občine Žalec, na katerem prostoru stoji nov objekt, je govoril predsednik Izvršnega sveta občine **Jože Jan,** ki je tudi izročil spominsko darilo **Jakiju,** ki je avtor zelo uspele zunanje fasade novega centra. Spregovoril je tudi predsednik sveta krajevne skupnosti Petrovče **Rado Rotar** in omenil velik pomen tega objekta za njihovo krajevno skupnost, ki je bila po tej plati doslej z redkimi izjemami zelo skromna.

Otvoritev objekta, ki ga bo vodil **Jože Zdovc,** je opravil **Ivan Lipovšek,** delavec, ki je najdlje zaposlen v Lesnini celjski enoti.

T. VRABL

DRUŽBENI SVETI V CELJU

PRECEJ ZNANEGA ZA DELO

Ustanovili naj bi jih deset

Družbeni sveti niso nadomestilo za samoupravne in delegatske organe, niso tudi zamaški slabega in neučinkovitega dogovarjanja in odločanja v samoupravnem sistemu, prav tako pa niso in ne smejo biti nekakšni vzporedni organi ali telesa, ki v bistvu samo podvajajo ali množijo poti za brezplodno in ponavljajoče se razpravljanje. Potemtakem ni težak odgovor, kakšno mesto, vlogo in naloge bodo namenili družbenim svetom v celjski občini. O tem vprašanju so v Celju že dvakrat razpravljali na seji sveta za družbenopolitični sistem pri OK SZDL, stališča glede družbenih svetov in njihove vloge pri nadaljnjem podružbljanju samoupravnega in delegatskega odločanja pa je sprejel tudi komite OK ZKS Celje.

Na pobudo frontne OK SZDL bodo v gradivu za javno razpravo predlagali, naj bi v Celju ustanovili naslednje družbene svete:

- družbeni svet za vprašanja delovanja in razvoja političnega sistema (pri OK SZDL Celje)
- družbeni svet za družbenoekonomska vprašanja in razvoj (občinski svet)
- družbeni svet za planiranje in urbanizem (občinski svet)
- družbeni svet za problematiko in razvoj usmerjenega izobraževanja (občinski svet)
- družbeni svet za varstvo okolja (pri OK SZDL Celje)
- družbeni svet za vprašanja znanstveno-raziskovalnega in razvojnega dela (občinski svet)
- družbeni svet za problematiko nagrajevanja po delu in delitve dohodka (pri občinskem sindikalnem svetu).

To pomeni, da v celjski občini predlagajo ustanovitev družbenih svetov za družbenopolitično skupnost (občinski sveti) in pri družbenopolitičnih organizacijah. Poleg tega pa naj bi družbene svete ustanovili še pri upravnih organih občinske skupščine, in sicer:

- družbeni svet za vprašanja davčne politike,
- družbeni svet za vprašanja delovanja inšpekcijskih služb in
- družbeni svet za notranjo upravo.

Družbene svete nameravajo v celjski občini ustanoviti še pri nekaterih delovnih organizacijah: pri Razvojnem centru, pri Cinkarni (že dela), pri Golovcu in pri EMO.

Katera vsebinska izhodišča naglašajo v celjski občini pri ustanavljanju družbenih svetov?

Družbeni sveti niso organi odločanja, pač pa z interdisciplinarno strokovnopolitično in demokratično razpravo, povezovanjem in usklajevanjem različnih stališč, pogledov in predlogov o temeljnih vprašanjih življenja in razvoja v občini omogočajo kakovostnejše in učinkovitejše odločanje samoupravnih in delegatskih organov. V družbenem svetu bodo delegati strokovnih in znanstveno-raziskovalnih organizacij, strokovnih društev, razvojnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij, interesnih skupnosti in vseh tistih, ki bodo kvalificirano, z znanjem in z oblikovanimi političnimi stališči lahko pomagali postaviti osnove za najboljše odločitve v delegatskih skupščinah in v samoupravnih organih. Srečevali se bodo znanost, stroka, politika, oblast in samouprava v enakopravni izmenjavi mnenj in stališč. V celjski občini, na primer, ugotavljajo precejšnjo odsotnost strokovnih organizacij, združenj in društev v delegatskem in samoupravnem sistemu. Tudi v delu družbenopolitičnih organizacij so s stališči in predlogi premalo navzoče znanstvene in razvojne organizacije. Družbeni sveti ne bodo le izpolnili vrzeli v medsebojnem obveščanju, v soočanju mnenj in stališč različnih nosilcev in izvajalcev posameznih družbenih in razvojnih nalog, pač pa bodo zagotovili ustvarjalno kresanje mnenj o posameznih vprašanjih in končno strokovnopolitično poenotenje. Tako zasnovana stališča družbenega sveta bodo v močno oporo delegatskim in samoupravnim organom.

Osnovna usmeritev v delovanju družbenih svetov je torej znana. Čeprav bodo določene razlike v opredelitvi konkretnih nalog družbenega sveta za občino, pri družbenopolitičnih organizacijah, pri delovnih organizacijah ali upravnih organih. V celjski občini opozarjajo na racionalnost pri ustanavljanju družbenih svetov, na delegatsko sestavo in zamenljivost delegatov ter na veliko vlogo znanosti in stroke v delovanju družbenih svetov. Obenem so v dosedanji razpravi dorekli, zakaj predlagajo ustanovitev družbenega sveta za usmerjeno izobraževanje in za znanstvenoraziskovalno ter razvojno delo. Obe ti dve področji, pravijo v Celju, predstavljata ogrodje nadaljnje preosnove in rasti družbenega, gospodarskega, samoupravnega in političnega življenja v občini.

J. V.

VOLILNE KONFERENCE SZDL V KONJIŠKI OBČINI

DOBRA OCENA UČINKOVITOSTI

Uspešno predvsem zaradi dobrih priprav

Konjiška občinska organizacija SZDL je dobro zastavila vse priprave na svoje volitve. Tako so v vsebinskem smislu poudarili predvsem lastno oceno učinkovitosti in uresničevanje delegatskega sistema. Pa tudi kadrovske in organizacijsko-tehnične priprave so bile temeljito začrtane.

Vsebinsko težišče konjiških volitev v SZDL pa je zajemalo in še zajema, kajti prav v tem tednu se volitvene konference v občini zaključujejo, samoupravno organiziranost krajevnih skupnosti. Obravnavali so nove statute, ki so poudarili vprašanja SLO in družbene samozaščite in jih utemeljila povsem na novo. V bodoče bodo imeli skupno v občini šest skupščin krajevnih skupnosti, prej pa so bile štiri.

Sedaj žee tretji referendumski program v občini, namenjen razvoju krajevnih skupnosti, je prav tako v središču pozornosti, še posebno njegovo uresničevanje na posameznih območjih.

Zanimivo je, da so Konjičani posebej ocenili vlogo in delovanje družbenih organizacij in društev, saj bo prav SZDL na eni izmed prihodnjih zasedanj občinske skupščine, verjetno že v februarju, glavni poročevalec o tej tematiki. Posebna sekcija pri SZDL bo pripravila tudi ustrezno gradivo z oceno problemov s tega področja izražanja mnogih interesov delovnih ljudi in občanov. K vsebinskemu vidiku sedanjih volilnih konferenc konjiške SZDL pa štejemo lahko še vprašanji o usklajenem delovanju družbenopolitičnih organizacij po posameznih območjih in, logično, o aktivnosti posameznih organov pri krajevnih organizacijah SZDL. Razumljivo, da so bili pretehtani tudi vsi programi razvoja krajevnih skupnosti in na teh volilnih konferencah praktično dobili politično frontno potrditev.

Do sedaj so v konjiški občini oblikovali 50 vaških odborov SZDL, kadrovske priprave pa so bile povsod usklajene z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami, s krajevno skupnostjo in delegacijami. Med najuspešnejše konference teh vaških odborov štejejo tiste, ki so bile na vitanjskem območju.

Čeprav ocena volilnih konferenc SZDL v konjiški občini še ni dokončna, pa vendar je možno že sedaj reči, da so krajevni odbori SZDL pristopili k delu zelo resno in temeljito pripravljeni, zato uspehi niso mogli izostati. Tu in tam so pogrešali več razprav o uveljavljanju in »poteh in stranpoteh« delovanja delegatskega sistema, še vedno slabo obveščenost, ki bi lahko po mnenju mnogih razprav občanov bila boljša, če bi bili tudi zbori občanov pogostejši. Prav gotovo bo obveščanje občanov bolj neposredno in s tem boljše, če bodo dobro zaživeli prav vaški odbori in odbori v soseskah, ulicah, posameznih zaselkih.

Še glavne letošnje delovne in akcijske usmeritve konjiške frontne organizacije!

- delegatski sistem in izobraževanje delegatov
- usklajevanje programov KS in spremljanje uresničevanja referendumskega programa
- obveščanje občanov o družbenopolitičnih akcijah
- organiziranje frontne vloge SZDL v vaških zaselkih, soseskah, ulicah in podobno.

MITJA UMNIK

VOLILNE KONFERENCE SZDL V LAŠKI OBČINI

UPORNA KOMUNALA

Selitev kadrovske zagate iz Laškega v Radeče

V laški občini so do srede opravili volilne konference v desetih od trinajstih krajevnih skupnosti. Krajevna vodstva SZDL so se konstituirala v naslednjih krajevnih skupnostih: Marijagradec, Sedraž, Rimske Toplice, Rečica, Svibno, Jagnjenica, Jurklošter, Vrhovo, Breze in v Laškem.

Osnova značilnost za vse opravljene seje krajevnih konferenc je, da so se povsod organizirali po vaških in uličnih odborih in s tem zagotovili obravnavo problemov, nalog in načrtov neposredno v družbeni bazi. V največji krajevni organizaciji, v Laškem, so v decembru in januarju z uspehom premagali nekatere težave, ki so se kazale še v začetku decembra. Bile so predvsem kadrovske narave, čeravno zato ni bilo objektivnega opravičila, saj je to središče, ki ima na voljo največ sposobnega kadra. Novo krajevno konferenco SZDL v Laškem odlikuje zdaj široka razvejanost v bazi, v vodstvu samem pa se ta razvejanost odraža v organizaciji številnih odborov in komisij, ki so zajele problematiko velike krajevne skupnosti daleč čez nekdaj izključno komunalne probleme.

Najbrž je kadrovski problem v nekaterih manjših krajevnih skupnostih vzrok, da so tudi tokrat izbili na dan predvsem komunalni problemi, ki bi morali biti predvsem predmet svetov krajevnih skupnosti. Če pa ob tem upoštevamo, da so v manjših krajevnih skupnostih v različnih organih samoupravnega in političnega življenja navadno eni in isti ljudje, je prodor te problematike razumljiv, čeravno ne opravičljiv.

V nekaterih krajevnih skupnostih, predvsem manjših, so se organizirali tako, da konferenco SZDL sestavljajo vsi člani organizacije, v nekaterih večjih krajevnih skupnostih pa so se organizirali na delegatskem principu. Povsod so v izvršne svete krajevnih organizacij SZDL vključili tudi delegate iz sindikalnih organizacij in društev, ki v krajevnih skupnostih delujejo, oziroma vključujejo veliko število zaposlenih.

V Rimskih Toplicah je razprava v začetku krenila v smeri obravnavanja komunalnih problemov, potem pa so razpravo razširili tudi na druga področja, predvsem na delo društev.

V Vrhovem so prav tako analizirali delo društev. Njihovi komunalni načrti pa se križajo s predvideno gradnjo hidroelektrarne, zato so sklenili posvetiti tem vprašanjem poseben politični poudarek. V tej krajevni skupnosti bodo letos gostili tudi občinski praznik.

Prvotno pereče kadrovsko vprašanje se je iz Laškega preselilo v Radeče. Tu bodo kljub dobrim pripravam na volivno konferenco, kljub uspelim krajevnim in vaškim sestankom krajevno konferenco opravili šele konec meseca. Zapletlo se je namreč okoli vodilnih funkcij v krajevni konferenci SZDL. Toda tudi tej nalogi bodo v Radečah bržčas kos, saj gre za eno najuspešnejših krajevnih organizacij v občini in za območje, kjer sposobnih in delovnih ljudi ne manjka.

JURE KRAŠOVEC

KOMENTAR

JAZ GOSPOD, TI GOSPA...

Prišli so časi, ko so mesta in strnjena naselja postala bolj nevarna kot strme podeželske steze in poti. Že nekaj številk zaporedoma poročamo o zlomih, izpahih in drugih nesrečah, ki jih povzroča zima, ki je vzela svojo »nalogo« letos zares.

Priletna Celjanka, ki sem jo oni dan srečal poskakujočo ob berglji, mi je povedala:

»V stari Jugoslaviji so v dveh dneh najpozneje očistili Celje snega. Mobilizirali so »furmane« s konjskimi vpregami, zaposlili komunalne delavce in nezaposlene in je šlo. Pred lastno hišo sem si nalomila nogo... Dobro, jaz imam čas pestovati mavec, toda koliko delovnih dni gre v nič?!«

Res je Celje dandanes nekajkrat večje od predvojnega. Nezaposlenih najbrž ni, tisti pa ki so, jih nihče ne bi zdrezal od toplih zapečkov na ulice. Mladinske brigade? V Mariboru so izkoristili tudi to možnost. Konjskih vpreg res več ni, je pa zato toliko več kamionov, ki bi jih za kakšno dopoldne lahko žrtvovali za odvoz snega. Toda je. Celjska komunala ima počasnega, toda do pomladi zanesljivega čistilca ulic in cest – sonce. Ko bo posijalo, bo vseh težav konec.

Imamo občinski odlok o obveznem čiščenju pločnikov vzdolž stanovanjskih in poslovnih stavb. Toda odlok še ni odmetal niti lopate snega. Papir tega ne zmore.

Na stanovanjski skupnosti so povedali, da so s čiščenjem pločnikov pač težave. Nekateri čistijo, nekateri ne.

Zakaj pristojni organi ne ukrepajo zopet tiste, ki se odloka ne držijo? Kako neki, saj je že tako težko prepričati stanovalce, da sprejmejo funkcijo v vodstvu hišnih svetov. Če bi nastopili z drastičnejšimi ukrepi, bi to pomenilo kadrovski »osip«.

Dneve in dneve stopicajo zaposleni po ledenih kolobitih na svoja delovna mesta – in zamujajo – zaradi poledice. Toda v takih delovnih organizacijah nihče ne pride na idejo, da bi organizirali uro udarniškega čiščenja, kar bi bilo zdravo in še veliko izgube delovnega časa bi ne bilo, če bi skrajšali »klepete pri kavi«. Menda je čisto nemogoča zadeva, da bi kak načelnik civilne zaščite dvignil na noge svojo posadko in praktično preiskusil intervencijo za odpravljanje posledic vremenskih nesreč. Sneg sicer nesreča še ni, jo pa povzroča, če se spremeni v led.

Toda Slovenci smo se sprli z lopato. Jaz gospod, ti gospa, kdo bo vozil »šajtergo«?, tako poje zabavna ljudska pesem, pa se nje besedila držimo kot pijanec plota.

JURE KRAŠOVEC

DELAVSKA UNIVERZA ŽALEC

DVAKRAT VEČ UR BO

Tudi letos posebna skrb usposabljanju

220 ur delegatske šole bodo izvedli letos pri žalski Delavski univerzi ter več kot 800 ur namenili ostalemu družbenopolitičnemu izobraževanju. K sodelovanju bodo pritegnili vse vodje izobraževanja v OZD, predsednike OOS, sekretarje OO ZKS in predsednike konference SZDL v KS.

Tudi letos bodo pri Delavski univerzi posebno skrb namenjali družbenopolitičnemu usposabljanju delegatov in idejnopolitičnemu usposabljanju članov Zveze komunistov. Res je, da so prav temu tudi zadnje leto posvečali precej pozornosti, vendar v Žalcu zatrjujejo, da še vseeno premalo. Sicer pa številna spoznanja hitro zastarijo in stara spoznanja je treba nadomestiti z novimi. Ob usposabljanju delegatov in članov ZK bi seveda ne bilo prav, ko bi pozabili na izobraževanje članov ZSMS. Tudi letos bodo posamezno izobraževalno obliko ocenili na osnovi zaključnega razgovora in anonimne ankete. Preteklo leto je bilo leto kongresov, resolucije pa nalagajo zahtevnejše naloge. Družbenopolitične organizacije v združenem delu morajo biti zainteresirane, da preverjajo delo posameznikov in bolj kritično obravnavajo delo udeležencev, ki so jih kadrovale v posamezne oblike. Vodja družbenopolitičnega izobraževanja pri žalski Delavski univerzi Anka Krčmar je povedala, da so se zato dogovorili z občinskimi družbenopolitičnimi organizacijami, da bodo v organizacijo tovrstnega usposabljanja letos pritegnili vse vodje izobraževanja v OZD, predsednike OOS, sekretarje OO ZKS in predsednike konference SZDL v krajevnih skupnostih. Tri oblike družbenopolitičnega usposabljanja bodo pripravili tudi letos: delegatsko šolo, idejnopolitično izobraževanje članov ZK ter ZSMS. Program delegatske šole je skupen za delegate občinske skupščine in SIS. S predavanji in razpravo vred naj bi delegatska šola trajala najmanj štirideset ur. Komunisti se bodo usposabljali v krajevnih skupnostih. Poleg tega programa bodo OO ZKS izvajale še svoj program in to s predavatelji iz svoje osnovne organizacije. Mladinska politična šola bo trajala 35 ur, omeniti pa velja tudi enodnevne seminarje za funkcionarje v ZSMS v OZD, KS, OŠ ter za člane komisij pri občinski konferenci ZKS.

Skupaj bodo letos v Žalcu izvedli 220 ur delegatske šole in več kot osemsto ur ostalega družbenopolitičnega izobraževanja. To je dvakrat več kot lansko leto.

JANEZ VEDENIK

OBRAZI

DRAGIŠA SKAKIĆ

»Dobro jutro, takoj vam bom posredoval podatke. Ali pogledam, če je tu Vinko Orešnik in vam bo on dal oceno vremena in stanja na naših cestah? Ne? Prav. Potem pa kar začniva. Bistrica –18, Podplat –17, Radmirje –14...«

Spoznala sva se pred štirinajstimi, morda nekaj več dnevi. Vsako jutro pokličem Cestno podjetje Celje, tozd vzdrževanje cest in poprašam o stanju na naših cestah pa vremenu, temperaturah... Najprej mi je stalno dajal podatke Vinko Orešnik, zdaj, v zadnjih dneh, to dela Dragiša Skakić, ki že od četrtega leta svojega življenja živi v Celju. »Saj veste, kako je to. Oče in mama sta Srba, oče oficir... Selili smo se in pristali v Celju... Končal sem srednjo tehnično šolo, sem gradbeni tehnik, od leta 1973 sem zaposlen v Cestnem podjetju, to je moje prvo delovno mesto, vmes sem bil že na služenju vojaškega roka...«

Govori o delu, da ga ima tako kot vsi njegovi sodelavci v tozdu zlasti veliko pozimi... zbira in pripravlja podatke za republiško cestno skupnost... opravlja meritve... »vse, kar je treba delamo, pozimi pa še dežuramo«... lani avgusta je postal tudi predsednik konference mladinskih organizacij v Cestnem podjetju, kjer je trenutno približno okoli sto mladincev... »Težko je, ker imajo terensko delo,, ukvarjamo se z vsem, z vsakdanjimi problemi... vključujemo se v vse razprave... delati smo začeli na športnem področju, kjer kar precej gibljemo... lani smo pripravili več internih in medinternih tekmovanj... sodelujemo pri priložnostnih proslavah... ukvarjamo se z lokalnimi delovnimi akcijami... tako smo uredili tudi okolico našega počitniškega naselja na morju... delo škriplje, ker je težko dobiti ljudi skupaj... delamo pa, delamo...«

Najbolj ga pekli to, ker so mladinci po terenu in ne morejo izpeljati vseh akcij, kot si jih zamislijo, začrtajo, dajo v program... Sicer je pa to tako večni problem podjetij, ki delajo po terenu.

Dragiša Skakić pravi, da ima pravzaprav malo prostega časa. Največji del dneva preživi v delovni organizaciji pa pri športu, kjer je ni panoge, da ne bi sodeloval kot »športnik sindikalist«. »Saj poznate to, da moraš sam najprej na čelo, če hočeš potegniti še ostale za seboj...«

Prosti čas?. Ga skoraj ni. No ja, rad bere, poleti lovi ribe, zbira značke.

»Če imaste kakšno, mi jo prosim prinesite!« je bil odkrit, kot to zna le on. Govori počasi, vljudno, preudarno, brez okraskov s tujkami, preprosto, vsem razumljivo. Za svoja mlada leta je kar nekam preveč resnoben, zavzet za delo na delovnem mestu in izven njega. V kolektivu ga cenijo, vsaj tako so nam povedali. Ni akcije, da ne bi bil zraven ali da ne bi zanjo navdušil svojih sovrstnikov. Upam, da bova še dolgo sodelovala in da mi bo vsako jutro tako kot njegovi sodelavci posredoval podatke o vremenu, cestah, temperaturah in vsem kar sodi zraven na širšem celjskem območju.

TONE VRABL

SEZNANJANJE Z SLO V LAŠKI OBČINI

V laški občini SZDL skupaj z odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito organizirajo v teh dneh razgovore in predavanja o organiziranosti krajevnih skupnosti za SLO. V večini krajevnih skupnosti so se odločili za pogovore v vaških in uličnih odborih. Tako bodo problematiko prinesli bliže ljudem in zagotovili čim večjo udeležbo. Dosedanji sestanki so bili, kot poročajo, dobro obiskani. Sestanke so vodili člani odborov za LO in DSZ po krajevnih skupnostih.

OGLAŠUJTE V NOVI tednik

KOMUNISTI OBČINE LAŠKO

O KULTURNI POLITIKI

Ocena stanja in naloge vseh v občini

Dejstvo je, da v vsej naši družbeni skupnosti posvečamo vedno večjo pozornost kulturi, kot sestavini dela in življenja vsakega človeka. Nekateri to počno bolj načelno, toliko pač, da trobijo z večino v isti rog, drugi počno to zavestno, s spoznanjem, da brez povezave med vsemi ustvarjalci in tistimi, ki jim je kulturni program namenjen, ne bo napredka ne v vsebinskem in ne materialnem pogledu v kulturi, ki je resnici na ljubo, bila vse predolgo družbeni pastorek. K zavestnim sotvorcem kulturnega razvoja v svoji občini sodijo komunisti v Laškem, ki so na svoji nedavni občinski konferenci ocenili obstoječe stanje in se domenili, kako v prihodnje.

Poseben kulturni dogodek je že to, če se avantgardne sile ukvarjajo s kulturno politiko, saj nas mnogoteri primeri iz ne tako davne preteklosti potrjujejo v domnevi, da so se kulturniki sami mnogokrat preveč zapirali v svoje hrame in rekli, da je kultura pač samo njihova stvar in se to drugih, najmanj pa politikov tiče. Ta preživeta razmišljanja, oziroma posledice ozkega in neosveščenega gledanja, zdaj zdravimo v prenekateri občini. Laško ni nobena izjema. Spoznali so, da z načelnimi razpravami ne bodo prišli nikamor. Potrebne so organizacijske, kadrovske in prostorske »sanacije« obstoječega stanja. Do te ugotovitve niso prišli na pamet, ampak na podlagi gradiva, ki ga je vestno in vztrajno pripravljala posebna delovna skupina pri občinskem komiteju ZK Laško. Ugotovili so, da dobra polovica osnovnih organizacij ZK v občini sploh ni seznanjena s kulturno problematiko (najbrž niso sami krivi za to), drugo spoznanje pa je prijetnejše: kar 110 komunistov v občini deluje na kulturnem področju posredno ali neposredno. Vsekakor je treba to dragoceno vojsko koristneje in učinkoviteje izkoriščati. Več bo treba storiti v izobraževanju, povezavi med šolami in krajevnimi skupnostmi in tozdi. Vsi še preveč delajo vsak zase, tam, kjer seveda sploh delajo. Samo 7 delovnih organizacij v občini ima organizatorje kulturnega življenja, premalo je kulturnih društev v krajevnih skupnostih. ZKO nima niti točnih podatkov o njihovi podobi. Seje izvršnega odbora in skupščine kulturne skupnosti so več ali manj na robu sklepčnosti, po drugi strani pa kulturni delavci niso zadovoljni z odstotkom deleža denarja, ki ostane v občini po delitvi kulturi namenjenega denarja z republiko. Premalo je ustreznih prostorov, tisti ki pa so, so premalo ali neustrezno izkoriščeni. Premalo je delegacij za kulturo, zato je delegatska baza slaba in s tem tudi povezava z občani. Imajo godbe na pihala, nekaj kampanjskih dramskih skupin, pevskih zborov in potem je naštevanja konec.

Komunisti so sklenili: da je treba realno gledati na obstoječi položaj kulturnega razvoja v občini, nadaljevati z razpravo o kulturnih potrebah občanov v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, konkretizirati posamezne akcije in predvsem zaostriti reševanje kadrovske problematike v občini. Komunisti podpirajo pobudo, da bi vsaka krajevna skupnost imela svoje kulturno društvo in da morajo trije večji občinski centri (Laško, Rimske Toplice in Radeče) razviti močnejšo kulturno dejavnost. V delovnih organizacijah mora zaživeti akcija Človek, delo, kultura tako, da bi vsak kolektiv sprejel minimalni kulturni program dela. Sama občinska konferenca ZK vključuje v svoj redni program dela naloge na področju kulture, komite ZK pa naj letos do marca ustanovi Aktiv komunistov na področju kulture. V krajevnih skupnostih, kjer še ni kulturnega društva, so osnovne organizacije ZK odgovorne, da to storijo do konca letošnjega leta. Komunisti se bodo zavzemali, da bo v prvem tromesečju letošnjega leta prišlo do formiranja matične knjižnice in ustanovi sosvet za marksistično-družboslovno literaturo. Komunisti v laški občini bodo vsaj dvakrat letno razpravljali o izvajanju sklepov za razvoj kulturnega življenja v občini. Takoj bo treba pristopiti k novi izdelavi srednjeročnega načrta in proučiti možnosti za vključitev potreb kulture v program tretjega samoprispevka v občini. Jasno je treba začrtati kulturni program v občini in izdelati sistem financiranja kulturne dejavnosti in ukrepov za dosledno stabilizacijsko obnašanje. Med pomembne naloge sodi tudi podružbljanje kulturne politike in krepitev delegatske baze, oživitev in ustanavljanje novih kulturnih društev, vključevanje mladih, varstvo kulturne dediščine in sodelovanje s sosednjimi in pobratenimi občinami.

Nalog ni malo. Vse družbenopolitične sile morajo biti enotne in dosledne. V izvajanju pa ne preskromne: v razpravi je predstavnica mladih dejala, da so včasih kaj sami pripravili, da je le bila proslava, kakršnakoli. To je nevarno razmišljanje: proslave, kakršne poznamo doslej, se že umikajo boljšim vsebinskim in estetskim rešitvam, če je v okviru starega koncepta pa še kakršnakoli, je škoda dvojna. To seveda samo za primer.

DRAGO MEDVED

V CELJU O SAMO–PRISPEVKU

Včeraj opoldne je bila 47. seja predsedstva občinske konference SZDL Celje, kjer so obravnavali poročilo o izvajanju programa II. samoprispevka v celjski občini, ki ga je podal Tone Rožman. Člani predsedstva so tudi razpravljali o aktualnih vprašanjih razvoja turizma in gostinstva v celjski občini. Poročilo je pripravil Leopold Perc. Ker gre za dve izredno pomembni področji družbene dejavnosti, bomo o tem v prihodnji številki obširneje poročali.

ŠENTJURSKI KOMUNISTI O DELU DELEGACIJ

Delovanje delegacij v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in v skupščini občine, bo tema razprave in ocene seje občinske konference ZKS Šentjur. To je poleg točke razno tudi edina točka dnevnega reda seje, ki bo danes popoldne. Brez dvoma sodi dobro delovanje vseh delegacij v občini k bistvenemu delu izpolnjevanj načrta družbenega napredka in občini Šentjur nikakor ne more biti vseeno, kako se razvija in uveljavlja delegatska baza. Neposredno odgovornost nosijo brez dvoma tudi komunisti in današnja seja konference bo v razpravi gotovo razkrila zanimive pokazatelje trenutnega stanja. Znano namreč je, da so le redki kraji in redke posamezne delegacije, ki so uspele v dosedanjem obdobju uveljaviti ustrezne, predvsem pa učinkovite metode dela in v svojo vsebino vnesti zastopanje resničnih interesov svojih samoupravnih in delovnih sredin.

D. M.

MLADI V ŽALCU

POMEMBNI USPEHI

Lani so dosegli pomembne premike v vseh pogledih

Mladi v žalski občini so prav gotovo med najbolj prizadevnimi v vsej Sloveniji. O tem govorijo številni podatki, akcije, uspehi, načrti. O njihovem delu smo že večkrat poročali, tokrat pa smo dali besedo predsedniku OK ZSMS v Žalcu Otu Žagarju. V prispevku za Novi tednik piše o delu in uspehih v tem letu.

Leto 1978 lahko ocenjujemo v OK ZSMS Žalec kot leto, v katerem smo dosegli pomembne premike v organizacijskem in idejnem pogledu, same akcijske realizacije pomembnih družbenih vprašanj, pa tudi vprašanj same ZSMS. Zastavljene naloge so bile vedno nosilec in usmerjevalec aktivnosti v vseh sredinah mladinskega organiziranja. Samo s takšnim delom smo dosegli dokaj kvaliteten razvoj na področju organiziranosti mladih v vseh sredinah mladinske organiziranosti, predvsem pa pri pridobivanju vloge mladih v združenem delu in krajevnih skupnostih. V dosti primerih smo zastavili naloge tako, da smo dosegli ali še bomo v krajšem obdobju samoupravne in politične odgovore najširših množic mladih organiziranih v ZSMS, o nadaljnjih usmeritvah in akcijah pri poglabljanju samoupravnih socialističnih odnosov in graditvi samoupravne socialistične družbe, ter samoupravnega družbenega sistema na temeljih delegatskih odnosov. Bistveno so se spremenili odnosi glede stopnje uveljavljanja interesov mladih v procesu samoupravnega demokratičnega odločanja interesov mladih, delež mladih pri krepitvi socialistične zavesti in naš konkreten prispevek k hitrejšemu in enakomernejšemu razvoju naše DPS.

Naša prizadevanja so bila usmerjena na področje delovanja OO, odločno smo preprečili vse poskuse sektaštva v vrstah ZSM, saj smo neposredno odgovorni za družbenopolitično angažiranje in pravilno socialistično vzgojo in usmerjanje mladih ljudi, ne pa samo svojega članstva.

Področje političnega delovanja smo in še poskušamo organizirati tako, da bo zmerom aktualno in da bo spodbujalo ustvarjalno delovanje vseh dejavnikov organiziranih v ZSM. Posebno pozornost smo posvečali krepitvi vloge SZDL.

Vloga mladih v ZD pri krepitvi samoupravnih in delegatskih odnosov, še ni takšna, da bi lahko govorili o bistvenem kvalitetnem premiku. Mladi so v zadostnem številu vključeni v vse oblike samoupravnega in delegatskega sistema, vendar še ne odigravajo povsem zaupane vloge. **V nekaterih sredinah se na žalost pojavljajo samo kot zagotovilo za strukturo, ne pa kot delegati in zagovorniki stališč organizirane mlade avantgarde.** Za takšno stanje so v največji meri krivi vodstveni in vodilni delavci, ker so še vedno kreatorji samoupravno dogovorjenih stališč. V takšnih krogih je mlademu človeku težko prodreti z zdravo in napredno idejo.

Položaj se bistveno izboljšuje, zato morajo biti naši pristopi pri reševanju delegatskih in samoupravnih vprašanj še bolj vsebinski in trdno zasnovani.

Največja problema sta redno financiranje OO ZSM v KS in pomanjkanje prostorov. Tudi tu se položaj izboljšuje. V KS Braslovče že celo leto razpolagajo s praznimi prostori stare OŠ, vendar mladina niti do danes ni dobila prostora, čeprav je bilo o tem izrečeno veliko besed.

Vse več je mladih, ki se aktivno vključujejo v vseh organih, ki vodijo izobraževanje. Samoupravni in družbenoekonomski položaj učenca se izboljšuje, vendar se še vse prepogosto pojavlja v samoupravnih odločitvah strah pred učiteljem.

V naši občini je ena izmed močnejših gospodarskih panog kmetijstvo. Zaradi precejšnjega števila mladih kmetijskih proizvajalcev delujejo po KS aktivi mladih zadružnikov, ki v svojih sredinah združujejo mlade iz kmetijstva.

Z vključitvijo mladih kmetov v vse oblike idejnopolitičnega izobraževanja, se že čuti večja množičnost pri vključevanju v vse oblike samoupravnega in delegatskega življenja v neki samoupravni sredini. To pa je akcija, ki je širšega družbenega pomena.

OTO ŽAGAR
Predsednik OK ZSMS Žalec

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

3

VRELEC SRDA IN NAFTE

Kadar zadržana voda podre jez, je ni mogoče zaustaviti. V Iranu človeška družba vre, in ni mogoče predvideti, kdaj se bo umirila. Iran je dva tisoč petsto let staro cesarstvo. Videlo je vse: zmage in poraze. Na čem je zdaj? Še do nedavna je bila to velika sila ob Perzijskem zalivu. Stisnjen med Sovjetsko zvezo, azijsko osrčje, arabske dežele ter s pogodbo o tesnem sodelovanju z Združenimi državami Amerike, je bil Iran dovolj pomemben, da ga je pred meseci – na poti iz Jugoslavije – obiskal Kua Kuo-feng, kitajski voditelj. Čeprav je bilo lani v Iranu že vse narobe.

Iran je črpal svojo pomembnost iz dveh virov: iz naftnih vrelcev in iz svoje zemljepisne lege. Mnogi so polagali upe vanj, predvsem pa Amerikanci. Okoli 33 milijonov prebivalcev pa je mislilo drugače. Izneverili so se vladarju, šahu Rezi Pahlaviju, potem ko se je on že prej izneveril njim. Iran je dobival za svojo nafto ogromno denarja. Načrpal jo je, pred nemiri, do 6 milijonov sodčkov na dan. Šah je dohodke od nafte porabil takole: velik del je vzel zase in za svojo številno ter lakomno družino, drugi del se je spremenil v najmodernejše orožje, saj je bil Iran »policaj« Perzijskega zaliva, tretji del pa so namenili za napredek dežele. In storjenega ni bilo malo. Pred desetimi leti še ni bilo elektrifikacije, zdaj gleda televizijo 70% prebivalstva. Več kot polovica od 100.000 študentov je iz nepismenih družin. Toda zdaj črpajo le še 250.000 sodčkov nafte na dan, kar ne zadostuje niti za domače potrebe. Tuji kapital in strokovnjaki beže iz dežele. Iranski dolgovi tujini, devet milijard dolarjev, so v zraku. Ker ne črpajo nafte, ne bo dohodka.

Modernizacija dežele brez demokracije, železobetonska birokracija, zapostavljanje tradicij, zapiranje, mučenje in ubijanje ljudi ter priklanjanje tujim interesom – so opostošili deželo kot vojna. Na tisoče demonstracij in na deset tisoče mrtvih. Bogataši bežijo, z denarjem, v tujino. Med njimi šah. Ob njegovem odhodku ljudstvo vzklika »Smrt!«, čeprav je bil navajen, da so mu poljubljali čevlje. Velika lekcija šahu in vsem tirom, ki še kvarijo današnji čas. Toda ljudstvo vzklika naprej. Ali ve, kam gre? Ali pa ga bo zaustavila šele izčrpanost?

STRMINA ŠESTEGA VRHA

V preteklih dneh je več predstavnikov tujih držav obiskalo Jugoslavijo. Tako sta bila pri nas Isidoro Malmierce, zunanji minister Kube, in Ali Abdulselam Triki, sekretar za zunanje zadeve Libije. Na pot se odpravlja tudi predsednik Tito. Obiskal bo Irak, Kuvajt in Sirijo. Takšen zunanjepolitični »promet« ni za Jugoslavijo nič izjemnega. Poseben pa je grenak okus, s katerim živi svet po dogodkih v Indokini. Ob tem pa se vse bolj kažejo tudi pričakovanja, kako bo 86 neuvrščenih dežel še naprej izgrajevalo svojo enotnost in kako se bodo neuvrščeni pripravili na šesto konferenco na vrhu.

Letos mineva 18 let od prve konference neuvrščenih dežel v Beogradu leta 1961. Takrat se je zbralo 25 držav. Ta začeten vir pa je kmalu narasel v pravo reko, ki teče vse širje in globlje. Na drugi konferenci v Kairu leta 1964 je sodelovalo že 47 dežel, na tretji v Lusaki leta 1970 pa kar 54. Zatem pa se struga še razširi. Četrta konferenca v Alžiru zbere predstavnike 75 držav, na peti konferenci v Colombu leta 1976 pa doseže gibanje neuvrščenih že 86 članic. Samo življenjska zainteresiranost za neodvisen obstoj, za razvoj izven blokov, za mir in demokratično sodelovanje med narodi, posebno pa za pravičnejši gospodarski sistem v svetu, je združila tako veliko število tako različnih držav.

Poleg uspehov v sodelovanju med neuvrščenimi je prišlo tudi do sporov. Somalija in Etiopija, Uganda in Tanzanija, Vietnam in Kampučija so bile ali pa so še v vojni. Jugoslavija je vedno zagovarjala stališča, naj vse dežele, posebno pa še neuvrščene, rešujejo svoje spore na miren način in naj ne dovolijo, da se pri tem vmešajo še tuje sile, ki razširijo, poglobijo in razvnamejo spor v spopad. Ničesar ni pomembnejše kot neodvisnost držav, mir na svetu in sodelovanje med njimi. To pa so tiste življenjske vrvi, po katerih se bodo neuvrščeni povzpeli tudi na svoj šesti vrh.

■

CELJE

900 NOVIH DELOVNIH MEST

Racionalno pri zaposlovanju administrativnih delavcev

V torek, 30. t. m. se bodo delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine sestali že na svojih desetih rednih sejah oziroma na prvih v letošnjem letu. Čaka jih več pomembnih nalog.

Tokrat prihaja na dnevni red predlog resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine v letošnjem letu, torek dokument, ki je takoj po svoji objavi v osnutku doživel veliko novih pobud, predlogov in podobno.

Po tej resoluciji naj bi se realni družbeni proizvod celotnega gospodarstva letos povečal za okoli sedem odstotkov, tako da bo znašal približno 6,716.000.000 din po cenah lanskega leta oziroma okoli 104.000 dinarjev na prebivalca. Razumljivo je, da bo tudi letos, kot vselej doslej, osnovni nosilec gospodarskega razvoja v občini industrij, katere proizvodnja bi se naj letos povečala za okoli osem odstotkov. V tem letu naj bi se zaposlenost povečala za 2,5%, sicer pa naj bi v občini zaposlili na novih delovnih mestih okoli 800 do 900 novih delavcev, na izpraznjenih in novih delovnih mestih pa skupaj 1600 delavcev. Če kdaj, se bo zlasti letos morala uveljaviti racionalnost pri zaposlovanju novih delavcev. To velja za vsa področja združenega dela, še zlasti pa za administrativna in režijska opravila. Ne glede na to je pričakovati, da bosta kovinsko-predelovalna industrija in gostinstvo na področju gospodarstva ter otroško varstvo, izobraževanje in osnovno zdravstvo zaposlovali nad predvideno povprečno stopnjo.

Letošnja resolucija nadalje predvideva, da bi se naj izvoz povečal za okoli devet odstotkov, investicije v osnovna sredstva za približno deset odstotkov, realni osebni dohodki pa za dva odstotka.

Pri vsem tem gre še za mnoge kvalitetnejše premike v proizvodnji in za nenehno reševanje problemov varstva okolja.

Med pomembnimi točkami dnevnega reda bo prav gotovo tudi poročilo o uresničevanju programa drugega samoprispevka v občini. Te dni sta namreč minili dve leti, odkar so se delovni ljudje in občani v celjski občini odločili za novo in dosti širšo solidarnostno akcijo. Kljub nekaterim zamudam, ki so nastale predvsem zaradi slabih priprav za uresničitev posameznih točk referendumskega programa, delo zadovoljivo poteka, oziroma po predvidenem načrtu. Tudi zbiranje sredstev je v skladu s predvidenim načrtom, oziroma celo ugodneje.

In končno bodo delegati odločali o programu dela občinske skupščine v letošnjem letu, o izvoznih prizadevanjih itd. V predlogu dnevnega reda je tudi odlok o pripravi in sprejetju družbenega plana občine za obdobje 1981–1985, zatem o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena, o zazidalnem načrtu »Sončni park« itd.

M. BOŽIČ

GORAN TANASKOVIĆ – NAJMLAJŠI OBRTNIK

Če človek resno zagrabi delo in ima resen in korekten odnos do soljudi, potem uspe. Tak je postal Goran Tanasković, eden izmed najmlajših samostojnih obrtnikov pri nas. Pomoč Beogradske banke in ugodna davčna politika v žalski občini precej prispevata k razvoju obrtništva, kjer je danes v občini zaposleno že okrog tisoč ljudi.

Če kje, potem prav v žalski občini namenjajo razvoju obrništva precej pozornosti. O tem dovolj zgovorno pričajo nekatere številke, ki smo jih v Novem tedniku že večrat zapisali, ampak že sam podatek, da dela danes v privatnem obrtništvu že več kot tisoč ljudi, dovolj pove. Za takšen poklic se odloča vse več mladih, ki s svojim delom dokazujejo, da se da z resnim delom marsikaj napraviti. Eden takšnih je tudi Goran Tanasković iz Žalca. Je eden izmed najmlajših, če ne že najmlajši zasebni obrtnik ne le v žalski občini, pač pa na celjskem območju. Dvaindvajset let jih šele šteje. S čim se pravzaprav ukvarja?

»Izdelujem različne kljuke za vrata, pa poštne nabiralnike in objemke za cevi, sicer pa predvsem tisto, po čemer je povpraševanje na trgu. Seveda je treba tu in tam ‚pogruntat' tudi kakšno novo stvar ter jo vpeljati na trg. Sam sem kupcem ponudil zanimive poštne nabiralnike in danes je povpraševanje po njih takšno, da bi jih lahko delali 24 ur dnevno.«

Potem Goran Tanasković pripoveduje, zakaj se je odločil, da odpre obrtno delavnico:

»Predno sem šel k vojakom, sem delal pri Franju Verdniku v Grižah in že takrat sem razmišljal, da bi tudi jaz odprl kdaj kakšno podobno delavnico. Pri vojakih sem se dokončno odločil. Nekaj denarja sem prihranil, tako kot večini je tudi meni s krediti pomagala Beogradska banka in za začetek je bilo dovolj. Strojno opremo sedaj počasi dopolnjujem z novimi stroji, seveda pa mora človek dobiti zaupanje pri tistih, s katerimi sodeluje. Danes mi je popolnoma jasno, da si lahko vsakdo pridobi zaupanje le z delavnostjo in poštenostjo. Rad bi povedal tudi to, da je davčna politika v žalski občini vse pohvale vredna. Prva leta ima vsak zasebnik vrsto ugodnosti. Vsega dela seveda ne bi zmogel sam. Trije delavci so našli delo pri meni. Dva sta nekvalificirana, eden izmed njih pa je izučen v kovinski stroki. Med sabo se dobro razumemo, mesečni osebni dohodki pa so odvisni od njihove uspešnosti pri delu. Povprečno se vrte okrog sedem tisočakov.«

Načrti?

»Teh je veliko. Predvsem pa bi rad razširil delavnico, izboljšal delovne pogoje ter pričel izdelovati nove, za trg zanimive izdelke.«

JANEZ VEDENIK

MOZIRJE–VELENJE

TESNEJŠE SODELOVANJE

Na gospodarskem in družbenem področju

Sodelovanje med mozirsko in velenjsko občino na gospodarskem in družbenem področju ni od včeraj. Že doslej je doseglo pomembne uspehe, vidiki pa napovedujejo nove rezultate. Začelo se je na pravosodnem, zdravstvenem in gospodarskem področju, nadaljevalo pa zlasti lani na bančnem in drugih. Pomembna je bila naložba Tovarne gospodinjske opreme Gorenje v Nazarju. Z začetkom dela Tovarne za proizvodnjo malih gospodinjskih aparatov v Nazarju so zlasti mnogi domačini dobili možnosti za zaposlitev doma. Sicer pa se v Mozirju sprašujejo, kako je z realizacijo srednjeročnega načrta razvoja te tovarne, še zlasti, ker je v zamudi. Zato tudi vprašanja: kako je z novimi naložbami, kako s predvideno rastjo novih delavcev in podobno.

Nove oblike povezovanja so nastale tudi v lesni industriji, predvsem s priključitvijo Lesne industrije Nazarje velenjskemu Gorenju. Zdaj ne gre samo za prizadevanja in uresničitev pomembnega programa po finalizaciji izdelkov lesne industrije, marveč tudi za čvrstejšo uveljavitev dohodkovnih odnosov med Gorenjem in Lesno industrijo. In še nekaj – gre tudi za prizadevanja po sprejemu samoupravnega sporazuma med lesno industrijo in Gozdnim gospodarstvom. To je namreč enotno gozdno-gospodarsko območje, v katerem pa mora priti bolj do izraza predelava lesa kot pa trgovina. V tem gre tudi za načrt, da postane kolektiv Lesne industrije v Nazarju v resnici nosilec razvoja lesne industrije na tem območju, se pravi v mozirski in velenjski občini.

Precej si v obeh občinah obetajo od dela Savinjsko-šaleške veterinarske postaje, povsem novi pogoji pa so nastali tudi na turističnem področju. Tudi v tem primeru gre za enotno območje: Savinjsko in Šaleško, za območje, ki že sprejema enotne programe razvoja. Začetek na tem področju so bile Golte. Pot mora iti zdaj naprej, tudi v dolino, na področje turizma in gostinstva v najširšem pomenu besede, tudi na področje kmečkega turizma, novih naložb itd.

Kot odprto vprašanje na gospodarskem področju je seveda program umetnega marmorja. Pogoji za to proizvodnjo se odpirajo v industrijski coni na Rečici ob Savinji.

Očitna so tudi prizadevanja, da naj bi skupno reševanje premnogih gospodarskih nalog dobilo svoj odmev tudi v ustanovitvi medobčinske gospodarske zbornice za velenjsko in mozirsko občino. Predlog je, da naj bi bil sedež zbornice v Mozirju.

Skupne naloge pa se kažejo tudi na kmetijskem področju, zatem v prizadevanjih za razširitev PTT omrežja, še zlasti telefonije, nadalje v poglobitvi stikov na zdravstvenem področju in ne nazadnje v delu upravnih organov. Semkaj sodi tudi sodelovanje med inšpekcijskimi službami, čeprav so že dosedanji stiki dali dobre rezultate.

M. BOŽIČ

VESELJE V ŠMARTNEM OB PAKI

Večina starejših se zime prav nič ne veseli. Toda ravno obratno je pri mladih, ki komaj čakajo, da se beli sneg spusti do nižin, da pobeli hribe in doline. Zimski šport je eden najlepših, toda škoda je, da je tako odvisen od snega. Letošnje leto bodo smučarji le prišli na svoj račun kar na bližnjih pobočjih. Smučišča se lahko lepo uredijo brez strojev za teptanje snega, toda brez vlečnic ne gre. Mehanizacija je sedaj že tako globoko prodrla, da je človek ne more nikjer več pogrešati. Prav tako je tudi na smučiščih. Danes smučišče brez vlečnice ni več zanimivo. Pri nas je nameščenih že kar precej vlečnic, ki so si jih smučarji izdelali sami. Med temi je vredno omeniti tudi vlečnico v Slatinah pri Letušu, od koder je tudi posnetek. Marljivi smučarji so si vlečnico pod vodstvom tovariša Travnerja izdelali sami. Vlečnica je dobro izdelana, posebno pa je važno to, da deluje nemoteno in da dobro služi svojemu namenu.

BIZJAK JOŽE

ŠENTJUR PRI CELJU

20 LET TOVARNE ›TOLO‹

320 zaposlenih – 1,5 milijonov parov obutve

Ob koncu decembra 191958. je bilo ustanovljeno v Šentjurju obrtno komunalno podjetje, ki je bilo 8. jan. 1959 registrirano pri okrožnem gospodarskem sodišču v Celju. V množici desetih obrtnih dejavnosti je bilo tudi čevljarstvo, ki se je dobri dve leti po ustanovitvi bavilo še z izdelovanjem čevljev, potem pa prešlo na izdelavo copat. Prehod iz čevljarstva na izdelavo copat je bil v pravem pomenu besede samorastniški. Težave so bile z delovnimi prostori, stroji, materialom itd. Živeli so dobesedno iz rok v usta, kar so naredili, so prodali in za izkupiček nabavili material, ki so ga zopet takoj predelali.

Izdelovanje lahke obutve se je leta 1965 izločilo iz obrtno-komunalnega podjetja in se osamosvojilo. Pionirsko delo prvega direktorja Miloša Šaleja, ki je v eni osebi združeval več funkcij, je bilo končano, solidni temelji so bili postavljeni. Prehod iz obrtne izdelave copat na industrijski način izdelave ni bil lahek. Pomanjkljivi in zastareli strojni park je bil prva ovira, ki so jo premagali pa tudi prostorsko so se razširili in sicer v Alposovo halo. Da so reševali notranje finančne težave, so člani delovnega kolektiva dvakrat vpisali notranje posojilo za nabavo strojev in modernizacijo, kar v tistih časih ni bilo lahko, saj so bili osebni dohodki takrat v delovni organizaciji sila skromni. Leta 1969. so kupili stavbo, jo adaptirali in s tem pridobili približno 1000 m^2 delovnih površin, s tem pa je tudi raslo število zaposlenih.

Krediti za nerazvita področja, ki so bili na voljo leta 1972 so TOLO še bolj dvignili. Uredili so skladiščne prostore in nabavili moderno opremo za izdelavo sobnih natikačev. Istega leta so tudi ustanovili dislociran obrat v stari šoli na Planini in tam zaposlili 30 delavk, seveda so stavbo ustrezno adaptirali. Že naslednje leto so pričeli z gradnjo nove proizvodne hale, katero so odprli februarja 1974. Proizvodnja v tej hali je stekla na dveh montažnih in enem šivalnem tekočem traku. Razumljivo je, da se je število delavk nenehno dvigalo, proizvodni proces pa se je posodobil in racionaliziral. Izdelovanje lahke obutve ne prenese velike režije. Delovni postopek mora biti hiter in poceni, vanj sme biti vloženega le malo živega dela, kar je možno le z modernim strojnim parkom, izpopolnjeno tehnologijo in ozko specializirano delovno silo.

Po upokojitvi zaslužnega direktorja Šaleja l. 1974, je prevzel vodstvo tovarne direktor Stane Zupanc, ki je bil zadnji dve leti komercialni direktor v podjetju. Proces posodabljanja proizvodnje se nenehno nadaljuje. L. 1978 so pričeli z gradnjo skladiščnega prostora, s katerim bodo pridobili novih 1200 m^2 koristne površine, s čimer bodo razbremenili delovne hale, v katere bodo postavili še dva tekoča traka. 30 delavk se za te trakove že pripravlja.

Če vemo, da je bilo ob ustanovitvi podjetja l. 1958 zaposlenih le 10 ljudi, ki so ustvarjali le minimalen dohodek, je vzpon v prvih desetih letih do l. 1968 izreden. Zaposlenih je bilo že 82 delavcev, ki so izdelali na leto 322.000 parov raznih copat in ustvarili 310 milijonov starih din dohodka. Čez 10 let pa je bilo zaposlenih že 320 delavcev, ki so izdelali 1,5 milijona parov razne lahke obutve na leto in ustvarili dohodek v višini 9 milijard starih din.

Sedanji vodstveni organi podjetja se nenehno zavedajo, da morajo proizvodnjo posodabljati, izdelovati zahtevnejše, estetsko lepe proizvode, ki jih zahteva moda in trg, s čimer pa so prisiljeni menjavati strukturo proizvodnje. Menimo, da je izredne važnosti dejstvo, da zaposluje TOLO skoraj v celoti žensko delovno silo, ki bi v slučaju, če TOLO ne bi bilo, bila brezposelna doma, odnosno bi si morala iskati zaslužek v kakem oddaljenem kraju.

ERNEST REČNIK

OBMOČJE

TTG NA DOBRI POTI

V dveh letih 30 milijonov za naložbe

Celjska temeljna organizacija združenega dela Železniškega gospodarstva za Transport, turizem in gostinstvo se je v zadnjih letih več kot uveljavila. Postala je pomemben dejavnik v turističnem dogajanju v najširšem pomenu besede. Njeno delo ni samo turistično agencijsko, marveč se kaže še na drugih področjih.

»Da, potem, ko smo premagali organizacijske in druge težave, smo stopili odločno je zelo velika, saj sega od Dobove do Litije pa skozi Zidani most in Celje vse tja do Mislinje. Lahko rečem, da je zlasti minulo leto za nas obdobje pomembne stabilizacije in solidnega starta. O tem govorijo tudi poslovni rezultati. Četudi zaključnega računa še nimamo, vsi pokazatelji govorijo, da smo dobro delali, da smo bili dobri gospodarji,« je med drugim poudaril direktor TOZD, Milan Gerželj.

Po odcepitvi hotela Atomskih toplic ima celjska temeljna organizacija TTG tri poslovne enote. Sicer pa je lansko leto značilno tudi po tem, da je kolektiv temeljne organizacije zaradi dobrega dela utrdil svojo ekonomsko moč in si tako omogočil osnovo za hitrejše reševanje velikih nalog.

»Predvidevamo, da bomo letos in prihodnje leto vložili v nove naložbe in adaptacije okoli trideset milijonov dinarjev. Gre za to, da so mnoge naše enote potrebne temeljitih adaptacij, da delavci v njih delajo pod težkimi pogoji itd. In prav lanski rezultati nam omogočajo, da lahko gremo v takšne posege letos in prihodnje leto.«

Moč temeljne organizacije, ki skrbi za prevoze, turizem in gostinstvo, je trenutno v gostinski dejavnosti. To je v delu tistih restavracij, ki jih obiskujejo ne samo potniki na vlaku, kadar se pripravljajo na odhod ali se pripeljejo, marveč tudi drugi. Ta dejavnost se predvsem razvija v kolodvorskih restavracijah v Celju in Zidanem mostu.

»Zadnji dve leti pa se močno uveljavljamo tudi na področju turizma. Zdaj se pripravljamo, da prevzamemo od železnice komercialno dejavnost za področje potniškega prometa. Sodimo, da pomeni ta prehod tudi bistveni del v naši aktivnosti in ne samo povečanje prometa, marveč tudi dohodka.

Trenutno, kot že rečeno, je teža dejavnosti na gostinskem delu. Od skupnega obsega dela odpadejo kar tri četrtine na gostinstvo in le četrtina na drugi dve aktivnosti, na turizem in promet.

V zadnjih dveh letih smo bili orientirani tako, da smo se v kraju, kjer živimo, aktivno vključevali v vse turistične tokove, tako od prireditev in angažiranja ter prodaje turističnih uslug te regije do organiziranja izletov za delavce tega območja v domače kraje pa tudi v tujino.«

»Kam bodo namenjena investicijska sredstva?«

»Pretežni del bo namenjen celjski kolodvorski restavraciji. V tej poslovni enoti se že trinajst let ni veliko spremenilo in še zdaj, navzlic nekaterim posegom, dela v utesnjenih pogojih. Razen tega želimo za celjsko območje urediti turistično-informativni in prodajni center, ki bi bil na voljo ne samo potnikom, ki prihajajo v Celje, ampak vsem ljudem. V njem naj bi ljudje noč in dan, nepretrgoma, dobili vse potrebne informacije in vsa posredovanja za usluge, ki jih iščejo in potrebujejo. Tak center bomo lahko ustanovili tudi po rešitvi prostorskih vprašanj na celjskem kolodvoru.

Delno je investicijska dejavnost namenjena tudi kolodvorski restavraciji Zidani most, ki je prav tako že zastarela in nefunkcionalna,« je še poudaril Milan Gerželj.

M. BOŽIČ

V NOVEM TEDNIKU VSE O VAŠEM KRAJU

IGNORIRANJE

Nenehno je treba opozarjati na vrednote kulturne dediščine, ki smo jo prevzeli od prednikov. Pomembni drobni detajli v starem mestnem jedru so sestavni del celotne podobe našega mesta. Tako kot se bomo mi obnašali do dediščine, tako se bodo zanamci do naših zapuščin. Židanškova ulica spreminja svojo podobo in trudu spomeniškega varstva in vseh tistih, ki bi želeli dati ulici avtentično podobo, niso v prid takšni posegi kot je napisna tabla, pritrjena na portal, ki ne prenese v svoji likovni čistosti živopisnega parazita. Sodelujmo in popravljajmo, dokler je še čas.

Foto: D. Medved

stop
vaš zanesljivi
TV-VODIČ

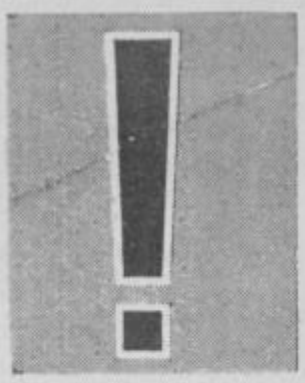

Včasih kakšen manjši »forumski vidik« slabega medobčinskega sodelovanja zakrije realnost. In, če je človek še slabo razpoložen, saj veste, to je v tistih meglenih in od smoga onesnaženih dnevih, se mu zdi medobčinsko sodelovanje na našem celjskem območju dokaj slabotno...

Pa se zjasni vreme, veter odpiha slab zrak, pljuča napolnimo s svežino mešanice kisika, dušika in še česa... Takrat celo nad »komunalci« ne zabavljamo preveč in vsi smo kar po vrsti »ljudje dobre volje«. No, kljub tej »literarni razjasnitvi« razpoloženja, pa nam vendar mnoga dejstva le povedo, da so pogovori med občinami oziroma vsaj njihovimi občinskimi skupščinami kar pogosta in lepa delovna navada.

Tako so se na primer prejšnji teden srečali Konjičani s Šmarčani in prav tehtno razpravljali o skupščinskem delegatskem delovanju, o pripravi gradiv, delu delegacij, delegatov, o uresničevanju vloge izvršnih svetov in podobnem. Še kakšen dan in za mizo bodo sedli še s Šentjurčani. Ni kaj! Je pa posnemanja vredno in človeka »z regijsko mentaliteto« lahko takšni dogodki samo veselijo.

MITJA UMNIK

ŠENTJUR

MOTEL IN ŠE KAJ VEČ

Tudi rešitev za družbeno prehrano?

Sestavni del splošnega razvoja šentjurske občine je brez dvoma tudi gostinsko turistična dejavnost. Občinsko središče, trg Šentjur, je bil doslej brez svoje hotelske zgradbe in ob naraščajočih potrebah je tudi takšen objekt postal nujnost. Gostinstvo Merx je kot edini družbeni predstavnik na področju gostinstva v Šentjurju našlo v tem okviru svoje interese, pa tudi dolžnosti.

Zato ni naključje, da so pristopili h gradnji motela, ki bo stal (temelji že močno rastejo iz zemlje) ob sedanji avtobusni postaji v smeri Celja. Pred tem so bile variante za obnovo sedanjega Expressa (Šentjurčani mu pravijo »kavarna«) a po temeljitem premisleku je obveljala novogradnja. Načrte je izdelal Projektivni biro Velenje, izvajalec gradbenih del pa je celjski Gradis.

Motel bo prinesel v kraj več pridobitev. Imel bo 28 dvoposteljnih sob, štiristezno avtomatsko kegljišče, večjo restavracijo, posebno sobo in kuhinjske kapacitete bodo tolikšne, da ni pretirano reči, da bi to pomenilo tudi rešitev sicer perečega problema družbene prehrane v samem Šentjurju. Motel bo imel tudi vrt s približno 200 sedeži. Ker bo grajen v sklopu nove poslovno upravne zgradbe in nove blagovnice, bo pod njegovo streho tudi kotlarna in generator za električno energijo za vse omenjene objekte.

Vsekakor je to velika pridobitev, ne samo za kraj, tudi za celotno občino. V Šentjurju bo sčasoma zgrajena obvoznica mimo centra za priključek na hitro cesto in neposredna bližina motela je več kot dobrodošla. Zgrajen naj bi bil do septembra letos.

DRAGO MEDVED

TURISTIČNO DRUŠTVO V GORICI PRI SLIVNICI

Šentjurska občina bo kmalu bogatejša za novo turistično društvo. V Gorici pri Slivnici so namreč pred kratkim imenovali pripravljalni odbor za ustanovitev turističnega društva. Gre za kraj in območje, ki ima izredno lepe pogoje za turizem. Gre tudi za uveljavitev Slivniškega jezera, ki je imelo že doslej, zlasti po zaslugi članov Ribiške družine Voglajna v Štorah, velik obisk. Prvi rezultati kažejo, da gre za predel, ki lahko postane pomembna turistična točka. V tem smislu imajo pripravljen tudi program razvoja in gradnjo nekaj pomembnih objektov, od hotela do raznih igrišč in podobno.

Razen tega jih čaka precej dela pri ureditvi kraja, v turistični propagandi in še kje.

Za predsednika pripravljalnega odbora so izbrali Ernesta Zidanskega.

MB

PLANINA: POMEMBNO DELO

Turistično društvo Planina pri Sevnici je stopilo v novo leto s pomembno delovno zmago. S pomočjo Krajevne skupnosti in občinske Kulturne skupnosti so se namreč lotili obnove prosvetne dvorane in nalogo več kot zadovoljivo izpeljali do konca.

Tako so na novo uredili oder v dvorani, ga opremili z zavesami, uredili električno napeljavo in prepleskali celotno dvorano. Prav tako so obnovili in namestili nov ekran za kino predstave.

Vsekakor lepa prireditev, pomembna ne samo za člane turističnega društva, marveč za ves kraj. Ta delovna zmaga pa napoveduje tudi oživljeno delo domačega turističnega društva.

MB

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

NOVA OPREMA – BOLJŠI POGOJI DELA

Na osnovni šoli Bratov Juhart v Šempetru deluje Pionirska hranilnica že 6. leto. Vanjo so vključeni vsi otroci na šoli – torej 314 varčevalcev. Kot sta povedala tovarišica Vida Naraks, ki je mentorica PH na šoli in tovariš ravnatelj, so otroci zelo pridni varčevalci, zlasti odkar je nova oprema, imajo občutek kot da prihajajo v »pravo banko« in še bolj pridno varčujejo, ker so ponosni na svoj kotiček. PH posluje po pravilniku za PH, ki ga je sprejel svet mentorjev pri LB in potrdil svet varčevalcev. PH na šoli deluje po samoupravnem sistemu in ima tri organe: Zbor varčevalcev, ki je najvišji samoupravni organ, svet varčevalcev in upravni odbor.

Ob našem obisku smo povprašali uslužbence PH, kaj sodijo o svojem delu. Predsednica ANDREJA GOLAVŠEK, ki deluje v PH že 5. leto je povedala: »Poslujemo v redu, ni težav, tovarišica Naraksova nas dobro vodi, organizacija je dobra, imam veselje do tega dela, tedensko preživimo najmanj 2 uri v PH.«

Namestnica: Mojca VOH je povedala: »Delo me veseli; odkar smo dobili novo opremo, so obiski vlagateljev dosti bolj pogosti in tudi vloge so večje. Vsi imamo občutek kot da je to prava banka. Obisk se zaradi nagrad, ki so letos vsak drugi mesec, ni zmanjšal, še bolj varčujemo.

Alenka HUŠ iz 6. razreda, ki je uslužbenka šele 14 dni, je povedala, da jo delo zelo veseli in da bo rada delala tudi kasneje, po končani šoli v banki. Deluje vsak dan, redno pa ob sredah in petkih.

Uslužbenci PH so večinoma vestni in pridni učenci in jih izbere svet PH na podlagi internega razpisa.

Zahvala za uspešno delo PH na šoli gre predvsem mentorici Vidi Naraks, ki vodi in usmerja delo že od vsega začetka, pa seveda tudi vodstvu šole, ki se zaveda da sodi varčevanje k vsestranski vzgoji in razvoju celovite osebnosti.

ŠENTJUR

VELIKE KORISTI

Pomen dislociranih obratov

Razveseljiva je ugotovitev, da se število dislociranih obratov večjih gospodarskih organizacij v šentjurski občini veča.

Prvi dislocirani obrat je pred šestimi leti ustanovila Tovarna lahke obutve iz Šentjurja na Planini in sicer v starem šolskem poslopju, ki ga je obnovila in v njem zaposluje trideset delavk. Sledila je celjska tovarna AERO, ki je v lepih prostorih opuščene šole v Dobrini 1974. leta ustanovila svoj obrat. Kot tretja se je pojavila tovarna ALPOS, ki se je zavzela, da bo v adaptiranih prostorih stare šole na Ponikvi uredila obrat svoje »konfekcije«, kovinske namreč. Četrta delovna organizacija je AUREA iz Celja, ki bo na Gorici pri Slivnici uredila svoj zunanji obrat in sicer v poslopju krajevnega urada.

Najbrž se nekateri sprašujejo, čemu ustanavljanje teh zunanjih obratov, zakaj drobljenje proizvodnje, prevažanje polizdelkov itd. Če bi upoštevali samo človeški faktor, se pravi delavca, ki se vsak dan vozi na delo v Celje, bi ugotovili, da njegov delavnik ne traja osem ur, marveč zaradi voženj kar štiri ure več. To seveda ni prav! Z odpiranjem zunanjih obratov ostajajo ti ljudje doma, ne obremenjujejo prevoznih sredstev, ne zahtevajo stanovanj itd. Prehuda koncentracija proizvodnje na enem mestu menda ni preveč koristna. Naše krajevne skupnosti pa se bodo z ustanavljanjem takšnih obratov hitreje razvijale!

ERNEST REČNIK

KOZJANSKI KARNEVAL

Barka je rešena, valovi so se razbili, morje je kot solza: kozjanski pustni karneval, tradicija minulih let, je rešen, splaval je na suho.

Tako so se odločili Kozjanci in se na številnih sestankih še kar naprej odločajo v skrbi, da bi bila pustna »fešta« kar najbolje pripravljena.

V Kozjanskem »delegatskem« karnevalu (tak je uradni naslov pustnega norenja Obsotelja in Kozjanskega), bodo sodelovale domala vse kozjanske krajevne skupnosti, Kozje, Podsreda, Lesično, Virštanj, nanj se menda pripravlja tudi krajevna skupnost Bistrica ob Sotli. Ob tej priliki bodo izdali tudi časopis z istim naslovom.

M. S.

VOJNIK

PRIZADEVNI GASILCI

Tudi letos bogat delovni načrt

Prostovoljno gasilsko društvo Vojnik ima 65 članov. In ko je na zadnji redni letni konferenci predsednik Jurij Bojanovič govoril o delu društva v minulem letu, je poudaril, da se je gasilcem lani izpolnila večletna želja in potreba po nabavi novega kombiniranega gasilskega avtomobila. Stal je 63 milijonov starih dinarjev. Samoupravna interesna skupnost za varstvo pred požari občine Celje, ki jim je priskrbela tudi 23-metrsko gasilsko lestev, je prispevala za avto 70%, Krajevna skupnost Vojnik 16%, ostalo pa krajani s prostovoljnimi prispevki.

Avto je zaenkrat še brez pripadajoče opreme, a člani upajo, da ga bodo do uradnega sprejema, spomladi letos, povsem opremili.

Seveda, pa si želijo, da bi bilo čim manj nesreč in da bi za gašenje požarov avto čim manjkrat uporabljali.

Gasilci so se pod vodstvom operativnega štaba, ki ga vodi Gusti čerenjak, udeležili mnogih vaj v sektorju in izven njega. Sodelovali so tudi na raznih tekmovanjih itd. Pra tako so usposobili enoto za področje civilne zaščite pri krajevni skupnosti.

Na vajah in tekmovanjih so sodelovali tudi pionirji – gasilci pod vodstvom Silva Kudra. Dosegli so lepe uspehe, posebej še na republiškem tekmovanju v Brežicah, kjer so zasedli prvo mesto, pionirji-gasilci iz osnovne šole pa četrto.

V letošnjem načrtu imajo gradnjo prizidka dveh garaž in obnovitev doma, zatem peto jubilejno srečanje narodnozabavnih ansamblov celjske regije ter priprave na stoletnico gasilskega društva v prihodnjem letu.

K dosedanjim uspehom društva so prispevali vsi delovni člani. Poseben delež pri tem pa ima vsekakor Adolf Janc starejši, ki je ob vsestranski pomoči svoje družine že petindvajseto leto društveni gospodar. Veliko moralno in finančno pomoč so prispevali tudi krajevna organizacija zveze komunistov, krajevna skupnost Vojnik, Občinska gasilska zveza Celje, Samoupravna interesna skupnost za varstvo pred požari občine Celje in seveda krajani.

MILENA MARGUČ

SAMOUPRAVNO ORGANIZIRANJE 79

NIČ VEČ POSREDNO

V dislociranih enotah neposredno sodelovanje

V nekaterih dislociranih obratih bo moralo uveljavljanje samoupravljanja potekati hitreje. Posebno pozornost bodo tudi v žalski občini posvetili nadaljnjemu uveljavljanju dohodkovnih odnosov. Za osnovo pri delitvi osebnih dohodkov še vedno norma. Letos morajo v vseh KS zaživeti sveti potrošnikov.

Letos čaka še zlasti veliko nalog pri reševanju problematike samoupravne organiziranosti in družbenoekonomskih odnosov v dislociranih enotah. V teh enotah bo treba preveriti, piše v Resoluciji za letos, če so podani osnovni pogoji za ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela, potem pa takoj pristopiti k njihovemu ustanavljanju. Delavcem tam, kjer teh pogojev ni, bo treba zagotoviti, da bodo sodelovali pri oblikovanju in sprejemanju planov temeljnih organizacij združenega dela in se bodo neposredno vključevali v procese svobodne menjave dela, ter bodo neposredno sodelovali v delegatskem sistemu.

V dislociranih obratih, še posebej v TOZD Elektro Celje, obrat Šempeter, v podjetju za PTT promet Celje, na pošti v Žalcu in še kje, bo moralo uveljavljanje samoupravljanja hitreje potekati. Posebno pozornost bodo morali v žalski občini posvetiti nadaljnjemu uveljavljanju dohodkovnih odnosov z dopolnjevanjem samoupravnih sporazumov in drugih samoupravnih splošnih aktov s področja delitve dohodka in osebnih dohodkov. V OZD, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih bo treba preveriti ali so rešitve v zvezi z ugotavljanjem celotnega prihodka, razporejanja dohodka in čistega dohodka, ter delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo v skladu z zakonskimi določbami. Pozabiti ne gre na sistem razporejanja dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke, ki mora vsebovati tudi kriterije za nagrajevanje inovacij in racionalizacij ter kriterije za ugotavljanje prispevka za minulo delo. Tam, kjer imajo za delitev osebnih dohodkov za osnovo norme, bodo morali proučiti, če je njihov sistem v skladu z Zakonom o združenem delu. Opozoriti velja tudi na oblikovanje novih družbenoekonomskih osnov dohodkovnih odnosov med proizvodnimi in trgovinskimi organizacijami, torej na pridobivanje, razporejanje in delitev dohodka. To mora temeljiti na sorazmerni udeležbi v ustvarjenem dohodku od prodanih proizvodov in uslug, kot rezultatov skupnega dela. Tudi v letošnji resoluciji je ponovljena misel iz prejšnjih – vso pozornost in prizadevanja bo treba posvetiti hitrejšemu povezovanju OZD in drugih samoupravnih organizacij. Na tem področju doslej še ničesar niso storili. In če ob koncu pomislimo še na precejšnji zaostanek pri sprejemanju novih in dograjevanju obstoječih samoupravnih splošnih aktov, pa na samoupravne splošne akte, ki bi morali biti dejanski odraz delovnega in poslovnega procesa določene samoupravne sredine, potem je treba priznati, da čaka še precej dela.

JANEZ VEDENIK

Takole so Zarjani iz Trnovelj pokopali Pusta pred štirimi leti. Zdaj so spet v sprevodu, samo pod drugo »firmo«. Je bilo treba čakati štiri leta?!

Foto: D. Medved

PUSTNI KARNEVAL CELJE 79

SPET BODO NORČIJE

Končno organizacija v občinskem merilu

Letos bo pust 27. februarja. Do takrat je sicer ostalo še mesec dni, vendar se v Celju že dalj časa pospešeno pripravljajo na oživitev pred leti v organizaciji trnoveljske Zarje tradicionalnega pustnega karnevala, ki je vsled pomanjkanja denarja in tudi nerazumevanja posameznikov žalostno propadel. Celje in okolica je s tem izgubila vsaj eno večjo možnost v sivem letu dni, ko so se lahko ob trnoveljskem karnevalu malce porazveselili in sprostili. Leta od pokopa trnoveljskega pustnega karnevala pa do letos so minila v žalostnih improvizacijah, ki so jih delno razbledili gostje iz Radeč z vsakoletnim obiskom. Nekaj posameznih mask po cestah, to pa je tudi bilo vse.

Kako so Celjani in okoličani bili željni nekaj veselih uric kaže tudi naš radijski prispevek pred leti, ko smo »posneli« celjski pustni karneval in ga predvajali po etru kot da imamo direkten prenos. V trenutku je bil Trg V. kongresa poln obiskovalcev, ki pa so ugotovili, da gre žal za šalo, ne pa za »ta pravi« karneval.

Vseskozi pa je med večino ljudi vladalo prepričanje, da mora priti do obnovitve karnevala, ker ne gre samo za »golo« praznovanje pusta, ampak ob tem za nekaj več. In tako so pri Občinski konferenci SZDL sestavili organizacijski odbor s komisijami, ki se zdaj trudi, da bi karneval čimbolje uspel in znova postal tradicionalen. Predsednik odbora je Jože Volfand, v samem odboru pa so številni Celjani z različnih področij.

Programsko komisijo vodi Drago Horvat:

»Karneval bo na pustni torek, 27. februarja s pričetkom ob 15. uri popoldne. Tako bodo lahko v njem sodelovali oz. si ga ogledali tudi tisti, ki delajo do štirinajste ure. Start karnevala bo na prostoru za Ojstrico, speljan pa bo skozi vse glavne mestne ulice. Želimo, da bi to res bil celjski karneval in da bi sodelovali vsi, od delovnih organizacij, društev, šol in vrtcev. Pričakujemo polno vključitev gostincev, turističnega društva, trgovin in vseh tistih, ki lahko karkoli prispevajo k resnično veselemu vzdušju. Karneval ne sme biti stvar nekaj posameznikov, ampak nas vseh.«

Štefan Žvižej je dolga leta pripravljal karneval v Trnovljah in z njim razveseljeval Celjane:

»Res je, vsi moramo sodelovati, drugače ne bo nič ali pa slabo. Predvsem gre za vprašanje financiranja karnevala. Tisti, ki mislijo sodelovati v karnevalskem sprevodu, naj se že zdaj začnejo pripravljati, da jih ne bo prehitel čas. Idej je dovolj.«

Živko Beškovnik: »Leta 1974 je sodelovalo več kot 70 delovnih organizacij, društev in drugih skupin. Letos bi jih moralo biti vsaj toliko, če ne že več.«

Drago Horvat: »Pričakujemo tudi skupine od drugod, zlasti iz Radeč pa seveda kurente iz Ptuja pa še koga. Vsak bo dobrodošel in se bo lahko vključil v sprevod. Aranžerji naj uredijo izložbe v stilu pusta, prav tako naj bodo maskirani prodajalci. Dajmo tisti dan Celju karnevalsko podobo. Sicer pa ne gre samo za karneval, temveč za štiri pustne dneve, kamor so vključene še različne maškarade in druge pustne prireditve. Gostinci naj pripravijo pustne specialitete. Vsi pomagajmo, da bi po nekaj letih premora letošnji karneval oživel in znova postal tradicionalen. 27. februar naj bo naš skupen veseljaški praznik, vendar brez nepotrebnih neumestnih primesi. Prijave za sodelovanje v karnevalu sprejemajo vsak dan na Občinski konferenci SZDL v Celju pismeno ali po telefonu s pripisom oz. napovedjo za karneval.«

TONE VRABL

CELJSKI TERITORIALCI

SMUKA V DRAŽGOŠAH

Poročilo udeleženca Jožeta Tanka

Kot smučar tekač in obenem pripradnik teritorialne obrambe Celje sem bil zelo presenečen, ko so me poklicali na štab še z drugimi kolegi in nam objasnili, da bomo sodelovali na memorialnem teku v Drazgošah v partizanski Jelovici.

Kot pripadnik JLA sem v Dražgošah sodeloval že pred petimi leti in v ekipu planincev, v kateri je bilo nekaj znanih smučarskih imen, preskusil progo.

Ker je bila naša enota TO letos prvič vpoklicana, sem pri sebi želel le to, da bi 15-kilometrsko pot v polni bojni opremi opravili in da bi opravičili zaupanje. Nekaj dni pred startom smo se zbrali in v snežnem metežu na Rogli preskusili novo opremo. Vse je bilo v redu – kako pa bo v Dražgošah – to bomo še videli!

Sobota je bila kaj kmalu tu. Z vso opremo in v vojaških uniformah smo se znašli sredi lepe doline ob Sorici. Vse je vrvelo od pričakovanja. Srečevali smo planince-teritorialce iz vse Slovenije, pripadnike UJV in ostalih enot JLA.

Zapeljali smo se vse do Dražgoš, kjer so nas sprejeli prisrčni prebivalci partizanskih Dražgoš. Seveda smo se takoj zapodili v sveže zapadli sneg. Tudi ostale ekipe so preizkušale svoje sposobnosti in videli smo, da so dejansko dobro pripravljeni. No, ob vsem tem smo bili prav optimistično razpoloženi. Start je bil precej nad 1000 metrov visoko v Pevtočah. Startali smo dvanajsti. Bilo nas je sedem. Vsi smo se zapodili v strmi breg z mislijo, da moramo priti vsi na cilj. Pot je bila dejansko naporna. Vodila je skoraj po nedostopnih višavah, ki so nekdaj nudile zavetje partizanom. Proga je bila odlično pripravljena in kljub naporu je bil vsak korak na smučeh enkraten. Vsi naši fantje so si želeli tega pohoda, žal pa nismo bili dobro pripravljeni, zato je ravno pri naši ekipi prišla do izraza požrtvovalnost in tovarištvo, značilno za partizane. Pomagali smo si na vsakem koraku in prišli kljub izčrpanosti nekaterih do cilja. Čaj, ki so nam ga dali nekdanji partizani, je bil najslajši. Po okrepčilu smo vsi mislili enako: še bomo prišli v Dražgoše. Nasvidenje in zdravo prihodnje leto.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

RESOLUCIJA

OBNOVE VINSKE KLETI

Šestindvajset milijonov in pol za kmetijstvo

Da bi uresničili vse naloge s področja kmetijstva, zastavljene v srednjeročnem programu razvoja te pomembne gospodarske panoge v konjiški občini, bodo v letošnjem letu morali predvsem okrepiti proizvodno sodelovanje med zasebnimi kmetijskimi proizvajalci in zadrugo. Le takšen odnos bo dober in učinkovit in bo nedvomno prinesel zaželene rezultate na področju blagovne proizvodnje mesa in mleka, ugotavljajo ob letošnji resoluciji o razvoju v konjiški občini.

Postopno bodo nadaljevali z preusmerjanjem in posodabljanjem kmetij. Vzgoja mladih kmetovalcev ni le dopolnilo, pač pa obveznost in dolžnost vseh, ki se ukvarjajo s kmetijstvom in ne nazadnje tudi vse občine. Povedati je treba, da so prav na področju vzgoje in izobraževanja mladih kmetovalcev dosegli na konjiškem območju izjemne uspehe, ki se v praksi že obrestujejo (ponekod so do takšnih metod močno skeptični). Znani so njihovi poizkusi, ki so pritegnili vrsto mladih in jih še bolj priklenili ter navezali na zemljo, v njih pa sprostili zanimanje za obdelovanje zemlje na znanstvenih, strokovnih osnovah.

V Slovenskih Konjicah bodo v letošnjem letu posvetili precej pozornosti samoupravnem sporazumu o združevanju sredstev za pospeševanje kmetijstva, ki ga ponekod s težavo spravljajo v življenje.

Smernice razvoja družbenega sektorja v tem letu so obrnjene predvsem v razširitev proizvodnje jabolk in grozdja. Nasade jabolk bodo povečali za petnajst hektarov in za prav toliko tudi vinograde. To bo v številkah zneslo dva tisoč sedemsto ton jabolk in dvesto štirideset ton grozdja. Kot je moč razbrati iz resolucije, bodo naložbe v osnovna sredstva kmetijske zadruge usmerjene zlasti v gradnjo trgovine za oskrbo kmetijstva, urejanje novih nasadov, ki smo jih omenili, obnovo vinske kleti za štiri tisoč petsto hektolitrov vina, gradnjo silosa za krmo, odkup zemljišč in melioracij ter nabavo mehanizacije.

M. S.

VEDNO BOLJ NOVA ROGAŠKA SLATINA

Takale je podoba Rogaške Slatine. Staro jedro je vedno bolj obkoljeno z novimi gradnjami, kjer najdejo krajani nova stanovanja, vrtce in trgovine. Videti pa je, da gradbišča še ni konec in se bodo že obstoječim novim blokom pridružili še drugi. Tako bo stanovanjska stiska vsaj malo popustila, sicer pa se v šmarski občini skušajo kar najbolj uspešno boriti proti temu nujnemu zlu, ki spremlja sicer ugoden gospodarski razvoj.

Foto: D. Medved

ALFONZ DEBELJAK

V 69 – letu življenja je nenadoma preminil dr. Alfonz Debeljak. Vrsto let je preživel v Celju na delovnem mestu zdravnika-ginekologa v celjski bolnišnici, večino svojega prostega časa pa v delu za napredkom družbenopolitičnih in športnih organizacij v občini Celje. Kot komunist se je v vseh sredinah, kjer je deloval, boril za idejnost, socialistične samoupravne odnose, uveljavljanje in utrjevanje delegatskega sistema, večji vlogi mladine v tem mehanizmu. Kot zdravnik je s svojim humanizmom in socialistično etiko utrjeval ugled svoje stroke, prosvetljeval s predavanji zdravstvene vzgoje širok krog vaditeljev Partizana in športnike, jih pregledoval za tekmovanja in nastope, ter njemu lastno predanostjo opravljal tudi vlogo dežurnega zdravnika na številnih športnih tekmah. Kot razgledan strokovnjak v športni medicini in telesni kutlturi je nadvse uspešno sodeloval v TVD Partizan Gaberje in Partizanu Slovenije, v ŽNK Kladivar in Temeljni nogometni zvezi Celje, kjer je opravljal funkciji podpredsednika in predsednika, v organih TKS in ZTKO ter v NZS. Povsod je bil predan delavec, kjer je nadvse uspešno ustanavljal in razvijal aktive telovadcevin športnikov komunistov ter vnašal v njihovo delovanje idejnopolitično vsebino, čiste amaterske športne odnose in moralno-vzgojna načela.

Širša družbena skupnost se mu je oddolžila v znak priznanja za njegovo družbenopolitično delo s podelitvijo večjega števila državnih in telesnovzgojnih kolajn, plaket in diplom.

Množica Celjanov se je v soboto poslovila od Alfonza Debeljaka na mestnem pokopališču in s tem izpričala, da je njegovo delo visoko cenila. Njegov lik bo brez dvoma še vrsto let zgled mlajšim pokolenjem pri družbenopolitičnem delu v občini Celje.

KAREL JUG

PRED TEDNOM VARNOSTI IN DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

KONKRETIZACIJA PROGRAMA

»Nič nas ne sme presenetiti« v praksi

Že v dveh številkah Novega tednika smo pisali o letošnjih prireditvah, ki so vezane na majski teden varnosti in družbene samozaščite od 7. do 13. maja pod skupnim naslovom »Nič nas ne sme presenetiti«. Pripravljalni odbor v celjski občini vodi Tone Sentočnik, sicer tajnik SIS za požarno varnost.

»Lani smo pripravili prvi takšen teden, letos pa ga bomo razširili na več prireditevskozi daljši čas in to vse v želji, da se varnost in družbena samozaščita še bolj uveljavita in dobita tisto mesto, ki jima gre,« pripoveduje Tone Sentočnik.

Do kod ste prispeli s pripravami?

»Vsem od krajevnih skupnosti do organizacij združenega dela smo poslali naš program z željo, da ga konkretizirajo s stališča svojih potreb in pripravijo za vse leto. V programih naj bi bilo zajeto vse od nadaljnjega urejevanja formalnosti okoli

družbene samozaščite do posameznih prireditev, ki bodo vezane s to dejavnostjo. Vse naj bo pod geslom »Nič nas ne sme presenetiti«, saj je tudi družbena samozaščita del naše varnosti. Zaključne prireditve v okviru občine bodo v tednu maja od 7. do 13., medtem ko naj bi osrednje prireditve v KS, OZD in šolah bile že prej. Želimo, da ne bi bilo vse v nekaj dneh, ampak v večih mesecih.«

Kako daleč smo na področju družbene samozaščite?

»Ljudje razumejo pomen družbene samozaščite in jo sprejemajo. Veliko je že bilo narejenega, so pa še odprta področja, ki jih bo treba v skupnem interesu večje varnosti dodelati. Tudi to bo ena izmed pomembnih letošnjih nalog. Poseben povdarek bomo dali izdelavi programov in konkretizaciji leteh v krajevnih skupnostih, kjer naj bi pripravili več vaj s skupnim sodelovanjem gasilcev, enot civilne in narodne zaščite ter občanov samih, ki so nosilci v okolici, kejer bo vaja. Večji povdarek je treba dati tudi športno – reakreativni dejavnosti, zlasti strelskim tekmovanjem, orientacijskim pohodom in podobno. Veliko je možnosti, ki jih je treba izkoristiti v široki in pomembni akciji pod skupnim naslovom »Nič nas ne sme presenetiti«. V šolah naj bi na to temo oz. temo družbene samozaščite pisali spise, pripravljamo ustrezne razstave in drugo. Skratka, v vsakega človeka in občana mora »zlesti« zavest o potrebi in pomenu varnosti in družbene samozaščite.«

Želje?

»Da naši programi ne bi ostali v predalih, ker jih zato nismo pripravili in razposlali. So samo izhodišče za številne akcije, ki jih bomo izvajali v našem skupnem interesu. Pričakujemo pomoč vseh.«

Sicer pa bomo podrobneje spregovorili o pomenu varnosti in družbene samozaščite ter akcijah v letošnjem letu v celjski občini v radijski živi popoldanski oddaji v četrtek, 25. januarja. Sodelovali bodo Jože Kučer, Marko Brezigar, Franc Pavšer in Tone Sentočnik. Sodelujte, predlagajte, vprašujte. Telefon 22-009. Gre za skupen interes »Nič nas ne sme presenetiti«!

TONE VRABL

O VREMENU NA CELJSKEM

V POSTOPEK 51 PRIMEROV

Led, zlomi, otoplitev, jeza

Sobota je bila izredno hladna, verjetno med najhladnejšimi dnevi v letošnji zimi, nedelja nekoliko toplejša in je proti večeru začelo rahlo snežiti, v ponedeljek in zlasti torek pa se je popolnoma otoplilo, lahko bi rekli, da prvič v januarju in da se je na ta način tudi izneverila januarska vremenska napoved. Ta je zagotavljala vseskozi izredno hladno vreme z manjšimi snežnimi padavinami.

Kakorkoli že, temperaturna nihanja na širšem celjskem območju so razvidna iz priložene tabele, zdaj pa poglejmo, kakšno je bilo stanje v celjski bolnici pa pri tistih, ki kontrolirajo očiščenost pločnikov in cest. Vsi vemo, da se je prav pri slednjem v letošnji zimi močno zataknilo in da zlasti površine pločnikov niso bile povsod urejene tako, kot bi morale biti.

V celjski bolnici nam je podatke ponovno posredovala sestra Katja Dobovičnik. Povedala je, da so v letošnjem januarju do 22. imeli že 4000 obiskov, kar pomeni poprečno 181 na dan! To so grozne številke, med katerimi pa prevladujejo poškodbe dobljene na smučanju in pri padcih na poledici. Tako so imeli zadnjo soboto 22 pacientov, štiri so zadržali, dvajsetim pa dali mavec. Huje je bilo v nedeljo, ko so imeli 42 pacientov, zadržali so štiri, kar 25 pa so dali mavec in jih zatem napotili v domačo oskrbo. Pri vsem tem pa je najbolj žalostno to, da med vsemi poškodovanci pri smučanju prevladujejo otroci. Ker je čas počitnic in je vsaj v višjih legah možna smuka, bi bilo treba pri njej biti izjemno pozoren, da se število zlomov ne bi večalo, s tem pa manjšal zimski veseljaški živžav.

Ob tem še nasvet Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu: »Druga past pa je sneg, ki leži tudi v nižinah in otroci, ki zaradi tega ali onega ne bodo odšli na urejena smučišča, zato ne bodo pustili smuč za pečjo. Naskočili bodo zasnežene bregove, poledenele klance. In tako lahko na naših cestah spet zabeležimo novo potencialno nevarnost, ki vedno nastane tam, kjer se stikajo poti z različnimi prometnimi udeleženci. In če govorimo, da so recimo kolesarji zelo neprevidni prometni udeleženci, velja to še toliko bolj za sankarje in smučarje.« Tako v nasvetu. Če ta ne bo prišel recimo najbolj do veljave v otoplelih dneh pa ga vseeno ne kaže prezreti in pozabiti, kajti hudi zimski časi še bodo in priložnosti za smuko tudi.

Veliko jeze smo v teh zimskih dneh zlili tudi na tiste, ki niso pravočasno poskrbeli za očiščene pločnike in cestne površine. V. d. vodje občinske straže Karel Kovačič je povedal, da so zaradi nepravočasno očiščenih pločnikov in cest doslej predlagali v postopek dvanajst pravnih oseb z odgovornimi in 39 zasebnikov samo zaradi kršitve odloka o zimski službi na območju občine Celje. Izdali so tudi 34 pismenih opominov tistim, katerih niso dobili doma ter izrekli še več ustnih opominov. V odloku je rečeno, da morajo v primeru ponoči zapadlega snega biti pločniki očiščeni zjutraj do sedme ure. Žal se tega skoraj nihče ne drži in pločnike začnejo čistiti šele takrat, ko bi morali že biti očiščeni. Najprej začnejo trgovci, gostilničarji in drugi, kasnijo pa zasebniki. Prav zaradi neenakomernega čiščenja daje Celje videz manj očiščenega mesta, kot sicer je.

Po odloku je lahko kaznovana samo odgovorna oseba. Odloki o hišnih redih so, NI pa pravil o izvrševanju hišnega reda, torej tudi NI pravne oz. odgovorne osebe! Torej tudi ne moreš nekoga »držati«, da naj očisti pločnik. Več bi morala narediti tudi samoupravna interesna stanovanjska skupnost, ki bi morala priskrbeti orodje, sol in vse ostalo za čiščenje. Škriplje takorekoč na vseh koncih! Stane Gaberšek, tržni inšpektor, je tudi mnenja, da bi bilo treba iz strnjenega mestnega jedra takoj odvoziti sneg! Baje pa za to ni denarja! Skratka, vse je rešila torkova odjuga. **Upamo pa, da bo ob morebitnem novozapadlem snegu, saj zime še zdaleč ni konec, situacija le boljša. Pravzaprav, če smo iskreni, MORALA bi biti boljša!**

TONE VRABL

Kraj	17. 1.	18. 1.	19. 1.	20. 1.	21. 1.	22. 1.	23. 1.
BISTRICA	–6	–5	–14	–18	–8	0	+3
PODPLAT	–5	–5	–17	–12	–7	–2	+1
RADMIRJE	–4	–7	–14	–14	–6	–1	+9
VELENJE	–3	–5	–9	–9	–3	–1	+6
ŠENTJUR	–4	–5	–15	–13	–5	–1	+8
KONJICE	–6	–7	–8	–17	–5	–3	+5
VRANSKO	–3	–6	–12	–12	–5	–1	+8
CELJE	–2	–6	–11	–14	–7	–1	+8

Opomba: podatke smo dobili pri Cestnem podjetju Celje, TOZD vzdrževanje cest, omenjene temperature pa so bile dosežene v posameznih dneh vedno med šesto in osmo uro zjutraj.

ŠTIRI MESECE STALNEGA SEMINARJA ČDK

KRVAVO GA POTREBUJEMO

Dosledneje izvajati program, slaba udeležba šol

Obliko stalnega seminarja Človek, delo, kultura so v celjski občini narekovale širše družbene potrebe in ne samo kadrovska in organizacijska suša na kulturnem področju. Zato nam ne more biti vseeno, kako živi in se razvija pred štirimi meseci rojen otrok, rojen s pomočjo mnogih babic, njegov razvoj pa je bil zaupan strokovnim nosilcem, ki naj svoje delo opravljajo pod lupo odgovornosti širše družbenopolitične skupnosti. Zato je občinska konferenca SZDL Celje sklicala v torek delovni pogovor o doslej uresničeni programski zasnovi seminarja, s katerim v celjski občini ne bijemo le bitke kulturne preobrazbe, ampak mnogo širšo, tudi tisto, ki naj posega v splošno zavest vseh občanov.

Pogovor je bil kritičen in razprava konstruktivna. Bistvene ugotovitve so bile naslednje: obstoj seminarja je več kot upravičen. Šele sedaj, po nekaj mesecih dela, v kontaktiranju s slušatelji ugotavljamo, kako je bila potrebna taka oblia stalnega izobraževanja. Zato jo je treba krepiti in razvijati, kajti v počasnim spreminjanjem miselnosti bodo tudi potrebe še večje in odziv še ugodnejši. Zaenkrat je podpisalo nekaj več kot sto delovnih organizacij sporazume za sodelovanje, objektivne možnosti narekujejo številko 150 od 270, kolikor jih je na spisku. Predvsem so slabo reagirale šole, ki so poslale občutno premalo prijav za svoje kadre. Gimnazija je organizirala svojo obliko dela, ni pa prav, da v skupen seminar ne delegira vsaj nekaj slušateljev, mladih kulturnih delavcev, saj se delo v ČDK v skupnem programu bistveno razlikuje od interne šolske organizacije, pa tudi možnost podiranja plotov med posameznimi šolami je s tem manjša, bi jo pa bilo treba na vso moč razviti. Nekatere skupine dobro delajo. To so predvsem kulturni delavci, ki delujejo že nekaj let in vidijo v seminarju izvrstno možnost nadgrajevanja svojega znanja in izkušenj. To je primer glasbenikov, gledališčnikov. Težje je z organizatorji kulturnega življenja, pa še tisti, ki hodijo na predavanja in pogovore, iščejo od predavateljev recepte za svoje delo, česar jim seveda nihče ne more dati.

Pri sami organizaciji so še nekatere pomanjkljivosti, ki pa se dajo najhitreje odpraviti in so sestavni del vsakega težkega začetka. Razvojni center, ki opravlja ta dela, bo moral v prihodnjih štirinajstih dneh opraviti mnoge naloge za uspešno nadaljevanje drugega polletja in že misliti na začetek drugega letnika v jesenskem času.

Več bo treba storiti tudi za področje informiranja, saj so bili dosedanji stiki seminarja z javnostjo prešibki, redno bo treba izdajati bilten in mesečno poročati o delu posameznih skupin. Najbolj bistvena naloga pa čaka organizatorje samoupravno konstituiranje seminarja. Čimprej naj bi pričel s svojim delom svet seminarja v okviru skupščine, sestavljene na delegatskem principu vseh angažiranih in družbenopolitičnih organizacij. V okviru tega samoupravnega organa bi namreč sproti lahko reševali prenekateri problem delovne narave.

Stalni seminar Človek, delo, kultura pomeni za družbeno preobrazbo v celjski občini neprecenljiv vir novih človeških moči. To je dragocenost, ki jo moramo gojiti za vsako ceno in nobena organizacijska ležernost ali malomarnost ne sme s svojimi posledicami vplivati na širjenje njegove vsebine. Mnogo rezerv se skkriva in treba jih bo krepko izkoristiti. Samo v delegacijah za kulturno skupnost je preko 300 delegatov. Mnogi med njimi so bodoči slušatelji seminarja.

Torej na delo, v tem letu še živahneje in dosledneje. Investicije v človeka so bile vedno učinkovite.

DRAGO MEDVED

SKRIPTORALNE RISBE DRAGA JULIUSA PRELOGA

Prvič bomo imeli Celjani in seveda vsi obiskovalci Likovnega salona priložnost videti nenavadna likovna dela v Celju 1939. leta rojenega slikarja Draga Juliusa Preloga, ki je končal najprej šolo uporabne umetnosti v Gradcu in še Akademijo za likovno umetnost na Dunaju 1962. leta pri profesorju A. P. Güterslohu. Sedaj dela kot asistent na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju. V Jugoslaviji je doslej samostojno razstavljal le v Novem Sadu in letos v Zagrebu ter seveda sedaj v Celju. Omenjena razstava bo potovala po Jugoslaviji in Zagreb je bil prvi gostitelj njegove likovne umetnosti. Galerija »Nova dela« v sklopu aktivnega centra za kulturo ZSMS Zagreb, saj poznamo njeno delovanje tudi na gledališkem področju. Celje, njegov Likovni salon je mesto v Sloveniji, ki gosti svojega rojaka in informira občinstvo o likovnem dogodku kot je takoimenovano skripturalno risanje. Simbolno najdemo v njem pojme kot so »kontinuiteta linije«, »časovna sled« in druge. V bistvu gre za tako preproste likovne izdelke, da bodo za marsikoga morda tudi nerazumljivi. A čas je že, da se srečamo s takšno umetnostjo, s takšno zvrstjo, s takšno likovno informacijo. Razstava bo odprta od 25. januarja do 3. februarja.

D. M.

PODPRLI IZVAJANJE PROGRAMA II. SAMOPRISPEVKA

Svet za kulturo pri OK SZDL Celje je na svoji zadnji seji obravnaval osnutek zakona o svobodnih umetnikih in povabil na sejo tudi nekatere celjske samostojne umetnike. Sestanka so se udeležili le restavrator Viktor Povše, akademski kipar Vasilije Četković in arhitekt Dušan Samec. V razpravi so izoblikovali sklepe, kjer opozarjajo v osnutku zakona na določbe o vrednotenju dela in pripravništva, so za podrobnejše opredeljevanje izenačevanja njihovega dela s celotnim združenim delom ter za večje načrtovanje del v naši družbi, kjer bi pogosteje vključevali vanje tudi samostojne umetnike. Opozorili so tudi, da bi pri samoupravnem uveljavljanju morala veljati tudi merila kakovosti in ne samo številčni princip.

Ena od točk dnevnega reda omenjene seje je bila tudi obravnava gradnje družbenega centra v krajevni skupnosti Hudinja. Njegova gradnja je bila sprejeta v programu II. samoprispevka, na novo pa so se porodile zamisli o gradnji večjega centra na drugi lokaciji. Svet je po temeljiti razpravi podprl gradnjo doslej načrtovanegakulturnega centra pri sedanji OŠ Hudinja. Člani sveta namreč menijo, da manjši prostori za porabe krajevne skupnosti lahko učinkoviteje rešujejo njeno družbeno življenje kot pa veliki centri, na omenjenega pa bi bil o tudi treba predolgo čakati.

Člani sveta so sprejeli tudi program dela do meseca junija letos, ko jim poteče mandatna doba.

D. M.

V VELENJU ŽE 5. KLUBSKI FESTIVAL KINO KLUBA

Letošnja amaterska filmska manifestacija v Velenju ima letos poseben pomen. Po besedah predsednika žirije profesorja Boža Vračka, je letošnja projekcija namenjena debitantom. Od devetih avtorjev je sedem filmov prijavilo kar 7 debitantov iz vrst mladih in najmlajših. Vsekakor gre za pogumno dejanje prirediteljev, kino kluba Gorenje Velenje, ki že vrsto let goji amatersko filmsko dejavnost. Med letošnjo filmsko bero najdemo takorekoč vse zvrsti od dokumentarnega filma, potopisnega, igranega, animiranega do žanrskega filma. Med nagrajene avtorje so se uvrstili naslednji: Darinka Urtelj, Cveto Sušec, Milena Đorđević, Vito Koprivec, Tomo Čonkaš, Marko Lampe, Boris Salobir, Zdenko Zakošek. Projekcija nagrajenih filmov bo jutri zvečer v prostorih knjižnice Velenje, kjer se odvijajo zadnja leta vse bolj kakovostne kulturne prireditve in bistveno prispevajo k bogatitvi kulturne ponudbe Velenja.

D. M.

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

SKLEDA

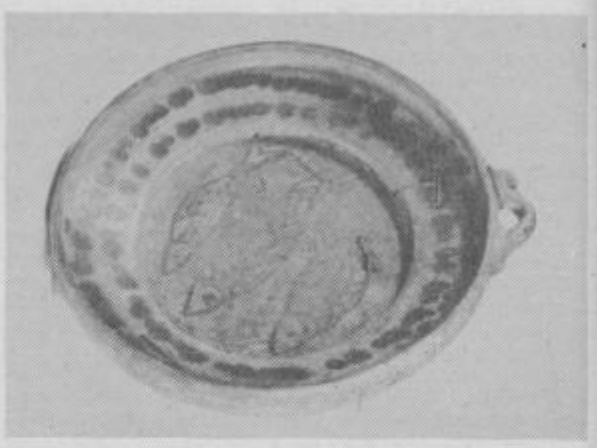

Skleda na sliki je med najlepšimi primerki izdelkov lončarske obrti, ki jih hrani naš muzej. Kljub poškodbam je ohranila svojo zanimivo poslikavo in lep zunanji videz.

Dno sklede je okroglo in se nato navpično dvigne za približno en centimeter. Stene se potem razširijo in pod blagim kotom prehajajo v rob, ki je prav tako skoraj navpičen, medtem, ko je vrh roba zavihan navznoter.

Skleda je spodaj ravna in se nato v blagem loku dvigne do višine enega centimetra, kjer se pod topim kotom dvigne do navpičnega dela roba, na katerem sta dva ročaja. Rob na vrhu je rahlo zaokrožen in zavihan navznoter. Na zunanjem zgornjem robu so vrezane tri okrasne vzporedne vodoravne črte. Kot sem omenil že prej, sta na rob prilepljena dva ročaja (ohranjen je le eden), ki sta bila na obeh straneh zavihnjena navznoter (volute). Notranji del sklede je na poševnem delu okrašen z dvema vrstama izpolnjenih nepravilnih krogov zelene barve. Na dnu posode so narisane tri ribe. Lošč je zunaj in znotraj svetlo rjave barve, medtem, ko so ribe narisane s temno-rjavo barvo.

Tako poslikana skleda je bila namenjena za serviranje že kuhane hrane ali za okras – ne pa za kuhanje na ognjišču.

VLADIMIR ŠLIBAR

Doslej so bila v sklopu Kozjanskega kulturnega tedna v ospredju srečanja s celjskimi gledališčniki. Na sliki Anica Kumrova in Janez Bermež v prikazu odlomka iz Millerjevih Salemskih čarovnic.

Foto: D. Medved

III. KOZJANSKI KULTURNI TEDEN

TOKRAT BOLJ MNOŽIČNO

V zimskem času računajo na večji obisk prireditev

Kozjanski kulturni teden je postal tradicija. V želji, da bi v različnih krajih na Kozjanskem vzpodbudili kulturno dejavnost. Morda bo organizatorjem, Kulturnemu društvu Lesično, letošnje leto v neki meri tudi uspelo, saj so pripravili v sodelovanju z drugimi kraji živopisen spored prireditev, morda za spoznanje s korakom nazaj v kakovosti, v pogledu množičnosti pa prav gotovo naprej.

Že bežen pregled nad posameznimi prireditvami, ki do konca naše redakcije nekatere še niso bile povsem datumsko opredeljene, nam pove, da so se organizatorji res naslonili le na lastne organizacijske in ustvarjalne sile. Potek dogodkov in njihova vsebina bo pokazala, če so si izbrali pravo pot. Na vsak način pa skušajo opravljati družbeno pomembno delo, ki bi bilo v sami šmarski občini lahko globlje in višje vrednoteno.

Pričeli bodo 3. februarja v Lesičnem z igro Kulturnega društva Šentvid pri Planini, njihovi amaterski igralci bodo prikazali Kekca. Naslednji dan bo otvoritev nekaterih del slikarske kolonije iz Bistrice ob Sotli. 6. februarja bo tudi v Lesičnem pogovor na temo »Kultura na vasi«, kjer bodo sodelovali predstavniki ZKO občine, Slovenije, predstavniki kulturnih društev, ki sodelujejo v Kozjanskem kulturnem tednu in še nekateri drugi gostje, ki se poklicno ali kako drugače ukvarjajo s kulturnim delom. V Virštanju bo 4. februarja nastopil moški pevski zbor iz Podčetrtka, pod vodstvom Andreja Kelemine, 11. februarja pa bo v istem kraju gostovalo Prosvetno društvo s Planine z igrico Zaljubljeni Mihec. Istega dne pa bo na Planini koncert moškega pevskega zbora Podčetrtek. V Kozjem je predvidena razstava grafik domačina Petra Krivca in koncert glasbene mladine Slovenije, vse v avli nove zdravstvene postaje. V Kozjem pripravljajo tudi filmsko predstavo slovenskega filma To so gadi. 10. februarja bo gostovalo v Bistrici ob Sotli amatersko gledališče Železar Celje-Štore s Kraljem na Betajnovi v režiji Boruta Alujeviča.

V III. Kozjanski kulturni teden sodijo tudi vse proslave v počastitev kulturnega praznika slovenskega naroda, ki se bodo vrstile te dni. Prejšnja leta je bil Teden na sporedu v jesenskem delu leta, zdaj pa so ga pomaknili na zimo, v upanju, da bodo posamezne prireditve bolje obiskane. Letos tudi ni neke osrednje prireditve, če ne štejemo pogovora v Lesičnem in so vsi dogodki »enakomerno« razdeljeni na nekatere kraje na Kozjanskem. Tudi v Podsredi predvidevajo nastop folklorne skupine iz Krškega, ki deluje pod okriljem tovarne Labod. Gre torej za široko animacijo, tudi v tistih krajih, kjer domača kulturna društva ne delajo.

DRAGO MEDVED

KRIMINAL:

ODTUJILA 290 TISOČ

Primer, ki opozarja na premajhno budnost

Že nekaj mesecev je znano, da je prišlo do večje odtujitve ali prilastitve denarja iz sindikalne blagajne osnovne organizacije sindikata DO Tehnomercator v Celju. Ker gre za enega težjih tovrstnih primerov v celjski občini v zadnjih letih se je pač zbiranje posameznih podatkov za nekaj časa zavleklo.

»Povod za pregled blagajniškega poslovanja pri konferenci osnovne organizacije sindikata DO Tehnomercator je bila neizvršena primopredaja blagajniških poslov blagajne TMC na novo konferenco OOS Kovinotehne – Tehnomercator, ki bi jo morala opraviti blagajničarka OLGA MAHKOVEC. Omenjeni pregled je opravila služba za nadzor in revizijo poslovanja pri DO Kovinotehna – Tehnomercator in prišla do naslednjih ugotovitev,« piše v »Našem glasu« na strani dve v prvi letošnji številki glasila OZD Elektrosignal, Ferralit, KIG, Klima, Kovinotehna, Libela.

Dalje: »Kot blagajničarka blagajne konference OOS TMC je Olga Mahkovec, ki je bila sicer referent za zaposlovanje, po združitvi pa referent za kadre oziroma delovna razmerja, s svojimi manipulacijami in nepoštenim delom povzročila ogromno škodo tako sindikatu kot tudi delovni organizaciji TMC. Celotne škode seveda ni bilo mogoče ugotoviti zaradi pomankljive dokumentacije ali pa zaradi tega, ker dokumentacije nikakor ni bilo mogoče najti. Na osnovi razpoložljivih dokumentov in poslovnih knjig pa je ugotovljeno, da je odtujila in poneverila sredstva...« (»Naš glas« drugi odstavek) v višini 290.238.56 din!!!

»Z odtujevanjem gotovine je po ugotovitvah začela v letu 1971 in z njim nadaljevala tako dolgo, dokler ni prišlo do združitve DO Kovit – TMC in reorganizacije konference OOS, to je do 31. 12. 1977. Pri svojem poslu je Mahkovčeva šla tako daleč, da je sindikalno blagajno izpraznila do dinarja. Ko tega denarja ni bilo dovolj, se je spravila še na sredstva blagajne vzajemne samopomoči in na sredstva članov kolektiva, ki so jih vplačevali za letovanja in izlete. Pri vsem tem je ugotovljeno, da gre tudi za neupravičeno uporabo gotovine, saj je iz pregledov razvidno, da je sprejeto gotovino iz pobrane sindikalne članarine neupravičeno uporabljala za svoje privatne potrebe tudi po več mesecev. Brez premisleka je izstavljala lažne in ponarejene listine z izmišljeno vsebino, prikazovala neresnično stanje v blagajni, čeprav je šlo za velike vrednosti in ponarejevala podpise odgovornih sindikalnih delavcev.

Iz tega sledi, da je družbeno nadzorstvo v OOS kot tudi v DO TMC nad finančnim poslovanjem v sindikalni blagajni v celoti odpovedalo. Mahkovčeva je s sindikalnim denarjem in drugimi sredstvi gospodarila po mili volji, ne da bi jo pri tem kdo oviral.« (»Naš glas«, drugi in tretji odstavek).

Olga Mahkovec pa ni imela »problemov« samo z denarjem, ampak tudi z delovnim mestom, kjer ni opravljala tistega, kar bi morala. Tako je prišlo do prave zmešnjave, ko je ljudem zaradi njenih napak manjkalo v delovnih knjigah po sedem let delovne dobe, tisti, ki so odhajali v JLA, niso bili odjavljeni in se jim je štel vojaški rok v delovno dobo, »izgubljale« so se delovne knjige, ki so se potem našle in to celo po dve (!) za eno osebo (ker so pač prvo preklicali kot izgubljeno in dobili novo!), mnogi so delali še kar naprej kot vajenci, čeprav to niso več bili itd.

Ob primeru Olge Mahkovec pravzaprav ne vemo, kaj naj še zapišemo, kajti vse bo pravično dano in podano na sodišču. Vendar kljub temu ne moremo kar tako hladno mimo tega izjemnega primera. Nehote se nam postavlja cela vrsta vprašanj: kje so bili kontrolni organi v TMC, saj navsezadnje ni šlo za nekaj borih starih tisočakov, temveč za težke milijone? Zakaj imamo še vedno vse naše kontrolne komisije samo na papirju? Kako je človek zmožen SAM nekaj let prikrivati odtujevanje visokih vsot denarja, ne da bi to kdo vsaj v malenkosti prej opazil? Kakšni so bili pregledi vodenja del okoli delovnih in zdravstvenih knjig pri zaposlenih? In ne nazadnje vprašanje, do kdaj bi se ta primer še vlekel, če ne bi prišlo do združitve Kovinotehne in Tehnomercatorja ter do enotne osnovne organizacije sindikata?

Pri vsem govorjenju, samoupravnem in nadzornem inštrumentariju ter drugem težko verjamemo, da je še možno izvrtati takšne luknje in si prisvojiti toliko denarja. Sreča je v tem, da vsaj enkrat le pride vse na dan. Nekatera vprašanja ob tem primeru pa še vseeno ostajajo odprta in verjetno bomo kaj kmalu dobili tudi na njih odgovore. Pa še to: sam primer naj bo v resničen poduk vsem tistim, ki imajo sicer vse lepo zapisano, vprašanje pa je, kako se tisto izvaja.

T. VRABL

SMUČARSKI TEČAJ V LESIČNEM

V teh dneh se po pilštanjskih strminah kar gnete mladine vseh mogočih starosti: osnovna šola Lesično je v sodelovanju z domačim telovadnim društvom Partizan organizirala enotedenski smučarski tečaj za predšolske in šolske otroke, starejši pa bodo že pridobljeno smučarsko znanje poglobili v nadaljevalnem tečaju. Precejšnje preglavice tako učiteljem kot tečajnikom povzroča nenaden preobrat v vremenu, vendar upajo, da bodo lahko že začeto speljali do konca. V ugodnih vremenskih pogojih so takšni tečaji v Lesični že stara praksa.

M. S.

VINKO UŠEN

POŠTENO ŽIVLJENJE

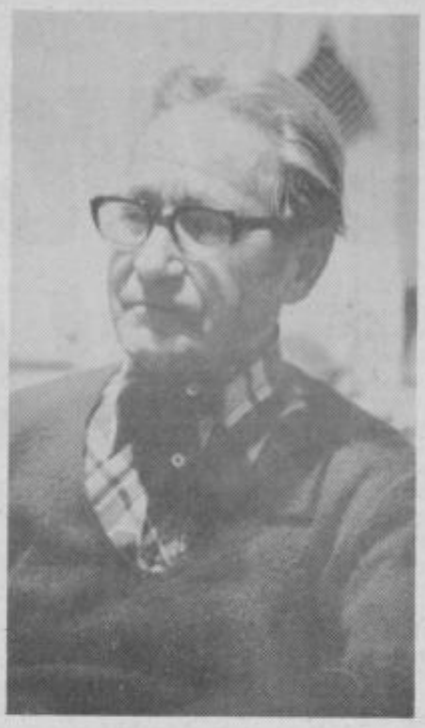

Lovstvo, telovadba, vinograd in čebelarstvo

Rodil se je v zavedni slovenski družini pred 75 leti. Bil je član Sokola, odličen telovadec, leta 1941 pa so ga z družino vred izselili v Srbijo v Kruševac. Po vojni je opravljal vrsto pomembnih dolžnosti, vse življenje pa je vnet lovec. Za delo na lovskem področju je prejel vrsto priznanj. Vinograd in čebelarstvo ga držita pokonci.

Petinsedemdeset let je dopolnil pred dnevi. Človek bi mu jih nikdar ne prisodil, ko ga takole gleda in posluša. Kakšnih deset manj bi mu jih dali, pa bi bilo čisto prav. Tako pa nehote ostrmiš, ko ga vidiš. Morda se ima zahvalit za to, ker tako dobro izgleda neverjetni navezanosti na naravo. Je namreč vneti lovec in če se kadaj zgodi, da ne more na polje ali v gozdove, potem je kot da bi mu vzel del samega sebe. 13. januarja 1904 leta se je rodil v kmečki družini v Gornjih Grušovljah v Savinjski dolini. Že z osemnajstimi leti je postal član zelene bratovščine in bil izredni telovadec. Član Sokola. Narodnjak in do konca pošten Slovenec. Z družino vred so ga že leta 1941 izselili Nemci v Srbijo. V Kruševac. Vinko pravi, da je kljub težkim časom bil v sebi vedno prepričan, da vse skupaj ne more dolgo trajati. Spominja se bratov Srbov in tega, kako so v tistih dneh sprejeli Slovence. V Kruševcu so ga kmalu vsi vzljubili. Tudi zato, ker je takrat srbskim kmetom izdelal nekaj strojev, ki jih oni še niso poznali.

Po vrnitvi iz izseljeništva je 1946. leta postal glavni pobudnik za ustanovitev takratne lovske družine v Šempetru ter bil aktiven tudi po združitvi v LD Polzela. Dvajset let je bil član upravnega odbora, potem nadzornega odbora in disciplinskega sodišča. Kljub dvakratni težji operaciji je lovstvu še danes zvest. Za svoje delo na tem področju je prejel vrsto odlikovanj in priznanj. Vinko pa je bil tudi vnet zadružnik. Kar petnajst let je bil odbornik v raznih organih kmetijske zadruge in pred tem še okrajne zadružne zveze v Celju in opravljal še številne druge pomembne dolžnosti.

Danes si življenja ne zna predstavljati še brez nečesa. Obdeluje namreč vinograd ter se ukvarja s čebelarstvom. Ves ponosen prinese na mizo liter domačega vina, ki se po grlu cedi kot med in človek prav vonja grozdje. Vino je to, ki človeku daje moč. Lahko ga spijemo nekaj litrov, pa bo prej koristil kot škodil. Ko se že mislimo poslovit, se na mizi pojavi še steklenica Carice Milice. Lani mu jo je v Kruševcu na vlaku bratstva in enotnosti podaril predsednik kruševske občinske skupščine. Ne le on, tudi drugi imajo Vinka radi in ko pride v Kruševac pozabijo na vse skupaj. Tudi pri njemu na domu so že bili.

Še na mnoga leta Vinko, in dober pogled!

JANEZ VEDENIK

KREPITEV DOSLEDNOSTI V ŠMARJU PRI JELŠAH

Kot mnogokje, tudi v šmarski občini ugotavljajo, da dosledno uveljavljanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na vseh nivojih družbene reprodukcije ne poteka najbolje. Podobno je tudi z uresničevanjem zastavljenih ciljev glede dohodkovnih odnosov in svobodne menjave dela, ki si jo marsikje tolmačijo vse preveč po svoje. V bitki za čim popolnejšo uresničevanje dogovorjenih načel pa v šmarski občini ne bodo smeli ostati zgolj pri naštetem, tako v občinskem središču, pač pa bo treba še več pozornosti posvetiti uresničevanju (in ob tem tudi izpopolnjevanju) sistema samoupravnega družbenega načrtovanja in v večji meri kot doslej preverjati izvajanje načrtov ob hkratnem ugotavljanju morebitnih odstopanj ali kakršnih koli napak in drugačnih, neustreznih tolmačenj.

Nagrajevanje po delu je marsikje še v povojih, drugod nekoliko po svoje zastavljeno pa spet daleč od začrtanih poti. Na vseh teh področjih je v šmarski občini še kar precej vozlov, ki jih bo treba brž kone včasih kar presekati. Za razvozlanje bo časa odločno premalo: večina omenjenih nalog bi morala biti že skoraj opravljena.

M. S.

KOMU NAPOLNITI VREČO

Investicijska politika v šmarski občini je še vedno ena dejavnosti, ob kateri se čestokrat lomijo kopja in brusijo meči. Nekaj podobnega se je dogajalo tudi pred kratkim, ko so v občini ugotavljali, komu dati prednost pri investicijskih posegih, oziroma kdo je potrebnejši in kdo lahko še počaka. Kljub mnenju, da je večina ali pa kar vse predvidene investicije v resoluciji (prioritetni vrstni red investicijskih zahtevkov pri Ljubljanski banki so v nekaterih občinah sestavili kar na njeni podlagi) nujnost, bo vendarle treba dati prednost res najnujnejšemu.

Prednostna lista bi že morala biti sestavljena, marsikje – tudi v šmarski občini – pa je še niti na papirju ni. Sklicevanje torej na staro prakso, da je še čas?

Tudi sicer nastajajo težave. Nekaterih zahtevkov v resoluciji sploh ni, podobno je tudi v prioritetni listi Ljubljanske banke. Potrebno bo vsklajevanje, le tega pa ne bo kazalo zavlačevati.

M. S.

Usodni časi za celjsko Glasbeno šolo

SONCE NAJ ZAMENJA STOLETNE ZIDOVE

ALI KAJ POMENI NOVOGRADNJA GLASBENE ŠOLE V CELJU, S KATERO BI PRIDOBILI VEČ KOT SAMO NOVO HIŠO, NAMENJENO KULTURNIM POTREBAM RAZVIJAJOČEGA SE MESTA

Kadar pride v kulturi, torej v eni od poglavitnih dejavnosti naše družbene skupnosti do tega, da lahko v zemljo položimo temeljni kamen v mozaiku novih prostorskih možnosti za kulturno delovanje, je to pravi praznik, kajti to se zgodi tako redko, da je to že skoraj zgodovinsko dejanje. Če govorimo o družbeni preobrazbi, če imamo v mislih hitrejši napredek na vseh področjih, potem ne more biti kot zgodovinski dogodek označeno dejstvo, da smo v celjski občini uspeli v program II. samoprispevka uvrstiti tudi nekaj novih, oziroma prenovljenih objektov, ki služijo zadovoljevanju kulturnih potreb občanov, ampak je to sestavni del kulturnega in družbenega razvoja v občini. Med njimi je tudi Glasbena šola Celje, ki bo prihodnje leto praznovala svojo 35-letnico obstoja kot kulturni zavod s tem naslovom, čeprav njeno delovanje sega še v prejšnjo Glasbeno matico. Naj nam ne bo v tem trenutku žal časa in prostora, da skočimo za hip v zanimivo podobo organizirane šolske glasbene dejavnosti v Celju, ki ima bogato tradicijo.

HIŠA ZVESTOBE

Menda je ta hiša stara tristo let in je zatorej pomembna sestavina starega celjskega mestnega jedra. V njej deluje Glasbena šola do konca 1945. leta, ko je bil njen v. d. ravnatelj prof. Dušan Sancin. S povsem rednim, takorekoč uradno obeleženim delovanjem je šola pričela v letu 1946, ko je ravnateljstvo prevzel junija meseca prof. Egon Kunej in ostal na njenem krmilu polnih in bogatih šestindvajset let. To mi je s ponosom dejala Vera Grabnarjeva, ki je v šoli zaposlena od njenega prvega dne, kot tajnica in računovodkinja. V eni osebi torej vsa leta opravlja brez prekinitve sama in edina vse administrativne posle (ko bi še kje drugje bilo tako!) in je te dni tudi srečala Abrahama. Iskreno čestitamo!

Zdaj obiskuje Glasbeno šolo v Celju šesta generacija. To je osnovna glasbena šola, redno šolanje traja 6 let, najboljši učenci lahko nadaljujejo šolanje in s prestopnimi izpiti preidejo v ustrezni letnik srednje, višje ali visoke šole v Mariboru ali Ljubljani.

V šoli je trenutno zaposleno 14 glasbenih pedagogov, vključno z ravnateljem prof. Vidom Marcenom, ki mi je tudi razgrnil osebno izkaznico tega kulturnega zavoda, na katerega smo lahko ponosni. Zakaj? Zato, ker je v vseh letih obstoja šolo obiskovalo nekaj tisoč učencev (vsi pač niso vztrajali po 6 let, nekateri pa so bili vztrajni še dlje). Trenutno je v šoli 470 učencev. Poglejmo najprej, kako je mogoče priti v glasbeno šolo: učenci, ki so končali prvi ali drugi razred osnovne šole, opravijo pripravnico, kjer spoznajo razne instrumente, dobijo nekaj osnov glasbene teorije, dosti prepevajo za razvijanje posluha in drugih dispozicij in se odločajo za instrument. Po končanem tretjem ali četrtem razredu osnovne šole delajo sprejemni izpit (preizkus muzikalnosti) in se nato vpišejo v 1. razred nauka o glasbi. Če bi imeli v šoli zadostno število glasbenih pedagogov in seveda tudi učilnic, bi lahko učenci že v tem prvem razredu dobili tudi instrument, ker pa tega ni, je kriterij, da dobijo učenci ob nauku o glasbi še instrument, zelo zahteven. Lahko se učijo igranja na pihalih, trobilih, godalih, instrumentih s klaviaturo in brenkala. Solo petja trenutno nimajo na programu, ker ni ustrezhega pedagoga, a ga v šoli skušajo dobiti. Najboljši učenci imajo tudi tretji predmet (ob nauku o glasbi in enem instrumentu), tako, da se lahko pozneje enakovredno vključujejo v zahtevnejše oblike glasbenega študija na višjih stopnjah. Učenci imajo enkrat ali dvakrat mesečno interne nastope (ravno med našim pogovorom so v šoli tekle priprave za snemanje takega nastopa za naš Radio). Seveda se ob rednih internih nastopih pridružujejo tudi tisti na drugih šolah in v krajevnih skupnostih. Vsako leto imajo najboljši učenci možnost snemanja za Radio Ljubljana, na javnih nastopih ob koncu leta, svečanostih in drugje. Pomembna so tudi srečanja slovenskih glasbenih šol (letos v Mariboru). Šola ima tudi orkester (mali godalni) in večji godalni orkester višjih razredov. Od tod izhajajo tudi kadri za Celjski godalni orkester. Muzicirajo tudi v manjših instrumentalnih sestavih.

Kot zanimivost poglejmo še nekatera znana glasbena imena, ki so obiskovala glasbeno šolo v Celju: dirigent Anton Kolar, operna pevka Eva Novšak-Houškova Mojmir Sepe, skladatelj Jakob Jež, prof. Ciril Vertačnik, prof. Edi Goršič, pianist Hinko Haas, violinist Franci Rizmal, ki je pozneje nadaljeval študij na Dunaju in v Moskvi, Mileva Nikolič, trenutno študira v Pragi, Ivan Marin, ravnatelj glasbene šole v Velenju, Justin Felicijan, solist na rogu v orkestru Slovenske filharmonije, Norbert Drugovič in Vili Tanjšek, oba v istem orkestru, Vida Ramoščak, sedaj producentka pri Jugotonu in še bi lahko naštevali mnoga imena.

ZAKAJ NOVOGRADNJA GLASBENE ŠOLE?

Program II. samoprispevka predvideva novogradnjo, v vrednosti stare milijarde. Z gradnjo naj bi pričeli letos, končali leta 1981. Kot vemo, je hiša zelo stara. Zidana s kamnom, vlažna, nefunkcionalno grajena za dejavnost, ki je trenutno v njenih prostorih. Sedaj je v matični šoli 8 učilnic, od tega samo en razred za skupinski pouk, en pa je prilagojen za interne nastope ter ravnateljeva pisarna in tajništvo, kar meri 312,7 kvadratnih metrov. V hiši so meter debeli zidovi in njihova vlaga že leta in leta uničuje inventar, ki že sicer ni posebno bogat, centralne kurjave ni, mnogo je odprtih hodnikov. Ob učilnicah v matični hiši, je šola prisiljena delovati tudi v gosteh in ima dva kabineta v OŠ Veljka Vlahovića, v Pionirskem domu 1 kabinet in dva kabineta v IV. osnovni šoli. V prostorih matične hiše je bilo ob začetku delovanja šole 270 učencev, danes jih je 470, kjer poteka pouk od 6.30 zjutraj do 20.00. Teh 470 učencev pomeni 4,6 odstotka vseh osnovnošolskih otrok v Celju, republiško povprečje pa je 10 odstotkov, medtem, ko je na primer v velenjski glasbeni šoli zajeto kar 22 odstotkov osnovnošolskih otrok in je vsak nadaljnji komentar brez potrebe!

TRIKRAT PREMISLI, ENKRAT OBNAVLJAJ ALI ZIDAJ

Vsekakor je treba premisliti, kaj je uporabneje: obnova stare hiše ali novogradnja. Težnja za novogradnjo je stara že nekaj let in sega še pred načrtovanje programa obeh samoprispevkov. Za novogradnjo je bilo tudi več predlogov za lokacijo: ob Turški mački, ob novem Šolskem centru za blagovni promet, ob PŠC in ob IV. osnovni šoli na Dečkovi cesti.

Lansko leto so se sestali predstavniki Krajevne skupnosti Center, Dolgo polje, Izobraževalne skupnosti, Glasbene šole, družbenopolitičnih organizacij ter Razvojnega centra in sklenili, da je treba preučiti realne možnosti. Razvojni center je nakazal možnost novogradnje ob Turški mački ali ob Šolskem centru za blagovni promet in adaptacijo stare lokacije, seveda z novimi prizidki. Nazadnje sta obveljali dve možnosti: novogradnja v Ulici 29. novembra nasproti PŠC ali obnova stare hiše. Mnenje koordinacijskega odbora za izvajanje programa II. samoprispevka je bilo, da je treba primerjati finančno konstrukcijo novogradnje in adaptacije in če novogradnja ni bistveno dražja, ta tudi obvelja! Strokovna služba celjskega Ingrada je to storila in ugotovila, **da novogradnja ni bistveno dražja, pridobitve pa so bistvene.**

NOVE DOBRINE NAJ NE UNIČUJEJO STARIH

Tako je prav. Z obnovo stare stavbe bi rešili dva problema: Rešili bi del starega mestnega jedra, oziroma ustrezno bi ga obnovili in s tem tudi zaščitili ter zazidali praznino, ki zeva na Savinjsko nabrežje. S tem pa seveda šola ne bi pridobila nič bistvenega, morda 4 učilnice z manjšo prostornino. Novogradnja pa pomeni: 20 učilnic za individualno delo, 4 učilnice za skupinski pouk, koncertno dvorano s 400 sedeži (ki je v Celju še vedno nimamo), garderobe, umetniško sobo, zbornico, strokovno knjižnico, shrambo za instrumente, govorilnico, pisarne in zaklonišče, skratka vse tisto, kar tak zavod mora imeti za svoje normalno strokovno in pedagoško delo.

V prostore sedanje Glasbene šole bi nedvomno postavili bolj ustrezne porabnike. Veliko je amaterskih ansamblov, glasbenih in drugi, ki nimajo ustreznega prostora, celjska kulturna skupnost od samega obstoja gostuje s svojo strokovno službo v prostorih Osrednje knjižnice, ki je menda že pozabila, da so tisto njeni prostori in še bi lahko naštevali. Izvršni odbor izobraževalne skupnosti je na svoji seji sprejel sklep, da obvelja novogradnja, v zadnjem času pa se je ta problem nevarno zavlekel. Nevarno zaradi tega, ker vsako čakanje še draži stroške in s tem zmanjšuje možnost izvajanja programa samoprispevka. Brez škodljivega odnosa do starega mestnega jedra, bi lahko rešili več kot pereč problem Glasbene šole z novogradnjo.

RESOLUCIJE, BESEDE, DEJANJA

Novogradnja bi omogočila ustrezne delovne pogoje, kar jih adaptacija ne bi. Z novimi prostrskimi možnostmi, bi šola lahko pričela izvajati že izdelan (a sedaj neizvedljiv) program vključevanja v usmerjeno izobraževanje. Povečali bi odstotek vpisa učencev, saj jih morajo vsako leto mnogo odkloniti. V bližini nove lokacije je večina drugih celjskih šol, dijaških domov in Pionirskega doma. Z novo glasbeno šolo bi storili dejanje, zapisano v domala vseh srednjeročnih načrtih družbenega razvoja, preprečili bi odhajanje kadrov v druge občine. Ob tem seveda ni treba posebej poudarjati pomen kadrov v šolstvu in kulturi, ki so bili ob investicijah vedno najbolj na prepihu in smo neusmiljeno žagali vejo, na kateri sedimo. Ob novi Študijski knjižnici bi celjska kultura dobila prvič po vojni nov objekt in s tem bistveno boljše pogoje dela za glasbeno dejavnost, ki vzpodbuja, širi in krepi tako pomembno, kulturno, človeško, nacionalno, socialistično, humano in ne vem kakšno še dejavnost v mladih ljudeh, da smo sedaj ob obstoječem stanju že v veliki zamudi, ki nam ne more biti ne v opravičilo še manj v ponos.

Tekst in foto:
DRAGO MEDVED

VAŠA STRAN

PISMA

VEČ ZA ŽENSKE

Ko prebiram Novi tednik in poslušam program celjske radijske postaje, se mi zdi, da sta Celje in bližnja okolica zapostavljena in da veliko več pišete in poročati o drugih krajih in ljudeh iz širšega območja.

Zakaj ni v Novem tedniku kaj za žene? Lahko bi to bila moda, nasveti za kvačkanje, pletenje... Zakaj ne posredujete več matičnih dejstev? Pa tiste nagice so brez potrebe.

Lep pozdrav od stare naročnice in poslušalke

ANICE KRAJNC,
Zagrad 60, Celje

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo. Da Celje in njegova bližnja okolica v Novem tedniku in radiu nista zapostavljena, bi potrdile številke. Najbrž pa je res, da je tega premalo in da bi morali pisati o tem še veliko več. Pomagajte in sodelujte, pišite nam!

No, ženske že doslej niste bile povsem zapostavljene v Novem tedniku. Vaše pobude, ki pa niso edine, bodo vsekakor hvaležno napotilo pri nadaljnjem urejanju Tednika.

VESELO PRESENEČENJE

Ko sem sprejel prvo številko letošnjega Novega tednika sem bil veselo presenečen. Na deseti strani je Marjan Bauer prav lepo opisal življenje in delovanje velikega kulturnega delavca med Indijanci, škofa Friderika Barage. Avtor ga je tako bralcem predstavil ne le kot duhovnika-misionarja, ampak tudi kot človeka, ki je vse svoje življenje žrtvoval za kulturni dvig zapostavljenih Indijancev. Prav je, da poznamo tiste svoje predhodnike, ki so vredni, da jih pozna in po danih razmerah posnema slovenska javnost.

Mislim, da je še več takšnih naših prednikov, ki bi nam bili vzor za nesebično delovanje na gospodarskem, kulturnem ali drugem področju. S takimi prispevki bi se tudi Novi tednik dvignil na višjo kulturno raven.

Naj bodo taki članki namesto ženske golote, ki ponižuje žensko čast, dostojanstvo in materinstvo.

S spoštovanjem!

JANKO KOKOŠINEK
Šmart no v Rož. dolini 2

ALI SMO RES TAKO SKRITI?

Spoštovani urednik, najprej vam želim srečno, zdravo in zadovoljno Novo leto.

Novoletni prazniki so za nami, tudi dedek Mraz je odšel. Razdelil je vsa darila. Otroci so ga z veseljem pričakovali. Obdarjeni veseli, neobdarjeni žalostni.

Tudi jaz sem mati žalostnega otroka, ki se ga dedek Mraz vsako leto izogne. Živimo na kmetiji. Kmetija je pa v gozdu. Tako, da do hiše ni mogoče drugače, kakor skozi gozd. Zato se ne čudim, če se z dedkom Mrazom leto za letom nikdar ne vidimo. Saj ni to prvi primer. Imam namreč štiri otroke. Najmlajša je stara štiri leta.

Vprašala sem mamo, kako je bilo med vojno. Pa mi je povedala, da so partizani radi prihajali v našo hišo. Prav zato, ker je bil skrita, ker ni bila tako na očeh. Tu so se ogreli in tudi za pod zob je bilo vedno kaj. Mama je še povedala, da jim je velikokrat spekla hlebe kruha. Povedala je, da ga je rada delila, saj je vedela zakaj. Veliko jim je dala, četudi so v šestčlanski družini trpeli pomanjkanje.

Danes je mama bolna. Morala bi v zdravilišče, da bi si pozdravila noge. Pa kaj? Sama ne more plačati, ker nima denarja. Sin, ki gospodari na kmetiji, ji tega zdravljenja ne more omogočiti, ker ima od kmetije majhne dohodke. Razen tega ima tri šoloobvezne otroke.

Zdravljenje je torej daleč, poleg tega pa je mami hudo, ker je tudi dedek Mraz za njene štiri vnuke tako oddaljen.

Lepo pozdravljeni!

Š. C.

UREDNIŠTVO: Pismo ni anonimno, zato smo ga objavili. Bilo pa bi veliko bolje, če bi vas podpisali, saj bi tako tudi dedka Mraza lažje vprašali, zakaj se izogiba vaše hiše oziroma naselja. Zato vas vabimo, da dopolnite to informacijo. Ali so res Breze tako skrite, da jih dobri dedek Mraz že več let ne more najti?

Tudi zaradi zdravljenja bi morali vedeti več, če bi hoteli pristojni organ vprašati za nasvet. Oglasite se še!

V TUJINI CENEJE

Ker ste že pisali, naj se kdaj oglasimo tudi potrošniki, sem si rekla, pa napiši, kar se ti je pripetilo.

Bila sem na morju. Nazaj grede sem se ustavila še v Trstu in tam kupila bakreno džezvico za turško kavo. Ko sem jo hotela postaviti na štedilnik, sem opazila, da nosi znak »Zlatarna Sarajevo«. Zanjo sem plačala v Trstu 40 dinarjev. Če bi jo kupila v Celju, bi plačala več.

Spet ena šola več!

TEREZIJA MRAVLAK,
Kettejeva 5, Celje

UREDNIŠTVO: Prav ste ugotovili: spet ena šola več. Sicer pa drži pravilo, da se človek uči vse življenje.

NEKAJ O SILVESTROVANJU V ZIDANEM MOSTU IN DRUGOD

V Zidanem mostu imajo velik zadružni dom, ki naj bi bil primeren za nekatere družbene in družabne prireditve, kar pa se zgodi zelo redko. Povsod so naši ljudje silvestrovali, v vsakem kraju po njegovi zmogljivosti. V Zidanem mostu so ga nameravali prirediti gasilci, a niso uspeli. Obisk bi bil dober, saj je v Zidanem mostu mnogo železničarskih družin, ki si kdaj na leto želijo malce sproščenosti. Leto silvestrovanja ni bilo, niti v Radečah, niti v Rimskih toplicah z izjemo Zdravilišča, nekateri pa so se odpravili v Jurklošter. Kaj je bilo vzrok temu mrtvilu? Občina Laško je namreč zahtevala za tako družabno prireditev visoke dajatve. Menimo, da ob takih tradicionalnih prireditvah, ki navadno prireditelju ne prinesejo velikega dobička, mora občina zavzeti drugačen kriterij za dajatve. Upamo, da bo v bodoče bolje in da bo silvestrovanje v širšem krogu omogočeno vsem.

STANKO SKOČIR

OBSEDELI SMO

Ob uspešnem zaključku šole, smo sklenili, da zadnji dan skupno preživimo v prijetni družbi, ob sokovih, čajih, ob litru vina in sendvičih. Kajti mnogim med nami je že pošteno krulilo po želodcu. Odšli smo v najbližje gostišče Ojstrico. Podobno so se odločili tudi dijaki drugih razredov. Ker je bila družba številnejša, smo postavili 3 mize skupaj. Želeli smo naročiti, toda tovarišica natakarica nam ni hotela postreči. Pa da ne boste mislili, da smo bili vinjeni ali da smo razgrajali. To pa ne. Bili smo tihi in lepo smo jo prosili. Razloga ni navedla. Do nas se je obnašala kot do neresnih mladoletnikov, čeprav so pri sosednjih mizah sedeli dijaki sosednjega razreda. Njih je postregla, nas pa ne. Zakaj?

Zanima nas, zakaj nekateri gostinski delavci ne ravnajo z gosti, kot bi bilo treba. Upamo, da ve, da je od nas veliko odvisna. Nekaj časa smo takole še sedeli in premišljevali (drugih novih gostov ni bilo, ona pa je mirno sedela in ni trenila niti z očesom).

Ko smo ostali samo še mi (bili smo vztrajni!) – sedeli smo in čakali – nas je tovarišica postregla. Čakali smo 1 uro, čeprav ni bilo drugih gostov.

S tovariškimi pozdravi – 4. letnik GIMNAZIJE CELJE

Primer govori zase dovolj zgovorno.

UREDNIŠTVO

NAŠ KRAJ

LIBOJE: TURNI SMUK S ŠMOHORJA

Vse kaže, da bo zaradi ustreznih snežnih razmer v soboto prišlo do obnovitve zanimivega smučarskega tekmovanja – turnega smuka z vrha Šmohorja do Liboj. Takšna tekmovanja so pred leti že imela lepo tradicijo, žal pa so potem zaradi neugodnih zim in slabih snežnih razmer zamrla. Letošnja prireditev bo tudi ena izmed prvih v sklopu petdesetih različnih prireditev ob proslavljanju 50-letnice domačega DPD Svoboda. Eden izmed dolgoletnih športnih delavcev v Libojah Vili Grmadnik je povedal, da bo start v soboto ob 14. uri pri cerkvi na Šmohorju, cilj pa po približno osmih kilometrih prevožene proge v Libojah. Najmlajši udeleženci bodo vozili na krajši relaciji. Po tekmovanju bo v kulturnem domu razglasitev rezultatov, podelitev nagrad, nato pa še tovariško športno srečanje.

Organizator pričakuje veliko smučarjev, saj proga kljub temu, da gre za smuk, ni težka in je primerna tudi za poprečne smučarje. Lahko je to prijetna zimsko rekreacijska akcija, katere se kaže udeležiti.

TONE VRABL

KONJICE: ŠŠD DRAVINJA NAJBOLJŠA

Pod pokroviteljstvom VVZ in komisije za ŠŠD je bilo v Ločah občinsko prvenstvo v košarki za pionirje in pionirke. Med pionirji je zmagalo ŠŠD dravinja z OŠ Dušana Jereba v Slovenskih Konjicah pred ŠŠD Ljubo Šercer Loče, ŠŠD 12. februar II. osnovna šola Slovenske Konjice, ŠŠD Rogla iz Zreč itd. Tudi med pionirkami so bile najboljše predstavnice ŠŠD Dravinja pred ŠŠD 12. februar, ŠŠD Rogla itd.

Pri pionirjih je bil najboljši strelec Gorazd Livk s 26 koši, pri pionirkah pa Andreja Zdovc s 17 koši, oba ŠŠD Dravinja.

VINKO POTOČNIK

»DOPOLDNE Z VAMI« JE VAŠA ODDAJA

OB KONCU POLLETJA

»Vsako delo zasluži svoje plačilo.« Tako pravi star pregovor. In zato smo tudi mi za svoje učenje in delo v prvem polletju dobili plačilo – izkaze.

Petek smo vsi na šoli težko pričakovali. Pri pouku smo s težavo sledili snovi, saj nam je misel uhajala k izkazom.

Po štirih urah pouka je prišla težko pričakovana ura. Najprej nam je tovarišica povedala nekaj o uspehu celega razreda, nato pa nam razdelila izkaze. Seveda so bili nekateri zelo razočarani, toda kar so si sami skuhali, bodo morali sami pojesti.

Primerjanju izkazov ni bilo konca. Še celo v druge razrede so nekateri odhajali, da bi videli, kakšne uspehe so dosegli drugih razredi. Seveda so potem o kakšni oceni na dolgo razpravljali, jih med seboj primerjali in na koncu so ugotovili, da so dobili takšno oceno, kot so si jo zaslužili.

In sedaj imamo počitnice. Nekateri jih bomo preživeli na snegu, drugi v gorah, nekateri pa kar doma. Z novimi močmi bomo spet sedli v šolske klopi in se še bolj učili.

DEJAN KRESNIK
7. a, OŠ Štore

RADIO CELJE

SPORED OD 25. DO 31. 1. 1979

Četrtek, 25. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda. **15.30** Obvestila, **15.45** Zabavni globus, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** V živo – Nič nas ne sme presenetiti (vmes ob **17.00** Kronika), **18.00** Zaključek sporeda.

Petek, 26. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Petkov mozaik (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda. **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Rezerviran čas, **17.45** Kulturni feljton, **18.00** Zaključek sporeda.

Sobota, 27. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda. **15.30** Obvestila, **15.45** Športna sobota, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **17.15** Lestvica zabavnih melodij, **17.30** Filmski sprehodi, **18.00** Zaključek sporeda.

Nedelja, 28. 1.: 10.00 Poročila, **10.15** Obvestila, **10.30** Onkraj srebrne črte, **10.45** Javna radijska oddaja v INDE Vransko, **11.45** Zabavni globus, **12.00** Čestitke in pozdravi, **13.00** Literarna oddaja, **13.15** Feljton, **13.30** Poročila, **13.35** Kmetijska oddaja, **14.00** Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 29. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda. **15.30** Obvestila **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasba, ki ne pozna meja, **17.30** Športni pregled, **18.00** Zaključek sporeda.

Torek, 30. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda. **15.40** Obvestila, **15.45** Reportaža, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica domače zabavne glasbe, **17.30** Iz arhiva resne glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

Sreda, 31. 1.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda. **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbene novosti, **17.30** Aktualno, **17.45** Iz zakladnice zborovske glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

KUHARSKI RECEPTI

SARMA (za 6 oseb)

Potrebujemo 1 kg kislega zelja, 1 glavo kislega zelja oz. 12 lepih, gladkih zeljnih listov, približno 1/2 kg zmletega mesa (govedine in svinine), 2 dcl riža, 2 srednje debeli čebuli, nekaj zrn česna, sol, poper, 1 žličko sladke paprike, 1 žlico olja, 1 žlico moke, 1 žlico paradižnikove mezge in nekaj žlic kisle smetane in jogurta.

Zeljne liste ločimo od glave in zložimo na desko. Zmleto meso dobro premesimo, dodamo drobno narezano čebulo, nekaj zrn strtega česna, popopramo, dodamo žličko sladke paprike in solimo. Dobro premesimo, dodamo 2 dcl prebranega in opranega riža, žlico olja in 3–4 žlice vode. Tako pripravljeno maso razdelimo po listih in zvijemo sarme.

Na dno kozice, v kateri bomo kuhali sarmo, natresemo plast kislega zelja in nanjo zložimo sarme. Zaviti rob mora biti vedno spodaj. Povrh potresemo zelje in zalijemo. Počasi kuhamo na zmerni temperaturi eno uro. Že kuhani sarmi dodamo 1 žlico paradižnikove mezge in eno žlico moke za podmet ter pustimo vreti še nekaj časa. Ko je sarma kuhana, lahko dodamo še nekaj žlic drobno sesekljanega surovega kislega zelja (porabimo manjše liste, ki so nam ostali od zeljne glave), kar bo obogatilo okus in s kuhanjem izgubljene vitamine. Ob koncu pa dodamo še nekaj žlic smetane, ki smo jo pomešali z jogurtom.

Tone Škerbec

DEŽURSTVA

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 27. januarja do 12. ure je dežurna Nova lekarna na Tomšičevem trgu 11, od sobote dalje pa lekarna Center, Vodnikova ulica št. 1. Dežurna lekarna je odprta tudi v nedeljo dopoldne, od 7. do 14. ure, ob delavnikih pa so od 7. do 19. ure odprte vse celjske lekarne: torej Nova lekarna, lekarna Center ter lekarni na Otoku in na Mariborski cesti.

VETERINARSKA SLUŽBA

Celjska veterinarska postaja je dežurna nepretrgoma, torej ves dan in vso noč. Njihov telefon je: (063) 23-164, naslov pa: Cesta v Trnovlje 181 a.

TRŽNICA

Topljeno maslo, skuta in smetana imajo že dalj časa nespremenjene cene: 75, 32 in 40 dinarjev. Jajčka so se v zadnjih dneh nekoliko podražila: od 3,50 do 4 dinarje. Zelo draga je tudi solata, kolikor jo je: radič in motovilec sta po 80 do 100 dinarjev, prav toliko pa stane tudi kilogram regrata. Druge solate zaenkrat ni. Cene zelenjave pa so takšnele: krompir 7 do 8 dinarjev, čebula 10, česen 50, korenje 15, špinača 80, kislo zelje in kisla repa 15, rdeča pesa 20 in hren 60 dinarjev za kilogram.

In kakšne so cene sadju? Jabolka so po 16 dinarjev, hruške po 25, grozdje po 20, suhe slive po 38, pomaranče po 16 in limone po 22 dinarjev. Orehi so po 50 dinarjev za kilogram, jedrca pa po 180 dinarjev.

Obiskali smo Podsredo

ŽIVLJENJE KAMNU TRMOGLAVO IN IZROČILA

V PODSREDI KROJIJO USODO MLADI. SKO IN NEVIDNE PORE VSAKDANJEGA UTRIPA SO SE PRERINILI V OSPREDJE IN POSTAV PRED NEDVOUMNO VPRAŠANJE: NE MOREMO ŽIVOTARITI, KAJ SEDAJ?

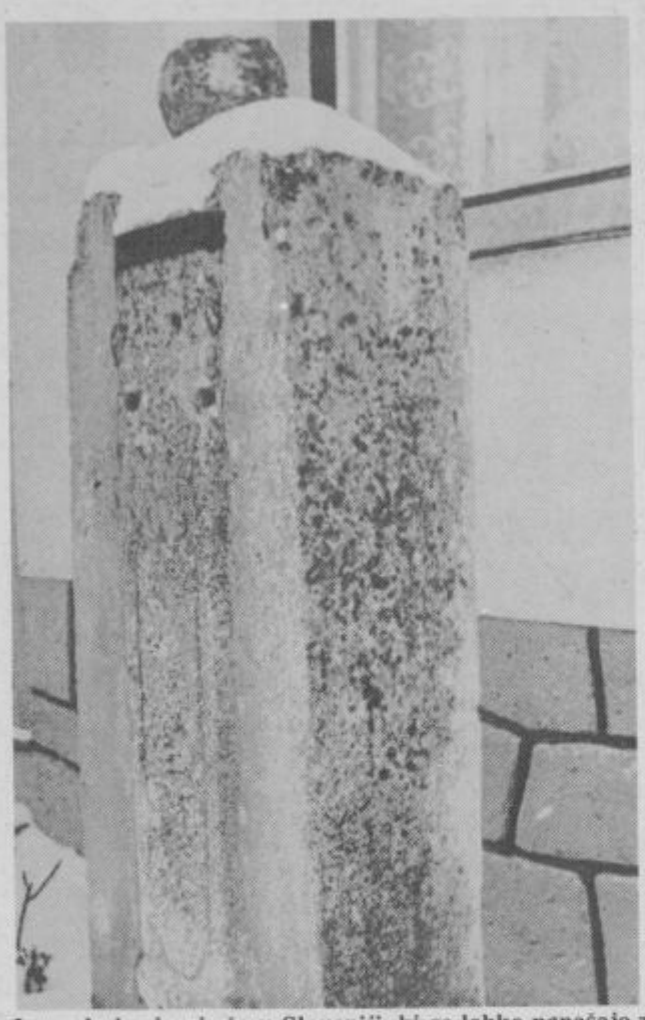

Le malo krajev je še v Sloveniji, ki se lahko ponašajo z ohranjenimi spomeniki, ki pričajo o nekdanji oblastveni moči trga in njegovih pravic. Pranger v Podsredi ima celo svojo pesem o tem, kako so ga ukradli.

To je Podsreda. Samoten grad, ves v sivini, nekakšna kafkovska pokrajina, strnjene hiše ob cesti (človek bi pričakoval, da se bo zdaj zdaj utrnil od kod kakšen plemiški konjenik), moderna nova cesta tik ob naselju, ki se je Podsrede dotaknila le z odcepom, slovenska in grška imena na spomeniku iz druge svetovne vojne, gostilnica, zbirališče vsega živega in pribežališče vsem, ki kakorkoli delajo, sramotilni kamen nekje v geometriskiredini, ki je trdna vez med sedanjostjo in preteklostjo s svojim hudomušnim izročilom in ljudje rosne mladosti na prostranem prostoru med hišami, ki zgleda z višine utesnjen in stisnjen med hribovje. Tudi to je Podsreda.

Ničesar več, razen »prangerja«, sramotilnega kamna, ni ostalo od stare veličine enega najstarejših trgov na spodnjem Štajerskem, posesti gospodov Breže-Seliških, prvič zapisanem v dokumentih l. 1213 (takrat se omenja sokolji grad). Le bežni sledovi so ostali za Hörnbergi, Celjani, Habsburžani, Mindorferji, Herbersteini, pa med leti 1617 in 1672 Tatenbachi, Barboji, Apfaltrerni, Lazariniji in končno Windischgraetzi. Ostal je le še spomin (kakor žlahtna rožica zalivan) na trške pravice in privilegije (sodni dan v sredo: Podsreda!, v četrtek v Podčetrtku!), na kugo iz let 1646 do 1652 pa na potres in usoden požar konec osemnajstega stoletja. Nikjer več ni lončarstva, ki je nekdaj tod pognalo globoke korenine in se zasidralo s svojim domačijskim izročilom daleč v petdeseta leta dvajsetega stoletja.

1943 se je utrnila življenjska sila narodnega heroja Josipa Preskarja-Bolteka, podsredškega rojaka, 1959 je umrl Arnold Schober, arheolog, ki je sodeloval pri izkopavanjih v Grčiji, severni Afriki in drugod, tri leta prej je mrtvaška kosa pokosila Stanka Sotoška, gozdarskega strokovnjaka, ustanovitelja in urednika Gozdarskega vestnika. Dve leti je v Podsredi pasel duše pesnik Anton Aškerc, ki je tukaj napisal tudi nekaj svojih najboljših balad. V župnijski kroniki piše, da je kaplan Anton Aškerc služboval v kraju od 1881 do 1883.

Še to se lahko prebere v župnijski kroniki: da sta bila 16., 23. in 30. januarja 1881. leta, torej takrat, ko je prišel v Podsredo veliki slovenski epski pesnik, na oklice dana Franc Broz in Marija Javeršek in da je oče slednje moral dati privoljenje za zakon svoje mladoletne hčerke s Francem Brozom. Mlado podsredško dekle, iz spoštovane družine Javeršekovih v Trebčah, takrat ni slutilo, da bo povila enega največjih sinov domovine, Josipa Broza-Tita. Življenje v moževem kraju, Kumrovcu, je bilo pretrdo, da bi človek razmišljal o takšnih stvareh.

Spomini, zapisani v kronike, v ljudsko izročilo. V tistem zimskem dopoldnevu, napolnjenem s snežinkami, smo se nenehno srečevali z njimi. Toda pripovedovalci niso bili – kot je že običaj – starejši, pač pa mladi ljudje. In vsega tega nismo izvedeli v nekakšnih uradniško posvečenih prostorih, pač pa sredi živahnega utripa gostilnice mladega Martina Šmalčiča, ki je še ne tako dolgo postal srečni očka. Ne vsiljivo temveč navdušeno so vezali besede Franc Černelič, Drago Ulčnik, oštir Martin, šofer Hinko...

STAREMU »FEVDALCU« SO VRNILI ŽIVLJENJSKI SOK!

V Šmarju pri Jelšah menijo, da ste ena najbolj prizadevnih osnovnih organizacij ZSMS v občini, smo zastavili vprašanje Dragu Ulčniku, ki je ves v ognju, kadar nanese beseda na njegov domači kraj. »Mislim, da je podlaga za takšno mnenje vrsta akcij, ki smo jih z uspehom speljali v naši krajevni skupnosti.

Najprej: pomagali smo pri gradnji dveh igrišč, asfaltnega in travnatega. Pripravili smo pohod po poteh XIV. udarne divizije in pa pohod po poteh Miloševe čete oziroma Kozjanskega bataljona.

Daleč največji podvig mladine naše krajevne skupnosti pa je obnova podsredškega gradu. Dolgo smo morali nemočni gledati, kako propada stari »fevdalec«, kako ni moč ničesar storiti, kako nam izginja iz rok še ta poslednja priča življenja naših prednikov, ki so v kamnitni kolos zlili prenekatero solzo in zapustili tamkaj potočke potu in najbrž tudi življenj.

Ko so ga pokrili in ga s tem zaščitili, gradu seveda še ni bila vrnjena funkcija. To je bilo treba najti, najti zaradi tega, da se obdrži in da ne životari še naprej. Pomislili smo na spominski park Trebče-Kumrovec. Možnosti je bilo torej na pretek.

Odločili smo se, da v njem obnovimo vsaj tri prostore. In se lotili dela. Zagnano, brez vsega takorekoč.

Naleteli smo na čudovito sodelovanje spomeniškega varstva iz Celja: dali so nam ureditvene načrte, pomagali, kakor so vedeli in znali. Brigadirji so skupaj z nami čistili sobane. Lansko leto nam bo zaradi vsega tega v vzpodbudo za naprej.

V preurejenih sobah bomo imeli prostore za delo mladinske organizacije in dva skromna muzejčka: z ravnateljem muzeja v Brežicah smo se dogovorili, da nam bodo uredili razstavno zbirko o Brežiški četi, ki je padla blizu nas, v Gorjanah in o Miloševi četi, ki je izkrvavela v bližnjem Osredku. Dve živi učni uri za kozjanske osemletkarje, mar ne? Muzejske zbirke bodo tesno povezane z našimi stalnimi pohodi, ki jim nameravamo dati tradicionalno obeležje. Želimo, da bi naše delo povezali tudi z delom drugih krajevnih skupnosti, da ne bi ostali osamljeni. Sodelovanje smo ponudili krajevni skupnosti Kozje. Ob pustnem karnevalu.

Nimamo svojih prostorov. Vse, kar imamo, smo ustvarili s svojimi rokami. Šmalčičev Martin nam gre na roke pa tudi drugim organizacijam. Malo nas rešuje novi gasilski dom,« je zaključil Drago.

DENAR JE SVETA VLADAR

»Če ga ni, ga je pač treba najti. S samoprispevki, z delom, izbrskati ga iz najglobljih lukenj. Tako smo delali gasilski dom,« je nadvse resno in z ščepcem treme ter odločnim zamahom roke precej na glas povedal »hišnik« gasilskega doma, Franc Černelič.

»Prve lopate smo zasadili v zemljo 1970. leta. Še največ so nam pomagali krajani, pet starih milijonov je dala domača, šmarska kulturna skupnost, saj veste, gasilski dom na vasi je tudi kulturni dom in vse mogoče. Krajevna skupnost je nabrala prgišče fičnikov za les in podobno, žulje pa so prispevali Podsredčani sami.

Ko smo lani dom dokončali, smo imeli tudi otvoritev. Notranjost doma je kar precej urejena, manjka nam le še oprema, ki jo zelo pogrešamo. Tu in tam smo v njem že imeli kakšno prireditev, vendar kaj več ni mogoče storiti, ker pač še ni docela urejen. Denar, denar...

Današnja podoba središča Podsrede se ni bistveno spremenila. Le nekaj novih pročelij po potresu in avtobus, ki priča o vsakodnevnih vezah s svetom. Kraj predstavlja spomeniško varstveno celoto in je prav, da novogradnje ne kazijo starejšega arhitektonskega izročila.

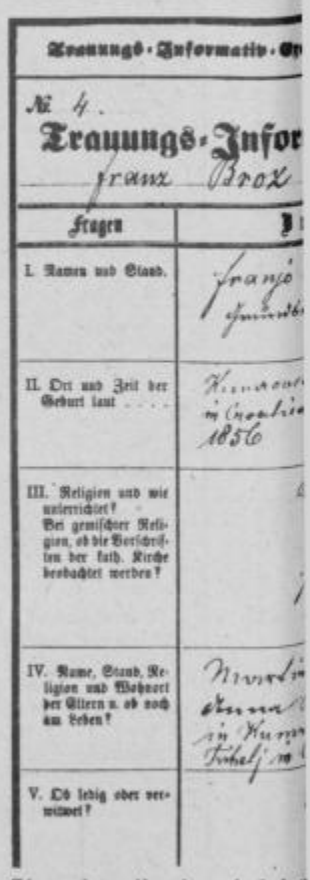

Trauungs-Informativ-Br

№ 4.

Trauungs-Infor

Franz Broz

Fragen	A
I. Name und Stand.	Franjo
II. Ort und Zeit der Geburt laut	Kumrovec in Croatien 1856
III. Religion und wie unterrichtet? Bei gemischter Religion, ob die Vorschriften der kath. Kirche beobachtet werden?	
IV. Name, Stand, Religion und Wohnort der Eltern u. ob noch am Leben?	Mirodija Kumrovec in Kumrovec
V. Ob ledig oder verwitwet?	

Stara kronika hrani dokumentdelček bogatega gradiva iz Podsredi in Trebčah

OB

OSTI

A...

ZI VSE VIDNE

ILI KRAJ

Lani so nam predstavniki družbenopolitičnih organizacij obljubili, da bo dom gotovo že letos dobil tudi na zunaj bolj ugledno lice, se pravi, da ga bomo ometali.«

In smo zaključili, da je kar prav, da so trmasti in vztrajni, pri tem pa smo se spomnili na podsredško »zgodovinsko« trmoglavost in se na vrat na nos zaleteli v župnišče po kroniko. Tamkaj se med duhovniki, požari, rojstvi, kugo, vojskami, porokami, pregrehami faranov in kopico zanimivosti skriva tudi Prangerska pesem kot njen hudomušni zaključek. Pesem, ki je nastala med ljudmi Podsrede, Gradišča, Gorjan, Pokleka, Vojská, Križ, Pečice in Osredka (zaselki, ki spadajo v krajevno skupnost).

Iz srca smo se nasmejali temu duhovitemu ljudskemu izročilu, šofer Hinko Poglajen pa je že nestrpno pogledoval na uro: avtobus, ki ga že vrsto let prevaža po Kozjanskem, ne sme zamuditi. Dva, trije so odšli za njim v snežni metež milejše oblike. Kavica, no, ta pa se dobro prileže. Sploh nadvse imenitna Martinova. In še skrivnost: kuha jo sam. Lahko potrdimo, žene tisti dan sploh ni bilo na svetlo.

Avtobus je odpeljal po odcepu na novo cesto Maršala Tita. Na cesto prihodnosti.

MLADI KOMUNISTI NE MIRUJEJO

Avgust Kunej, sekretar OO ZK Podsreda je v zavzetem dialogu dejal, da so ustanovili svojo partijsko organizacijo 1975. leta na pobudo komunistov iz Kozjega. Zdaj šteje organizacija 9 komunistov, od tega je en kmet, ostali pa delajo na zemlji in v tovarnah. V svojem programu imajo komunisti v Podsredi predvsem lastno družbenopolitično izobraževanje, pridobivanje novih članov, predvsem mladih kmetov, pri tem pa naletijo še na marsikatero težavo. Radi bi več predavanj, pa jih je premalo, tudi z okoliškimi kraji vred, da bi jih imeli doma, na občinske seminarje pa težko hodijo, ker so vezani na delo. Vsekakor pa so še mlada organizacija in bodo imeli še dovolj priložnosti za številne akcije. V vsakodnevnem družbenem življenju kraja pa so sicer močno prisotni. Komunisti so prisotni povsod, kjer je treba biti v središču družbene akcije. Sedanje volitve v krajevnih skupnostih, so že konkretna akcija za merjenje sposobnosti osnovne organizacije komunistov. Ti tudi opozarjajo na socialne probleme, ki jih ravno ni malo, oziroma so močno zakoreninjeni.

BREZ VODE IN CESTE

Da, tako je v zaselku Zaravno, ki še danes nima vode in cestne povezave. S svetom ga veže le blaten kolovoz, ki povezuje zaselek sedmih hiš, kjer prebivajo večinoma stari ljudje. Sami si nosijo vodo iz bližnjega izvira, v poletnem času, ko je suša, potrebujejo do vode tudi do dva kilometra daleč. Mladi so pripravljeni pomagati in bi že kdaj poprijeli za delo, pa ustrezne strokovne občinske službe še niso pripravile načrtov in dokumentacije. Tudi v sami Podsredi bi rabili novo vodno zajetje. Tudi gradnja ceste Maršala Tita v neposredni bližini kraja, je pokazala veliko razumevanje krajanov, saj ni bilo nobenega problema z odkupom zemljišč za širjenje nove trase.

TUDI URBANISTIČNEGA NAČRTA ŠE NI

Mlade v Podsredi najbolj pesti tudi to, ker še nima kraj izdelanega urganističnega načrta (saj jih je presneto malo, ki to imajo). Nekaj mladih se je odločilo, da bodo ostali v svojem kraju, kjer bodo vlagali svoje delo v kmetijsko proizvodnjo ali v turizem. Pa ne morejo dobiti lokacijskih dovoljenj za gradnjo novih, četudi namenskih objektov. Posebnost v Podsredi je namreč v tem, da se pozna odsotnost ene cele generacije. Na mnogih kmetijah so ostali stari ljudje, ki ne morejo preusmerjati kmetij, še vedno vidijo strah v kreditih, zemlja pa terja sodobno obdelavo.

Več posluha bi morali imeti v šmarski občini za razvoj v takih krajih, kjer so mladi pripravljeni nadaljevati z življenjem in investiranjem v materialne dobrine svojega kraja. Ljudje so se odseljevali, nazaj se niso vračali. Industrija jim je v drugih krajih dajala lepši in zanesljivejši kos kruha. Kmetijstvo je sicer v fazi razvoja, kar se najbolj opaža v razviti kooperacijski dejavnosti, še vedno pa se pozna pomanjkanje mladih. Računajo, da bo novozgrajeni obrat Gorenja v Bistrici ob Sotli pritegnil nekaj mladih nazaj v kraj, čeprav to ni rešitev za Podsredo. Težava je tudi v tem, ker se je mnogo mladih izučilo za različne poklice kovinarske stroke, v Podsredi in okolici pa ne morejo dobiti zaposlitve, le nekaj v Kozjem, sicer pa v Senovem in v Brestanici. Zdomcev ni veliko, kar jih je bilo, so se že vrnili, ostali pa nameravajo ostati v tujini za vedno ali vsaj do upokojitve.

STOJI UČILNA ZIDANA...

Stoji že, stoji, pa ko je na pol prazna. Nekdaj je v Podsredi obiskovalo šolo mnogo otrok, danes jih je toliko, da jih nekaj vozijo celo iz Kozjega, da imajo celotno skupino. Kraj je brez svoje učiteljice, odkar je odšla lansko leto učiteljica Slavica Mežič. Zdaj se odvija pouk v štirih razredih, od petega dalje pa se vozijo v Kozje, medtem, ko s Pokleka vozi avtobus otroke v šolo v Koprivnico, v Podsredi pa poučujeta dve učiteljici iz Kozjega.

Kulturno društvo je trenutno v mrtvilu, mladi pa obljubljajo, da tako ne more dolgo ostati. Kulturno življenje je sestavni del krvnega obtoka kraja in brez kulture ni napredka.

V Podsredi bi radi še dogradili mrliško vežico in še kaj. Problemov nikoli ne manjka. Posledice doslej slabega medsebojnega dogovarjanja so vidne in težko jih je čez noč odpraviti. Upanje ostaja na mladih, ki hočejo živeti s svojim krajem in potrebovali bi več širše družbene podpore pri tem hvalevrednem delu.

Podsreda bo krenila na trdnejša pota napredka. Nova cesta ji daje fizično, volja in idealizem mladih pa duhovno in vsebinsko zagotovilo. Toda brez dobre volje krajanov samih in preko krajevne skupnosti izraženih samoupravnih pravic in dolžnosti, jim napredka nihče ne bo dal na lepe oči.

PODSREDO STA OBISKALA IN REPORTAŽO NAPISALA MILENKO STRAŠEK IN DRAGO MEDVED, KI JE TUDI SLIKAL

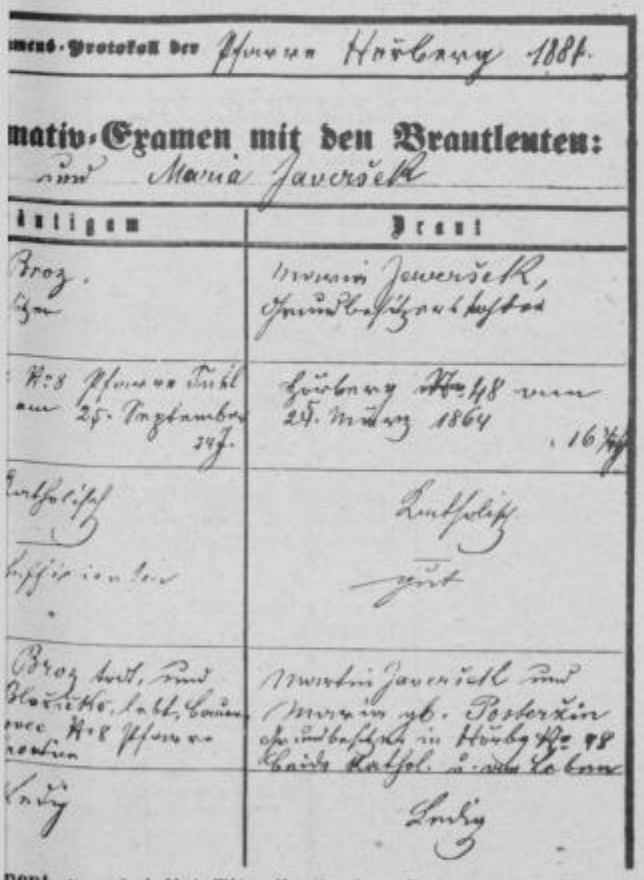

nent, poročni list Titovih staršev. Dragoceno pričevanje, mozaika drobcev, vezanih na Titovo otroštvo in mladost v

PRANGERSKA PESEM

Velka žalost me obdaja,
Stiska me do dna serca,
Slišat s štajerskega kraja
kaj tak žalostnega
oj, prangerja

*

Bli so dnevi že minili
Svetka velikonočnega,
V Šempetri pa sklenili
Iti po prangerja,
oj, prangerja

*

Tam v Podsredij, v tihi noči
Ukradli in naložili ga,
bežali so na vse moči,
da pala glava bo z voza
od prangerja

*

Komaj dan se je zaznamval,
Ko so pripeljali ga,
Vsaki je v veselji plaval,
Zavolj ljubga prangerja,
oj, prangerja.

*

Alj srenjani so žalvali:
»Kam je zdaj pravica šla!«
Našo čast so odpeljali,
Našega prijatelja,
oj, prangerja

*

Dva žandarma naprosili,
Z njima purgerja tud dva,
Gor na voz so poskočili,
da so šli po prangerja,
oj, prangerja

*

Vse kar koli je na svetu,
Le en hiter konec ma;
Malo časa bli veseli
So v Šempetru prangerja
oj, prangerja

*

Glejte žalost to nesrečno:
Vpregli voleka so dva,
Iz Šempetra čez Skopečno
Odpeljali prangerja
oj, prangerja

*

Z veseljem pričakovali
So srenjani ga doma,
Z voza vzeli, spoštovali
Ljubega prijatelja,
oj, prangerja

*

Mi pa žalost zdaj pustimo,
Rajš nalijmo vinčeka,
Žejno gerlo napojimo
In pozabmo prangerja,
oj, prangerja.

MALA ANKETA

SPOPAD S TRADICIJO

Nikakršnega obetavnega življenja ni imela pred sabo Podsreda še pred leti. V kraju ni bilo industrije in je ni, vse, kar je bilo, se je pod vplivom razvoja razsulo, tradicija lončarstva, ki bi edino lahko potegnilo kraj iz zaspanosti, je umrla. Cesta je bila nemogoča: prašna in ovinkasta. Kmetijstvo je bilo slabo razvito in pojem »nerazvito Kozjansko« je kar najbolj veljal prav za predele okoli tega srednjeveškega trga. Videti je bilo, da bo trg zamrl.

Vse kaže, da ne bo tako. Že zdavnaj pred izgradnjo ceste Maršala Tita, ki bo gotovo prinesla v te kraje nov, svež veter, so v projektu spominskega parka Trebče – Kumrovec ljudje zaslutili možnosti za razvoj, za pogled v svet. Začel se je spopad s tradicijo. In začel se je z mladimi.

HINKO POGLAJEN: Cesti ni kaj reči, precej slabše je na šmarskem koncu. Je pač nova cesta in se lažje pluži. Seveda bi bilo dobro, če bi večkrat splužili klanec Skopečno. Moti pa me – že več let sem tukaj šofer in poznam ljudi, razmere – da mladih pravzaprav ni več. Odšli so. To je nepopravljiva napaka. Posledica – med drugim – neenakomernega razvoja občine, posameznih krajevnih skupnosti.

DRAGO ULČNIK: Soočili smo se z dejstvom, da imamo pravzaprav zelo malo možnosti. Odločili smo se za trdo in dolgo delo, za izkoriščanje vsega tistega, kar imamo v rokah, četudi je še tako malo. Pritegnili smo mlade do najvišjih meja. In spoznali: delovnim pomagajo. Zdaj imamo podporo in upamo, da jo bomo še dobili. Tudi v denarju. Vendar bomo iztrgali nekaj stvari pozabi. In dali svoj prispevek spominskemu parku.

FRANC ČERNELIČ: Kaj nam pomeni cesta, smo že dokazali, ko so se po njej pripeljali prvi gostje. Zdaj bomo morali kraj pospešeno razvijati. Tukaj moramo ostati, nihče več ne sme oditi. Tisti časi so minili. Uredili bomo gasilski dom, prijetneje bo. Spravili v red grad. Upamo, da nam bodo tudi letos pomagali brigadirji. Sodelovanje z drugimi krajevnimi skupnostmi, z mladimi, naj ne bo le na papirju.

AVGUST KUNEJ: Za kraj je najpomembneje to, da bi v njem dobili predvsem mladi možnost zaposlitve. Na kmetiji ali v kakšnem industrijskem obratu ker to bi jih zadržalo doma, oziroma v domačem kraju in lažje bi ga razvijali. V smislu družbenega dogovarjanja pa smo še premalo povezani, če bomo tu napredovali, bo tudi kakšna družbena akcija bolj uspešna.

FRANCI ŠKERBEC: Kmetje smo sicer z našo trgovino zadovoljni, nujno pa bi bilo treba urediti zunanji prodajni prostor, saj je ob novi cesti skozi Podsredo tudi neposredno trgovina in ob prodaji ali nakupu živine nevarno, ker je glavna cesta preblizu.

Preusmerjene kmetije, kmečki turizem (za letos načrtuje TOZD Kmetijstvo Šmarje pri Jelšah začetek urejanja desetih kmetij, ki naj bi se v bližnji prihodnosti ukvarjale s kmečkim turizmom, na vrsto bo menda prišla tudi Podsreda in okolica), turizem nasploh, oživljanje tradicije v oblikah, ki bodo poživile življenje na območju spominskega parka, zaposlitev v bližnjih centrih, Kozjem, Bistrici ob Sotli in še kje, to je vedra prihodnost kraja pod gradom.

MILENKO STRAŠEK
DRAGO MEDVED

Pri cenah se rado zapleta

Naraščanje cen je zlo. To vedo povsod v gospodarsko razvitem svetu in jih poskušajo zadrževati na razne načine. Tudi mi negodujemo nad cenami v trgovini. Ko prodajajo svoje pridelke in izdelke pa se tako kmetje kot dalavci jezijo na tiste, ki jim ne dovolijo ali pomagajo zvišati cen. Z željami, da bi vsak drago prodajal in poceni kupoval, pa ni moč priti do blagostanja, ker niso uresničljive.

To velja tudi za kmetijske pridelke in živino. Kmetovalci trdijo, da so njihove prodajne cene prenizke, delavci pa, da za prehrano morajo porabiti večji odstotek svojih osebnih dohodkov kot v drugih evropskih državah. Po svoje imajo oboji prav: dohodki kmetov so premali – izdatki delavcev preveliki. Krivde za to pa ni moč zvaliti le na trgovino, čeprav na posluje tako, kot bi morala v naši, socialistični družbi.

Dohodki mnogih kmetov so premali zato, ker pridelujejo premalo in s prevelikimi stroški. Mnogi tega ne marajo priznati. Pravijo, da delajo od zore do mraka, njihovo delo pa da ni dovolj priznano in plačano tako kot delo delavcev. Kako meriti to delo? Kako določati vrednost kmetijskih in industrijskih izdelkov? O tem se je najteže dogovarjati, kajti mnogi primerjajo stvari, iztrgane iz celote, tako, kot bi laže dokazali svoj prav. Iz skupne sklede pa ni moč zajeti več, kot je v njej.

Primerjave s proizvajalci v drugih državah niso priljubljene. Mnogi se oklepajo miselnosti stroškovnega načela, ko naj bi dobili za svoj izdelek toliko, kolikor stroškov lahko dokažejo, oziroma zahtevajo zase enak dohodek, kot ga imajo drugi, čeprav je bilo pred leti odpravljeno kot zavora napredka. Zato bo včasih le treba pogledati k sosedom.

Kmetje v sosednji Avstriji prodajajo svoje pridelke in živino po približno enakih, nekatere celo po precej nižjih cenah v šilingih kot naši v dinarjih, pa so leta 1977 imeli poprečno po 80.000 šilingov dohodka na delovno moč na kmetiji. Ne na vso kmetijo, temveč na vsakega za delo sposobnega člana, ki je delal le na kmetiji. Koliko dohodka so zbrali naši kmetje po odštetju materialnih stroškov, pa lahko presodi vsak sam.

Kako je bil mogoč pri sorazmerno nizkih cenah kmetijskih pridelkov in živine tako velik dohodek? To je gotovo najpomembnejši vozel v našem kmetijstvu, ki bi ga morali razvozlavati kmetovalci in strokovnjaki.

Naših kmetijskih cen ni moč zvečati tako, da bi zadovoljili kmetovalce pri sedanjem načinu gospodarjenja, na le zaradi naših delavcev, temveč tudi zaradi izvoza presežkov. Družba že zdaj krije razlike v cenah – a kdo naj bi še večje? Pomagati si bo treba tudi z zniževanjem pridelovalnih stroškov. Kako? Recepta ne bo moč iskati v Avstriji – o njihovi organizaciji dela pa bi le kazalo razmišljati.

JOŽE PETEK

HMELJARJI GNOJIJO

Med zelo učinkovita gnojila sodi tudi kvalitetni hlevski gnoj. Uporabljajo ga predvsem v zasebnem kmetijstvu. Ker je čas učinkovanja daljši kot pri umetnih gnojilih ga ponekod že sedaj razvažajo po njivah. Gnojijo predvsem hmelj, ki ga je potrebno v prvih toplih spomladanskih dneh pričeti obdelovati.

Tekst in foto:
T. TAVČAR

POPRAVEK

BORCEV V LAŠKI OBČINI JE VEČ: V sestavku o manj razvitih KS v občini Laško pod naslovom »Kako revne so«, je prišlo do neljube pomote. V sestavku je rečeno, da v treh manj razvitih KS biva 111 borcev NOV, kar predstavlja 56 odstotkov vsega članstva ZB NOV v občini. Podatek se nanaša na priznavalnine, ki jih dobivajo udeleženci NOV v teh treh krajevnih skupnostih. Borcev je v treh krajevnih skupnostih (Vrh, Breze in Jurklošter) 263, kar predstavlja 20 odstotkov vsega članstva ZB NOV v Laški občini, kar pa bistveno spreminja predstavo bralcev o številčnosti te organizacije v občini Laško.

SLOVENSKE KONJICE

PRIJETNO S KORISTNIM

Vrsta tečajev in predavanj mladim kmetom

Aktiv mladih zadružnikov v Slov. Konjicah je bil ustanovljen pred petimi leti, v Vitanju pa lani. Za nemoteno delovanje obeh skrbi celotna skupnost vse občine: zaposleni namreč dajejo 0,2% od bruto osebnih dohodkov letno za kmetijstvo domače občine in s tem posredno tudi za delo aktivov. Na sestankih, poleti enkrat mesečno, pozimi pa dvakrat, mladi obravnavajo sprotne probleme svoje delovne organizacije, TOZD Zadružništvo in spremljajo dogajanje v občini iz poročil delegatov občinske skupščine in samoupravnih interesnih skupnosti.

Poslušajo predavanja. Strokovna pa tudi iz družbenopolitičnega področja. Enkrat letno gredo na ekskurzijo. Lani so bili v tovarni INA v Kutini in si ogledali proizvodnjo mineralnih gnojil. Po en gospodinjski tečaj imajo v občini vsako leto v drugem kraju. Predlani v Zrečah, lani v Ločah, letos naj bi bil v Konjicah. Občasno priredijo tečaj ročnih spretnosti za kmečka dekleta, če je le dovolj zanimanja. V gospodinjskem tečaju se dekleta nauče poleg običajnega kuhanja tudi tega, kaj postaviti pred gosta, če se kmetija ukvarja s kmečkim turizmom.

Da bi pospešili proizvodnjo boljših sort pšenice in koruze, so izvajali sortne poizkuse. Pri koruzi za zrnje so imeli v poizkusu sorte iz razreda dve in tri, pri silažni koruzi pa razred tri in štiri. Preizkušali so nove sorte pšenice in ugotovili, da so za hribovita območja najprimernejše sorte Marinka in Kavkaz, v dolini pa se najbolj obnesejo sorte Zlata dolina in Novosadska.

Pri koruzi so dosegli visok hektarski pridelek in to pri silažni koruzi okrog sto centov po hektarju, pri koruzi za zrnje pa okrog šestdeset centov na hektar. Pridelki niso bili povsod tako veliki, navajamo le podatke za najvišje pridelke.

Da so sortni poizkusi imeli dober učinek, pove že podatek, da je trgovina na konjiškem območju prodala v minulih letih po pet ton, lani pa že skoraj trikrat več semenske pšenice.

Mladinci v Slov. Konjicah imajo lastno njivo, na kateri so pridelali koruzo in pšenico. Pridelek so prodali, izkupiček pa namenili za delovanje aktiva. Lastna njiva pa je aktivu potrebna tudi za tekmovanja v oranju, ki ga priredijo vsako leto.

Konjičani goje tudi stike z drugimi aktivi. Predvsem z aktivom iz Zgornje Polskave In Slovenjega Gradca.

Lani je zadruga praznovala 30-letnico obstoja. Na praznovanju so člani aktiva sodelovali v raznih tekmovanjih kot so košnja z ročno koso, tek v vrečah, s cizo in drugih šaljivih oblikah. Prikazali so tudi veliko starih običajev, kar je tudi ena pomembnih oblik delovanja aktiva. Dekleta so napekla dobrot, ki so jih povabljeni sodelavci lahko nakupili za skromen denar.

Za svoje delo potrebujeta oba aktiva letno kakšnih 70.000 dinarjev. Denar je brez dvoma koristno naložen, saj gre v glavnem za izobraževanje mladine. Izobrazba pa je, kot vemo, temelj sodobnega kmeta in proizvodnje, brez katere bomo sicer bogata slovenska družba, ki pa bo morala hrano uvažati od drugod.

IDA TEPEJ

KOVINOTEHNA

TOZD TEHNIČNA TRGOVINA

Obiščite naslednje prodajne enote KOVINOTEHNE:

LABOD in GALEB v Celju
ter KOVINA v Žalcu

kjer so vam na voljo
glazirane keramične ploščice
LABINPROGRES Potpićan

po ugodni ceni

128 din za m²

Širok barvni in vzorčni izbor bo ustrezal tudi vašemu okusu.

Uporabnost ploščic je vsestranska za tla in stene.

Ploščice so primerne tudi za: veže, kleti, garaže, mlekarne, hleve in tudi druge prostore.

Izkoristite ugodno priložnost!

POČASTITEV OBLETNICE POHODA NA SANEH

Minuli teden se je v Lesičnem končalo tradicionalno, peto sankaško tekmovanje v občinskem merilu, v počastitev spomina na petintrideset letnico pohoda legendarne XIV. udarne divizije na Štajersko. Prireditev, ki so se je udeležili pionirji in pionirke ter mladinci in mladinke skupaj s člani, je zajela mlade domala vseh krajevnih skupnosti na Kozjanskem. Ob zaključku občinskega sankaškega tekmovanja so pripravili tudi krajši kulturni program, o dogodku izpred petintrideset let pa je spregovorila ravnateljica osnovne šole Lesično.

Kot smo izvedeli, v Lesičnem z udeležbo niso najbolj zadovoljni, saj se je na belih poljanah zbralo le okoli šestdeset sankačev. To velja torej za množičnost in preseganje občinskega okvira pa tudi za sam kulturni del, ki je bil bolj formalnost kot pa pravo doživetje, kakršnega dogodek tudi zasluži s svojo zgodovinsko težo. Zaradi tega bodo skušali naslednje leto tradicionalno sankaško prireditev popestriti, predvsem pa ji vtisniti pečat množičnosti.

Na sedemsto metrov dolgi progi od Pilštanja do Lesičnega so se pomerili tekmovalci iz Podsrede, Kozjega, Zagorja, Prevorja in Lesičnega. Med pionirkami so zasedle prva mesta Slavica Senica, Majda Klavžar in Marjetka Vovk, vse iz Lesičnega, med pionirji pa so lovorike pobrali Jože Jazbec, Rafko Zupanc in Ivan Gnus, prav tako vsi iz osnovne šole Lesično. Irena Križnik iz Lesičnega je priborila prvo mesto mladinkam, Marjan Šepetavc, Branko Grobelšek in Albin Plevnik, vsi iz Lesičnega pa mladincem. Na petem mestu je bil Drago Omerzel iz Podsrede. Med člani so se najbolje izkazali Miha in Toni Zakošek ter Slavko Turk iz Pilštanja.

M. S.

ZALOGAJ ZA GOZDARSTVO

Ponudbo Tovarne celuloze in papirja Krško, da je pripravljena že v letošnjem letu sodelovati s precejšnjimi sredstvi pri ureditvi novih nasadov, so v celjskem gozdnem gospodarstvu ugodno sprejeli. Zavedajo se, da je ponudba papirničarjev ena redkih možnosti povečati zaslužek izven rednih lastnih dejavnosti, dodatna sredstva pa so seveda cilj vsake temeljne organizacije združenega dela. Kot komentira pisec članka v internem glasilu gozdnega gospodarstva Celje RASTJE omenjeno odločitev, pa »zalogaj« osemdesetih hektarjev novih nasadov nujno vzbuja vrsto pomislekov tako kratkoročne kot dolgoročne narave. V širši razvojni perspektivi bo takšna odločitev terjala popravke ureditvenih načrtov posameznih gozdno gospodarskih enot tako pri sečnji kot gojitvi. Seveda bo treba glede na ugodnost ponudbe te probleme rešiti in v celoti sprejeti pobudo industrije.

M. S.

GIMNAZIJA CELJE

NAŠI KORAKI V ŽIVLJENJE

Predstavitev samoupravne dejavnosti

Gimnazija Celje, šola srednješolske učenosti, s starimi učilnicami, premajhno telovadnico, sivimi hodniki...

Vendar ta siva, stara stavba nosi v sebi življenje, ki ga sestavljajo dijaki in učenci. Dijaki pa nismo takšni kot učilnice, torej iz časa 1. svetovne vojne. Dijaki nosimo v sebi zavest, da živimo v samoupravni družbi, v kateri je tudi nam dovoljeno samoupravljanje. Pa ne le pri urah pouka STM (samoupravljanja), ampak tudi v praktičnem pomenu besede. Pripravljamo se za življenje v naši družbi, ki zahteva vključevanje tako v krajevni skupnosti, kot tudi v delovnih organizacijah in delovnih skupnostih, skratka kjerkoli bomo delali in ustvarjali. Kritičen odnos do lastnega dela in okolja ter večja ustvarjalnost sta osnovni prvini samoupravnih odnosov. Ta odnos pa si s samoupravljanjem na naši šoli oblikujemo.

Predstavila bi rada samoupravno dejavnost učencev Gimnazije.

Osnovo samoupravljanja učencev naše šole nosijo oddelčne skupnosti. V teh se prične samoupravljanje. Odbor, ki ga izvoli oddelek posreduje probleme in težave, če jih ne reši sam, skupščini skupnosti učencev. Skupščina je najpomembnejši samoupravni organ samoupravljanja učencev na naši šoli. Vanj delegirajo delegate oddelčne skupnosti. Skupščina voli izvršni svet, ki šteje 11 članov. Svet skrbi za koordinacijo dela oddelčnih skupnosti in za izvajanje sklepov skupščine. Naloga izvršnega sveta je tudi, da skrbi za delo vseh komisij na področjih, ki jih komisije pokrivajo. Skupščina se sestane v vsakem konferenčnem obdobju najmanj enkrat. Skupščina voli 4 delegate – učencev iz vseh razredov, ki zastopajo stališča učencev v svetu šole.

Da ne bi ostali le pri besedi, nekaj o naši 1. skupščini skupnosti učencev, ki smo jo sklicali pred dnevi. Obravnavali smo delo oddelčnih skupnosti, delo komisij, ocenili delo na oddelčnih konferencah, izvolili delegate v svet šole, reševali probleme povezave med skupnostjo učencev in osnovnimi organizacijami ZSMS naše šole. Tudi problem urejenosti. neposrednega okolja smo reševali ob pomoči vseh prisotnih profesorjev, mentorjev, predsednikov oddelčnih skupnosti in predsednikov komisij.

Razprava je bila izredno živahna in ustvarjalna. Veseli smo bili, da se je razvil ustvarjalni samoupravni dialog tudi med učenci in profesorji.

Sklepi, ki smo jih sprejeli na skupščini obvezujejo vse oddelčne skupnosti:

- Glede učnega uspeha smo ugotovili, da smo premalo pazili na medsebojne odnose v oddelčni skupnosti. Sklenili smo, da bodo morale oddelčne skupnosti posvetiti več pozornosti urejanju medsebojnih odnosov in medsebojni pomoči pri učenju. Učenci pa morajo skrbeti tudi za večjo aktivnost pri pouku.
- Sklenili smo, da bodo oddelčne skupnosti in krožki v prihodnje redno tedensko obveščali uredniški odbor šolskega radia o svojem delu.
- Na splošno smo ugotovili premajhno obveščanje o delu ŠSD in smo zato sklenili, da mora biti tudi tu organizirano tekoče obveščanje SU, preko »šolskega radia«.
- Probleme in težave pri posameznih predmetih bomo reševali sproti pri urah ali pri DV urah. Oddelčne konference bomo razvijali in iskali nove oblike dela in nove vsebine za obravnavo na oddelčnih konferencah.
- Naše neposredno okolje ni urejeno tako kot si želimo in kot je potrebno za naše dobro počutje. Ta problem smo sklenili rešiti z večjo aktivnostjo in vestnostjo rediteljev in z večjo našo skupno skrbjo za red.
- Med SU – skupnostjo učencev in ZSMS ni bilo do sedaj primerne povezave, zato smo se dogovorili, da bomo usklajevali delo tako, da bodo člani IO ZSMS obiskovali sestanke SU in obratno.

Eden izmed sprejetih sklepov pa je bil tudi ta, da bomo skrbeli za večjo informiranje znotraj in še zlasti zunaj šole. Kot vidite ta sklep že uresničujemo.

Poskušala sem vam predstaviti samoupravljanje učencev na naši šoli in upam, da mi je to nekoliko uspelo. Menim, da ste spoznali, da tudi mi gimnazijci znamo med drugim tudi samoupravljati in da se s tem pripravljamo resnično na samoupravljanje, ki je v vsakdanjem življenju pred nami.

Simona ZATLER

OŠ XIV. DIVIZIJE V ČAST POHODA

Na Osnovni šoli XIV. divizije v Dobrni so stekle manifestacije v počastitev prohoda slavne, udarne XIV. divizije na Štajersko. Vse organizacije so izdelale svoje akcijske programe in jih tudi že uresničujejo. Največ bo športnih manifestacij, kar je v smislu priprav mladih na SLO. Povabili smo borce NOV, zlasti še udeležence bojev XIV. divizije, da pridejo med mladino in ji spregovorijo o bojih in zmagah med NOB. Upamo, da se bodo našemu vabilu odzvali. To bo velik prispevek pri gojitvi tradicij NOB in prenašanju le-teh na mladi rod.

Zaključna manifestacija bo tradicionalna slavnostna akademija v počastitev krajevnega praznika Dobrne, kjer bodo sodelovali mladi pevci in recitatorji. Prepričani smo, da bodo učenci prispevali svoj delež k visoki kvaliteti programa. Mladinci in pionirji bodo prav gotovo izvršili zastavljeni načrt aktivnosti na šoli.

V širšem obsegu so stekle tudi priprave na postavitev stalne razstave o pohodu in bojih XIV. divizije na osnovni šoli. Ta razstava bi učence, ki obiskujejo Osnovno šolo XIV. divizije stalno spominjala na naš osvobodilni boj in na partizansko enoto, po kateri nosi ime šola, pionirski odred in ŠSD na šoli. Razstava bi bila stalno dostopna vsem obiskovalcem Dobrne.

CIRIL MARINČEK

SEDRAŽ

MLADI GLASBENIK

Razgovor s Petrom Napretom

Peter Napret je učenec četrtega razreda osnovne šole v Sedražu nad Rimskimi Toplicami. Čeprav še tako mlad, že veliko nastopa kot pevec, ki se odlikuje po posebni vrsti instrumentalne spremljave, ki jo izvaja kar sam. Člane novinarskega krožka na Osnovni šoli »Antona Aškerca« v Rimskih Toplicah nas je zanimalo, kakšno je to Petrovo petje in spremljanje, zato smo se odpravili v Sedraž in mu postavili nekaj vprašanj.

»V čem je posebnost tvojega petja in ‚igranja'?«

»Za spremljavo pri petju potrebujem le mizo in svoje roke. S komolcem desne roke ter z udarjanjem z zapestjem dajem ritem pesmi, medtem ko s prsti leve roke drgnem po mizi in s tem proizvajam posebne glasove. Zraven tega pa seveda pojem.«

»Kdo pa te je tega naučil?«

»Stric. Veselje do glasbe pa me spremlja, odkar pomnim. Prvič sem tako pokazal svoj način petja in igranja, ko sem hodil že v ‚malo šolo'.«

»Kako pa izbiraš melodije in besedila?«

»Besedila poiščem kar v šolskem berilu, nato pa na to besedilo zapojem melodijo kake znane popevke. Doslej pa sem si sam izmislil že dve melodiji.«

Peter nam je še povedal, da obiskuje glasbeno šolo, da igra sedaj violino, kasneje pa bo igral kitaro, da je že velikokrat nastopal v domačem kraju na raznih proslavah, izven domačega kraja pa se je najprej predstavil skupaj z Vengust Romanom in Nemec Svetozarjem na Kopitniku in Šmohorju, letos pa že na praznovanju dneva šole v Rimskih Toplicah, pa v dvorani Vojnega zdravilišča v Rimskih Toplicah, kjer so ga slišali gostje iz celjske garnizije in ga povabili, da bi nastopal tudi pri njih. Tako je v četrtek, 14. 12. 1978 nastopal ob otvoritvi nove šole v Žalcu, še isti dan pa v Domu JLA v Celju. »Ob letošnjem praznovanju dneva JLA pa bom nastopal spet v dvorani Vojnega zdravilišča v Rimskih Toplicah,« je še dodal Peter o svojem nadaljnjem delu.

»Kakšen pa je Peter v šoli?« smo vprašali njegovega razrednika tov. Ropret Staneta.

»Peter je dober učenec, doslej je bil vedno odličen, je vesten, od ostalih se nič ne razlikuje, razen po svoji izredni nadarjenosti za petje. Veste, celo v trgovini, ko čaka na živila, ne miruje, ampak neprestano daje takt kakšni pesmi z rahlim udarjanjem po pultu.«

Tako. Takšen je ta glasbenik posebne vrste. Peter Napret. Upajmo, da bomo o njem še kdaj kaj slišali.

ČLANI NOV. KROŽ.
OŠ RIMSKE TOPLICE

Peter Napret (v sredini) med svojima pevskima prijateljema

MLADI PIŠEJO

INTERESNE DEJAVNOSTI V LAŠKEM

Na naši šoli v Laškem deluje veliko interesnih dejavnosti. Vodijo jih mentorji, ki so večinoma naši učitelji. Nekatere vodijo tudi zunanji sodelavci, ki jih veseli delo z mladino. Ti nam pomagajo pri čebelarskem in planinskem krožku ter pri nekaterih sekcijah šolskega športnega društva.

Vseh krožkov na naši šoli je sedemnajst. Nekateri delujejo že tako dolgo, da so postali že prava tradicija. Da lahko krožki uspešno delujejo, večkrat sodelujejo med seboj. Primer takšnega sodelovanja sta zgodovinski in likovni krožek. Izredno pomemben za nas je krožek pionirjev – prometnikov, saj skrbijo za našo varnost. Naši pionirji-prometniki so še precej neizkušeni, zato so jim lani na začetku dela pomagali miličniki iz Laškega. Pridni so tudi planinci, člani dramskega krožka pa nas vsako leto razveselijo z igrico.

Najbolj množično je šolsko športno društvo, ki ima enajst sekcij. Ljubitelji dobre knjige sodelujemo v Klubu prijateljev knjige. Prav tako ne smemo pozabiti na pevski zbor.

Radi tekmujemo v Veseli šoli, za bralno značko Antona Aškerca, za Vegova priznanja itd. V Veseli šoli smo celo zelo uspešni, saj imamo več občinskih prvakov, lani pa smo imeli celo republiško prvakinjo.

Čeprav imamo veliko interesnih dejavnosti, v katerih radi sodelujemo, bi radi njihovo dejavnost še razširili. Nadvse si želimo taborniški krožek, vendar zanj nimamo mentorja.

V stari šoli krožki nimajo določenega prostora, sestajajo se tam, kjer je pač prostor. V novi zgradbi, ki jo zidajo, bo dovolj prostora tudi za naše izvenšolske dejavnosti.

V krožkih spoznavamo tudi samoupravljanje in se povezujemo s krajevnimi skupnostmi.

SONJA JAZBEC in
MILICA SIRK

MLADINSKA URA

Nedavno smo imeli na Prvi osnovni šoli v Celju drugo mladinsko uro. Posvetili smo jo dnevu človekovih pravic.

Vsako leto praznujemo ta pomemben dan, saj je Organizacija združenih narodov na ta dan sprejela posebna izjavo o človekovih pravicah. Toda, mnogi se še zdaj po tridesetih letih niso sprijaznili s to pomembno deklaracijo in zlasti na jugu Afrike vse bolj kršijo človekove pravice. To nas je zelo prizadelo in odločili smo se, da bo naša mladinska ura pripravljena prav na to temo in smo zato učence osnovne šole seznanili z malo znano poezijo črnskih pesnikov.

Ura je minila v prijetnem vzdušju. Čeprav je bila organizirana glede na dan človekovih pravic z zamudo, je bila navzlic vsemu zanimiva.

ANDREJA JANČAR

PIONIRSKA HRANILNICA V ŠENTJURJU

Pogovarjali smo se z mentorjem pionirske šolske hranilnice na OŠ Franjo Malgaj tovarišico Silvo Kukovičič. Povedala nam je, da šolska hranilnica deluje na OŠ od leta 1972. Njena dejavnost se je zelo razvila, ko je dobila svoj prostor. Sobo je opremila Ljubljanska banka. Ta jim je podarila tudi računalnik. Pri delu jim pomagajo učenke – uslužbenke 5. in 6. razreda. Učenci vlagajo denar dvakrat tedensko. Najbolj varčne učence hranilnica nagradi z nagradami, to pa so nalepke, obeski, značke in denarne nagrade. Bolj pridno varčujejo učenci nižje stopnje. V varčevanje so vključene tudi razredne skupnosti. Lanski 8. razred je dobil prvo nagrado. Letos imata največ denarja v hranilnici 6. d in 7. b razred. V banko vlagajo denar tudi vse interesne dejavnosti v šoli. Naša hranilnica je vključena tudi v tekmovanje hranilničarjev celjskega območja. Zasedli smo deseto mesto. Občinsko srečanje je bilo na naši šoli v novembru. Udeležili so se ga učitelji, mentorji, uslužbenci hranilnic, ravnatelj in novinarji. Srečanje je bilo koristno in prijetno.

Zahvalili smo se tovarišici za prijeten pogovor ter ji zaželeli še mnogo uspehov z vodenjem šolske pionirske hranilnice.

SILVA VERDINEK
6. c OŠ Franjo Malgaj
Šentjur pri Celju

KONCERT ŠTORSKE GODBE NA PIHALA

Za zaključek I. polletja so nam godbeniki štorske godbe na pihala pripravili koncert. Po 4. uri smo se vsi učenci zbrali v telovadnici. Ko so godbeniki stopili k svojim instrumentom, smo jih pozdravili s ploskanjem. Ko so nam odigrali nekaj pesmi, nam je dirigent razkazal vse intrumente. Zatem so nam trije naši sošolci, ki tudi igrajo v godbi zaigrali na flavto še eno pesem. S tem je bilo tudi koncerta konec. Dirigent nas je tudi povabil k sodelovanju.

ROLANDO KRESNIK
5. a OŠ Štore

PRODAJNI CENTER LESNINA LEVEC

OBOGATENO TRŽIŠČE

Velika pridobitev za vse, ki kupujejo pohištvo ter tisto, kar sodi zraven

Jože Zdovc bo vodil enoto Lesnine v Levcu: »Doslej smo imeli 500 m² prodajnih površin s štirimi zasilnimi in nefunkcionalnimi skladišči. Torej si lahko mislite, kaj nam zdaj pomenijo ti prostori, katere bomo še širili!

Na ravnem prostoru med robom Celja in Levca je bil v torek dopoldne z nekajmesečno zamudo otvorjen sodoben prodajni center ljubljanske Lesnine. Gre za objekt, ki v danem trenutku za nas vse veliko pomeni in to v večini zornih kotov. Prav gotovo pa bodo prodajnega centra najbolj veseli kupci, saj si bodo odslej lahko na velikih razstavnih površinah ogledovali tisto, kar nameravajo kupiti za olepšanje lastnega stanovanja. Praktično je že zdaj možno na enem mestu kupiti vse, tako da je povsem odveč drobnjakarsko tekanje in trgovine do trgovine in pri tem izgubljati že tako dragocen čas. Če k temu na hitro dodamo še izjemno velik parkirni prostor (prav ti so največja rak rana tudi velikih trgovin v mestnih jedrih!) pa vse tisto, kar Lesnina še namerava v doglednem času zgraditi, potem bo v Levcu resnično nastal pomemben trgovski objekt, katerega bomo radi obiskovali predvsem zato, ker bo možno večje nakupe opraviti na enem mestu.

V daljšem uvodnem govoru je glavni direktor Lesnine Marjan Planinc med drugim omenil tudi naslednje podatke:

»Objekt, kot ga vidite, je funkcionalno namenjen le za prodajo pohištvene opreme, medtem ko zaenkrat v njem enota za prodajo gradbenih materialov še gostuje, dokler tudi za to ne bomo zgradili poseben okoli 2500 m² velik objekt. To pa je tako imenovana druga faza, ki naj bi se pričela čim nam bo to dovoljevalo vreme.

Pohištveni in lesni prodajni center, ki ga danes odpiramo naj bi bil tak, kot so podobni centri v tujini. Ne vem, če nam je to v celoti uspelo, prav gotovo pa je najbrž edinstven poskus, kako naj v bodoče izgleda pri nas sodobna prodaja pohištvene opreme in gradbenih materialov. Po njegovem vzoru načrtujemo izgraditi v Jugoslaviji v predmestjih večih mest celo serijo podobnih centrov.

Prodajni center v Levcu je v principu razdeljen na dva dela: v razstavni del s preko 2500 m² in na z regali opremljeni skladiščni del s 3100 m² s pripadajočimi servisnimi in pisarniškimi prostori.

Velike parkirne in transportu namenjene zunanje površine omogočajo parkiranje 110 osebnih avtomobilov in prav tako dovoz in odvoz blaga z največjimi transportnimi sredstvi. Zaposluje že sedaj 42 oseb. Z nalogami se sicer še dopolnjuje, vendar računamo, da bo imel stalno na zalogi preko 10 milijonov dinarjev blaga. Za letošnje začetno leto načrtujemo, da bomo prodali iz njega za 155 milijonov blaga, potem ko bo zgrajen tudi objekt za enoto gradbenih materialov pa bo v celotnem centru zaposleno 65 oseb in bo znašal njegov optimalni promet 230 milijonov. Stroški investicijske izgradnje prve faze vključno s komunalno opremo, med katero je najdražja postavka sofinanciranje kanalizacije, znašajo 36,800.000 din, kar je za objekt s preko 5600 m² zaprtih površin in skoraj enim hektarom urejene zunanje okolice zelo poceni, posebej če to primerjamo s stroški poslovnih prostorov v samem mestu, ki bi bili lahko enkrat dražji pa manj funkcionalni.

Iz programa notranje pohištvene opreme prikazujemo poleg vseh vrst pohištva tudi svetila, preproge, talne obloge in zavese, iz programa gradbenih materialov, katerih prodaja je kot rečeno zaenkrat utesnjena pa najširši asortiman predvsem vseh vrst lesnih gradbenih materialov ter tvoriv.

Ko bo zgrajena druga faza namenjena prodaji gradbenih materialov bomo nudili tu tudi celoten program vseh klasičnih in drugih gradbenih materialov.

Tako bomo dali potrošniku na enem mestu celotno ponudbo za gradnjo, ureditev in opremo vseh objektov in bivalnih prostorov, ki jih gradi in urejuje.«

Posebna zanimivost v razstavnem delu je prikaz možnosti opremljanja stanovanj, ki jih gradi gradbeno podjetje Ingrad, sicer izvajalec gradbenih del te investicije. Pohištveni elementi so namreč postavljeni v namišljeno stanovanje, ki je izdelano po projektu Ingrada in daje kupcu pravo podobo, kako lahko izgleda njegov dom, če se bo odločil, da ga opremi, kot je na razstavi prikazano.

Prodajna enota ima tudi arhitekta – svetovalca in mizarsko delavnico, ki bo opravljala tudi montažo pohištva na domu.

Tako. Zdaj vam ne preostane drugega, kot da si vse skupaj ogledate, kajti nov prodajni center Lesnine v Levcu z zunanjo mogočno fresko Jakija je resnično zanimiv in dober poskus, kako najbolj zadovoljiti kupca.

O Lesnini pa še to. Ima pet trgovskih in osem proizvajalnih oz. storitvenih tozd s 6500 milijoni letnega prometa (1978) in 2600 zaposlenimi. V Jugoslaviji razpolaga s 140 tisoč m² prodajnih in skladiščnih prostorov, kjer ima v 37 mestih svoje prodajalne, skladišča in predstavništva.

Med zadnjimi dosežki v bogati ogrlici je zdaj prodajni center Lesnine v Levcu.

Svečano je nov objekt odprl s simboličnim prerezanjem vrvice Ivan Lipovšek, ki je najdalj zaposlen v celjski enoti Lesnine

M d slovesnostjo so izročili spominsko darilo album s fotografijami Jakiju, ki je avtor zelo posrečene zunanje fasade novega centra

Otvoritveni govor je imel glavni direktor Lesnine iz Ljubljane Marjan Planinc

Prvi ogledovalci novih sodobnih prostorov prodajnega centra Lesnine v Levcu.

TEDNIKOVI POGOVORI S POTROŠNIKI

VELIKO REČI ZASKRBLJUJE

Rubrika, katero ste uvedli v NOVEM TEDNIKU, je za potrošnike izredno interesantna in mislimo, da je treba sčasoma da preraste v resnično tribuno kritične presoje našega vsakdanjega življenja, njegovih potreb in hotenj. Posebno se nam zdi važno, da potrošniki ne morejo biti samo kritizerji vsega, kar se okoli nas dogaja v okolici, kjer živimo, ampak morajo biti tudi konstruktivni faktor v vseh nadaljnjih naporih za gospodarsko stabilizacijo, za katero smo se vsi izrekli, jo povsod proklamirali in za katero je zadnji čas, da jo pričnemo realizirati pa četudi samo po koščkih – ampak enkrat je treba začeti.

V naši Krajevni skupnosti »Slavko Šlander« potrošniški svet dela in to kar dobro. Uspelo nam je, da je v preteklem letu kar dobro izboljšal oskrbo krajanov v sodelovanju z MERXOM, kateri se je pokazal pripravljenega da prisluhne željam in potrebam v okviru prostorskih možnosti, bistveno se je povečal prodajni prostor in izboljšal asortiman preskrbe. Dobro se je pokazalo dejstvo, da so v potrošniškem svetu tudi predstavniki prodajalcev v MERXU tako, da se gotovi problemi lahko hitro in efektno rešujejo, vendar to je manjši del posla. Večji del posla potrošniškega sveta pa je v tem, da je prisluhnil krajanom na vseh mogočih sestankih v okviru ZK, SZDL, ZB, mladine itd., ki opravičeno negodujejo, da krajevna skupnost, ki ima preko 4000 prebivalcev ima samo eno samopostrežno trgovino, kjer se kljub dobri volji zainteresiranih še vedno formirajo vrste čakajočih pri mesu, kruhu, blagajni itd., da nimaš v krajevni skupnosti niti enega restavracijskega lokala kjer bi se kot človek lahko usedel, da nimaš skoraj nobene obrtne dejavnosti, kjer bi ti nekdo kaj popravil. Posebno boleče pa je za večino krajanov dejstvo, da ni nobene samopostrežne restavracije, kjer bi si lahko kupil hrano, kajti večina krajanov je mladih ljudi, kjer sta zaposlena mož in žena in kjer pripravljanje hrane predstavlja poseben problem za mnoge občane. Zato se je naš potrošniški svet aktivno vključil v izdelavo prostorskega plana Celja in kjer je za to odrejena komisija obdelala vse te predloge ter iste posredovala oblikovalcem prostorskega plana. Izredno važno pa se nam zdi, da je potrošniški svet pravilno uočil celotno problematiko krajevne skupnosti s področja preskrbe in počutja našega občana. Na ta način bomo vsaj v doglednem času naša spalna naselja kot so danes KS »Šlander«, »Savinja« in »Kajuh« spremenili v tiste osnovne celice našega samoupravnega življenja, ki mu jih namenjamo v daljnji fazi izgradnje našega socialističnega sistema in kjer se bo občan res počutil zadovoljno in lahko izvajal svoje samoupravne pravice. Pri tem bomo pač morali marsikaj spremeniti tudi v naših strokovnih obnašanjih, kjer danes še vse preveč prihaja do izraza tehnična samovolja mnogih forumov in institucij v občini. Naj navedemo samo en primer na katerega občani OTOKA kažejo s prstom – to je vprašanje lokacije nove blagovnice. Na OTOKU živi danes preko 10.000 krajanov in ali ne bi bilo umestno, da bi se nova blagovnica locirala nekam v središče tega OTOKA, kjer bi imeli krajani možen hiter in nemoten dostop. Če krajani to predlagajo in zahtevajo, ne vem zakaj se to ne bi izvršilo. Mislimo, da je na primer lokacija takega objekta res stvar krajanov, ne pa poedincev pa naj bodo še taki in drugačni strokovnjaki. Gotove probleme take narave bi morali reševati z kolalnimi referendumi, kjer bi prišle do polne veljave želje občanov in kjer bi se občani potem res počutili kot samoupravljalci.

Prostorski plan, ki je sedaj v izdelavi in potem iz tega izhajajoči zazidalni načrti bodo morali rešiti vsaj osnovne stvari življenja in počutja občanov v naših krajevnih skupnostih. V naslednjem referendumskem programu pa se bomo morali občani kot potrošniki odločiti, da bomo tudi za urejanje teh problemov izdvojili del naših prihodkov.

Nadaljnji program o katerem potrošniki preko sveta žele in hočejo razpravljati so tudi vse vrste podražitev drugih elementov vsakdanjega življenja. Tako na primer velike podražitve RTV-naročnine, elektrike, komunalnih uslug, transportnih uslug, uvajanje ekonomskih stanarin itd. Te podražitve niso malenkostne ter se gibljejo z 20, 30, 40 in še več procenti naenkrat. Potrošniki se v svetih sprašujejo kaj je s stabilizacijskimi ukrepi v letu 1979 katere je z vso ostrino odgovornosti pred nas postavila naša partija. Potrošniki hočejo, da naša družba pokaže s prsti na tiste, ki te napore naše stabilizacije na tak način rušijo. Taki in slični problemi stoje pred našimi sveti potrošnikov se z njimi ukvarjajo in jih skušajo posredovati merodajnim ter doseči njihovo reševanje ali vsaj odgovore na te probleme.

Ne smemo se zadovoljiti, da bi nam sveti potrošnikov samo kotrolirali v trgovinah grame in kvaliteto proizvodov (čeprav to tudi mora biti), ampak sveti potrošnikov morajo izrasti v okviru krajevnih skupnosti v tisti organ, ki bo bistveno vplival in pripomogel k izboljšanju splošnega počutja krajana in mu zagotovil kar največji možni delež njegovih samoupravnih socialističnih pravic iz sfere vsakdanjega potrošniškega življenja.

Na drugi strani pa mislimo, da bi potrošniški sveti morali biti tudi tisti samoupravni organi, ki bi pa tudi zastopali koristi širše družbene skupnosti. Tako na primer, ker smo v zadnjem času veliko govorili o energetski krizi v nekaterih predelih naše države ali ne bi bila na primer dolžnost svetov potrošnikov, da od svojih članov v takih primerih zahteva in organizira prostovoljno ugasitev vsaj ene žarnice v naših stanovanjih. V takih primerih bi bil seveda prihranek ogromen. Nadalje nimamo rešenega v naših krajevnih skupnostih zbiranje starega materiala (papir, steklo itd.) ali npr. koliko kruha se dnevno odvrže v kante za smeti. Ali ne bi bila tudi tukaj naloga sveta potrošnikov, da organizira zbiranje v krajevnih skupnostih takih dobrin in iste preda naši industriji ter s tem prištedi veliko deviz.

Samo z vsestransko angažiranostjo sveta potrošnikov bodo le-ti lahko izrastli v koristen organ našega vsakodnevnega samoupravnega socialističnega življenja.

ING. ČEH DRAGO

ZAVAJANJE KUPCA

Nedavno sem kupil v trgovini Alpina v Celju par čevljev. Nakup kakor vrsta drugih nakupov – ogled, pomerjanje, plačilo in pot domov. Račun ob vsakem nakupu za vsak primer skrbno shranim, kajti večkrat sem ga že potreboval pri uveljavljanju reklamacije. Ko sem slučajno pogledal na zadnjo stran računa sem opazil naslednje opozorilo, ki je veljalo kupcu:

Proizvajalec obutve jamči za skrite napake v materialu in v sami izdelavi s pogojem, da kupec vloži reklamacijo brez odlašanja, kakor hitro je takšno napako odkril. Vendar pa jamstvo proizvajalca traja največ 6 mesecev od dneva nakupa (do nedavnega le 60 dni) – zato poznejše reklamacije niso možne.

Proizvajalec ne jamči:

– za hibe, ki so bile vidne ob nakupu
– za hibe obutve, ki je kupljena kot blago z napako po znižani ceni,
– za nepremočljivost usnjene obutve,
– za poškodbe, ki nastanejo zaradi neprimerne rabe ali nepravilnega vzdrževanja obutve.

Če odkrijete skrito tovarniško napako, vrnite obutev nemudoma v našo prodajalno. Poskrbeli bomo, da bo napaka v kratkem času odpravljena, če to ni mogoče, pa vam bomo izdali nov par. Lahko reklamirate tudi naravnost pri tovarni, ki je označena na obutvi oz. na kartonski škatli, vendar v tem primeru trpite poštnino sami.

Ob morebitni reklamaciji morate predložiti tudi ta račun, sicer reklamacije ni mogoče upoštevati. Zato račun shranite.

Zahvaljujemo se vam za zaupanje in se priporočamo.

Zakonska določila sicer dopuščajo dajati proizvajalcu jamstvo (garancijo) tudi izdelkom za katere to ni predpisano z zakonom, vendar pa je lahko takšna izjava napisana na posebnem garancijskem listu, ne pa na računu trgovine, ki se mora ravnati do kupcev po zakonu o blagovnem prometu. Ta predpisuje, da je jamstvo trgovine za prodani izdelek 6 mesecev.

Po zakonu o blagovnem prometu, kupec, ki je odkril skrito tovarniško napako ni dolžan sprejeti popravilo izdelka oz. če to ni mogoče, sprejeti nov izdelek, temveč mu zakon daje še tretjo alternativo, to je vračilo kupnine. Za katero alternativo se bo odločil pa je volja kupca, ne pa trgovine, še manj pa proizvajalca. V obeh primerih gre za namerno zavajanje kupca na manj ugodne možnosti, kot jih predpisuje zakon o blagovnem prometu. Kupci bi bili veliko bolj hvaležni trgovini, če bi ta napisala na zadnjo stran računa vse tiste pravice in postopek reklamacije, ki so predpisani z zakonom. V kolikor pa želita dati tovarna Alpina in trgovina kupcu še več, kakor je to predpisano z zakonom pa smo kupci tega vsekakor veseli.

Še na enem primeru bi rad prikazal zavajanje kupca s strani trgovine na manj ugodne možnosti, kot jih predpisuje zakon.

27. novembra prejšnjega leta sem kupil pri trgovskem podjetju TKANINA Celje TOZD Maloprodaja avtomobilski radijski sprejemnik. Po nekaj dnevih se je sprejemnik pokvaril. V trgovini so mi ga na mojo željo brez posebnih težav zamenjali. Nov sprejemnik je mesec dni brezhibno deloval, nato pa se je tudi ta pokvaril. Z ozirom, da so se okvare pojavile na obeh sprejemnikih že po krajšem času, sem se odločil, da zahtevam vračilo kupnine.

Oglasil sem se na oddelku omenjene trgovine, kjer so mi povedali, da pri njih rešuje reklamacije le vodja oddelka, vendar ga ta dan ni bilo. Ker sem ga iskal še dvakrat zaman, sem se odločil, da prinesem sprejemnik ter zahtevam, da ga prevzame pač nekdo drug, saj v tako veliki trgovini ne more opravljati take posle le ena oseba. No tudi takrat vodje oddelka ni bilo, prodajalec pa mi je rekel, naj pridem drugič. Ker sem se odločil, da ne bom popustil, sem trdovratno zahteval, da ga prevzame nekdo drug. Med tem pa me je prodajalec vneto prepričeval, da zahtevam nekaj nemogočega, da je poleg aparata pač garancijski list, da imam garancijo in mi bodo aparat popravili na servisu, da sem verjetno bral v »Večeru« »novinarske race« o teh zadevah itd. Zaman sem ga prepričeval o zakonu o blagovnem prometu in zakonu o standardizaciji. Najraje bi mu povedal, da poznam te zakone skoraj bolje kot svoj žep, pa kaj, ko tudi to ne bi pomagalo.

Na koncu sem ga le toliko omehčal, da se je podal na iskanje oddelkovodje. Čez nekaj časa se je ta tudi pojavil. Upal sem, da bo vsaj oddelkovodja poznal zakon, toda bil sem razočaran. Ta mi je celo rekel: »Kaj mi pripovedujete o vseh teh zakonih, saj jih še inšpektorji ne razumejo.« Prosil sem ga, naj prinese Uradni list SRS, kjer je objavljen zakon o blagovnem prometu, da mu dokažem, kdo ima prav. Po daljšem prepričevanju je le odšel, vendar se je vrnil brez njega. Povedal mi je, da se je pogovoril z njihovim organizatorjem in da mi bodo aparat poslali na servis. V kolikor aparata ne bi popravili v 15 dneh, mi bodo vrnili denar. Zaman sem mu dopovedoval, da je rok za reklamacijo res 15 dni, da pa bom sam izbral eno od treh alternativ (kupnino, popravilo ali zamenjavo).

Takšnih primerov bi lahko navedel še več, vendar sta že ta dva dovolj zgovorna, kako si trgovina kroji zakone po svoje oziroma jih noče poznati.

KERŽAN ZVONE

Komisija za delovna razmerja pri
TOZD ZA PTT PROMET CELJE

vabi k sodelovanju
delavce za opravljanje del in nalog

1. sprejemni in izdajni delavec
pri ptt enotah Celje, Rogaška Slatina in Žalec

2. dostavljač
pri ptt enoti Celje, Laško, Slovenske Konjice, Zreče ir Žalec

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:
pod 1.: srednješolska izobrazba ali poklicna šola trgovske in gostinske stroke
pod 2.: končana osemletka ali najmanj 6 razredov osnovne šole, vozniško dovoljenje za vožnjo z mopedom in odslužen vojaški rok.

Kandidati naj vložijo pismene prijave z dokazili v roku 8 dni po objavi na naslov:

Komisija za delovna razmerja pri TOZD za ptt promet Celje, Titov trg 9, 63000 Celje.

»METKA«, TEKSTILNA TOVARNA IN KONFEKCIJA CELJE, Ipavčeva 22

Objavlja
prosta dela in naloge:

1. stenodaktilograf
2. knjigovodja OD
3. skladiščni delavec v nabavi

Pogoji:
pod 1. končana upravno administrativna srednja šola
aktivno znanje slovenskega jezika
zaželjena praksa
pod 2. končana ekonomska srednja šola
zaželjena praksa
pod 3. končana osemletka
odslužen vojaški rok

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev kadrovsko splošnemu sektorju »Metke« tekstilne tovarne in konfekcije Celje, Ipavčeva 22.

Objava velja do zasedbe del in nalog, stanovanj ni na razpolago.

GRADBENO PODJETJE LAŠKO
Trubarjevo nabrežje 12

razpisuje naslednja prosta delovna mesta za nedoločen čas:

1. 2 zidarja
2. več NK delavcev

POGOJI:

k točki 1:
– poklicna zidarska šola
– urejene vojaške razmere

k točki 2:
– starostna doba nad 16 let
Delovna organizacija ne razpolaga s stanovanji.
Razpis velja 30 dni od dneva objave.

Strokovna služba Kulturne skupnosti občine Celje –

delovna skupnost razpisuje dela in naloge

»analitika-programerja«.

Pogoj: višja šola ekonomske smeri, po možnosti z znanjem strojepisja ali srednja ekonomska šola z najmanj 3 leti prakse, po možnosti z znanjem strojepisja.

V primeru, da ne bi bilo ustreznih prijav na razpisne pogoje, lahko delovna skupnost upošteva tudi prijavo z drugačno izobrazbo, če ugotovi, da bi delavec s to izobrazbo lahko opravljal razpisana dela in naloge.

Prijave pošljite na naslov: Kulturna skupnost občine Celje, Strokovna služba, Muzejski trg 1 a/III do **5. februarja 1979.** V kolikor se bo Strokovna služba Kulturne skupnosti občine Celje – delovna skupnost odločila, da združuje delo v tej skupnosti, vas bomo o tem pismeno obvestili v 8 dneh po poteku razpisa. Pričetek opravljanja del in nalog po dogovoru.

PLANINSKI RAJ

UREJA JANEZ VEDENIK

PO ZASNEŽENIH DOBROVLJAH

Z avtobusom do BRASLOVČ. Pri postaji najdemo smerno tablo in nekaj markacij, ki nas privedejo nad žovneško kmetijsko posestvo, v Podvrh do Cimperška. Od tu gre dobro markirana pot mimo HLASTEJA (razgled!), Strojanška (dobro ohranjena ljudska arhitektura!), Orešnika. S te poti vabi pogled na razvaline žovneškega gradu, domovanja dedov celjskih grofov. Od Orešnika do Brezovnika je kratek skok. Tu je bila partizanska bolnica. Le malo kdo ve, da je od tu eden redkih prelepih razgledov po dolini in Zasavskem hribovju. Prišli smo na konec »partizanke«, ki se začenja v Letušu. Gremo po njej mimo aluminijastega spomenika neznanim borcem. Pred nami je poraščena Grmada s cerkvijo Janeza in Pavla, katere z doline vidimo le zvonik. Še mimo zadnje domačije Deskovnika in smo na razpotju pri Deskovniškem križu. Tu smo prišli na SAVINJSKO POT in E6YU. Lahko gremo na Čreto, planinski dom in dalje na Vransko. Ali v nasprotno smer po S in E6 do razpotja pri Paragojniku. Po E6 v Mozirje, ali po S preko Bezovca v Letuš. Do Covskega križa gremo lahko kar po dobro spluženi cesti, od tu pa v celo ali po gazi na Bezovc, kjer stoji lovska koča braslovških lovcev. Razgled je lep (Plešivec, Gora Oljka na dlani, Zasavsko hribovje, KUM z anteno...).

Z Bezovca gremo lahko po lovskem pristopu na »partizanko« in dalje po S v Letuš. Lahko pa pri zadnjem prečenju ceste, gremo malo po nji in levo po kolovozu v Podvrh. To je zelo raztegnjena vas. Tam nad Rovšnikom si poiščemo pot do Braslovškega jezera in še malo pa smo spet na isti avtobusni postaji. Ta zimski obhod traja okoli 6–7 ur, ravno čas med avtobusi (od 10 do 5 ure popoldne). Pot ni naporna, napravili boste okoli 27.584 korakov, več ali manj, to ni važno, važno je, da ste preživeli dan v gorah in hodili po poteh naših partizanov. Poskusite, ne bo vam žal. Pa srečno pot!

ing. BOŽO JORDAN

STE ŽE NAROČILI NOVI TEDNIK?

OBISKOVALCEM SAVINJSKE POTI

Meddruštvena komisija, ki skrbi za Savinjsko pot je dobila nekaj pritožb zaradi žiga na GORI OLJKI. Ker dom ni vsak dan odprt, lahko dobite sedaj žig tudi pri JUTU (Dobrič 38, gostilna Zabukovnik). Polzelski planinci so odnesli tja tudi knjigo, kjer se lahko vpišete. Kot so nam povedali pri Jugu, se da dobiti tam tudi žig ŠALEŠKE POTI.

V letu 1978 je prehodilo pot 87 planincev, zadnji 512, je vpisan vsakoletni obiskovalec te poti Stanko Štorman, predsednik PD POLZELA, ki letos praznuje 20 obletnico obstoja.

B. J.

100 KMEČKIH ŽENSK NA MORJU

Čas našega sedmega, torej že tradicionalnega, dvodnevnega izleta 100 KMEČKIH ŽENSK PRVIČ NA MORJU, je že pred vrati.

Tokrat ga bomo organizirali skupaj z blagovno hišo NAMA iz Žalca.

Potovali bomo nekje meseca marca, seveda pa vam bomo točen datum še sporočili. Vaše je, da pridno zbirate kupone, od katerih prvega objavljamo že v tej številki. Vse kupone, ki jih bomo objavili, shranite, kajti le z njimi bo veljala vaša prijava za izlet na morje. Nikar ne pošiljajte teh prijav že sedaj! Temveč šele potem, ko bomo objavili zadnji kupon. Upoštevali bomo LE PRIJAVE Z VSEMI OŠTEVILČENIMI KUPONI.

Ostale podrobnosti v prihodnjih številkah.

KUPON 1 100 KMEČKIH ŽENSK NA MORJE

Ime in priimek .....

Naslov .....

nama

IZ ZGODOVINE NOB V CELJU (25)

OSVOBODILNA FRONTA V OKOLICI ŠTOR

Piše: Franjo Fijavž

V celjski okolici je prišlo malokje do tako pozne ustanovitve odbora OF kot v Štorah. Ta kraj je bil v tem pogledu redka izjema, čeprav je na desetine ljudi prisluhnilo novicam o delovanju protinemškega gibanja. Nekateri izmed njih so bili najožje povezani s partizani Celjske čete in njihovimi sodelavci. Zaupniške zveze OF so pričeli postavljati na tem področju nekateri organizatorji osvobodilnega gibanja (Peter Stante in dr.) že pred samo ustanovitvijo čete 20. julija na Resevni, le dobro uro hoda iz Štor. Toda po propadu čete koncem avgusta, je delovanje prvih frontovcev skoraj čisto pojenjalo. Le zavetje so še občasno nudili kakšnemu borcu, ki se je v posebnih primerih (bolezen in dr.) zatekel k temu ali onemu pristašu upora. Drugače pa ni bilo potem skozi leto in pol zaslediti v teh krajih ne propagandnih in ne vojaških akcij. Vzrokov za takšno stanje je kar več in vsi segajo daleč, nekaj desetletij nazaj v čas, ko se je delavski razred v letih začetka, procvita in naraščanja premogovniškee, železarske in šamotarske industrije ob istočasnem in pogostem poslabšanju delovnih in življenjskih pogojev, pričel boriti za svoje osnovne pravice, torej za pošten zaslužek.

Borba štorskega proletarijata za izboljšanje njegovih pravic sega prav gotovo že v prva leta pričetka delovanja železarne, ki je pred štirimi leti praznovala 130 letnico obstoja. O zunanjih manifestacijah in izrazih pripadnosti delavskemu razredu ne gre zanikati štorskim delavcem tudi ne v prejšnjih desetletjih. To so izpričali pevski nastopi s petjem tedanjih delavskih-revolucionarnih pesmi, s telovadnimi nastopi ob veselicah in drugih praznovanjih. Toda o močnejši zavesti in prikazovanju pripadnosti delavskemu razredu lahko govorimo v primeru Štor, enako kot mnogokje drugod, šele v povojnem obdobju. Prišlo je sicer do močnih delovnih oz. mezdnih sporov med obema vojnama, a do utrjevanja delavske samozavesti je prišlo šele v povojnem obdobju, ko lahko sami soodločajo pri upravljanju železarne in delitvi dohodka. Danes dejansko predstavljajo upravljalci tega velikega industrijskega podjetja v pravem smislu delavski razred. Živijo v velikem številu od dela svojih rok v tovarni, živijo strnjeno v stanovanjih njihove delovne skupnosti.

Lastniki železarne so že v prejšnjem stoletju zgradili manjše število stanovanjskih stavb, toda v njih je stanovalo malo delavcev, ker so bila stanovanja, vsaj tista, za tedanje čase udobnejša, namenjena predvsem inženirjem, tehnikom in mojstrom, kakor tudi višjim upravnim in finančnim nameščencem. Družine delavcev so prejele od tovarne najpogosteje le sobo, redko dve poleg kuhinje, drvarnico. Voda tedaj še ni bila napeljana v stanovanja. Obstojala so tudi stanovanja za samce. Ne smemo prezreti zanimivost pri obnašanju tedanjih lastnikov v pogledu skrbi za stanovanjske probleme. Gradnja stanovanj za takozv. »boljši personal« je trajala v skromnem obsegu vse do nastanka Jugoslavije 1918 leta, potem se ni več gradilo. Takšna poteza lastnikov se pač povsem ujema z njihovo mliteto, odnosom do nove države in predvsem s preprečeno možnostjo graditve »mostu na Jadran«.

Krivično in nesmiselno je bilo prikazovati prispodobo med nekdanjim stanjem v Štorah in današnjim časom. Takrat je bilo v železarni zaposlenih, namreč pred drugo svetovno vojno, okoli 500 delavcev, a danes jih je preko 3000. Vemo tudi, da je v prejšnjem in še v začetkih našega stoletja stanovalo delavstvo, bodisi v Angliji, Franciji, Nemčiji in drugod, v gostih delavskih naseljih in malih stanovanjih, ki so bile pravo nasprotje današnjim. No, ne smemo prehitevati! V starih industrijskih krajih raznih držav, celo v zelo razvitih, in tudi mi nismo povsem izvzeti, še najdemo prav nezavidno stanje.

Razmere so se v štorski bližnji in daljnji okolici z razvojem premogovnika (opuščen že pred drugo svetovno vojno), šamotarne in zlasti železarne skozi leta čisto spremenile. Danes je v železarni zaposlenih večje število žensk kot je bilo nekaj let pred vojno zaposlenih vseh delavcev. Več kot tretjina jih stanuje sedaj v bližini delovnega mesta. Na področju celjske občine, kamor spadajo Štore, jih prebiva prek 55%, na območju šentjurske 11 in pol, laške 2 in pol, le preko 3% v ostalih občinah (Šmarje in dr.). Dobra tretjina delavcev se vozi na delo z avtobusi (leta 1974 = 1.200) in vlakom (120). Vožnje danes ne predstavljajo tolikšnega napora kot nekdaj ob slabih cestah. Tako živijo ravno tako, vozači v najbolj zdravem okolju in še prosti čas lahko koristno uporabijo na svojih vrtovih, sadovnjakih, vinogradih itd. Stanovanjski fond štorske železarne predstavlja danes okoli 750 stanovanj v povprečni površini 47 m² na eno stanovanje.

Nekdaj, kot pogosto pravimo, »da je bilo vse drugače«, v mislih pa imamo le svojo mladost in najlepše dogodke in leta, je le največ slaba tretjina štorskih delavcev preživljala svoje družine s tovarniškim zaslužkom. Sedaj je to ravno obratno. Takrat pa si je morala njih večina še služiti kruh z delom na posestvu staršev, nekateri na lastni zemlji, a najpogosteje z delom pri bližnjih sosedih. Delavci so hodili na delo v železarno in šotarno iz ravninskih vasi vse od Šentjurja do Teharij in pravtako iz naselij in zaselkov s hribovitih leg z obeh strani Voglajne (Blagovna, Proseniško, Gorica, Šentlovrenc, Šentjanž, Pečovje, Laška in Prožinska vas itd.). Za kruh in službo je bilo pred vojno težko, zato so hodili ljudje na delo po uro, dve ali še več in se spet vračali na svoje domove. V vsakem letnem času, v lepem in slabem vremenu.

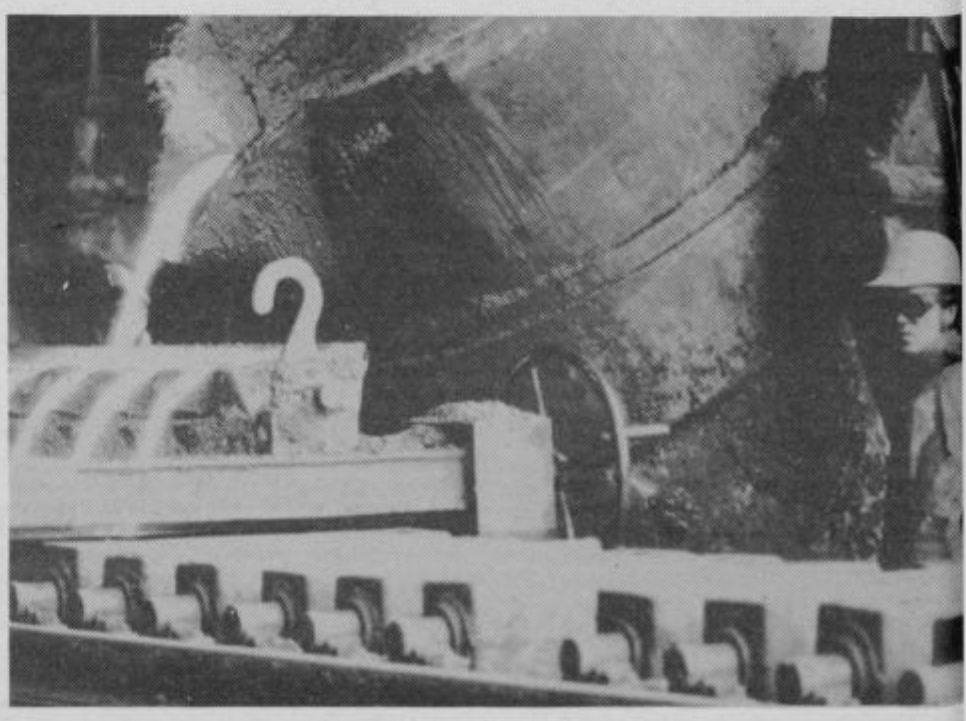

JAO NA »STREHO SVETA«

TRIJE S CELJSKEGA

Nov podvig jugoslovanskih alpinistov

Čez dober mesec bo iz Jugoslavije odpotovala jugoslovanska alpinistična odprava, katere cilj je prvič se povzpeti na samo streho sveta, najvišjo goro Mount Everest v Himalaji. Za ekspedicijo so priprave trajale dalj časa, zdaj pa je takorekoč vse nared. Izbrana je tudi posadka vrlih jugoslovanskih alpinistov, ki bodo v več kot mesec dni trajajočih spopadih s stenami najvišjega gorstva poskušali vse skupaj kronati s tem, da bodo stopili na sam vrh najvišje gore na svetu.

Jugoslovanski alpinisti se že vrsto let uvrščajo med najboljše na svetu, saj so se kalili v domačih in tujih gorstvih ter dosegali pomembne rezultate. Pravzaprav bi lahko zapisali, da so vse dosedanje akcije v različna svetovna gorstva pa tudi Himalajo bile pravzaprav podrejene enemu samemu cilju, ki ga bodo poskušali doseči v naslednjih mesecih. Na Mount Everestu naj bi zavihrala tudi jugoslovanska trobojnica!

V letošnji ekspediciji so tudi trije alpinisti s širšega celjskega območja in to iz Celja **Franček Knez** tér **Jože Zupan**, iz Velenja pa **Ivan Kotnik**. V JAO prevladujejo sicer slovenski alpinisti, so pa prisotni tudi alpinisti iz BiH in Hrvatske, od koder je tudi en obmorski alpinist Stipe Božič iz Splita. Poleg alpinistov bodo potovali tudi zdravnik, novinarji, snemalci, radijski tehniki ter prvič akademski slikar Franc Novinc.

Pri odpravi sodelujeta tudi Kors iz Rogaške Slatine, ki je izdelal najkvalitetnejše pumparice, v celjski Aurei pa pripravljajo bogato kolekcijo večbarvnih značk. In še zanimivost: že doma bodo natisnili večjo količino razglednic s posebnim žigom, katero bo lahko dobil s podpisi vseh udeležencev odprave vsak, ki bo s simboličnim zneskom 70 din podprl našo odpravo. Ta znesek je treba poslati na Planinsko zvezo Slovenije do 20. februarja ter seveda zraven napisati točen naslov pa boste dobili dragocen pozdrav iz daljnje Himalaje.

Doslej so skoraj vse jugoslovanske alpinistične odprave uspele in ni bojazni, da ne bi tudi ta. Vrlim alpinistom želimo srečno pot, varen in siguren vzpon ter »stop na streho sveta« in seveda srečen povratek domov, v okrilje domačih gora.

TONE VRABL

Ves trud je bil zaman. Čeravno so celjski napadalci, na sliki Felc, večkrat prišli pred vrata Prusnika, je ta državni reprezentant branil tokrat odlično. (Foto: T. Tavčar)

HOKEJ NA LEDU

SLABO Z OLIMPIJO

Kanadčani v Celju proti Jugoslaviji

Celjski hokejisti na ledu so končali letošnje prvenstvo. Osvojili so tretje mesto. Zasluženo in presenetljivo. Žal pa za zadnje srečanje v Celju ne moremo reči, da je bilo najboljše. V dvoboju proti Olimpiji so Celjani prikazali podjetno, enakovredno in dobro. Rezultat takšne igre je bil neodločen razultat 0:0.

Toda ko so gostje po napaki sodnika Benedičiča iz Jesenic lahko prišli do vodečega zadetka 1:0, ki ni bil pravilno dosežen, so se Celjani odločili za še bolj ofenzivno igro. In ravno takšna igra ob nekoliko slabših branilcih je prinesla hiter preobrat. Olimpija je v nekaj minutah dosegla šest zadetkov in visok poraz je bil tu. Končni rezultat 0:13 (0:0, 0:10, 0:3).

Čeravno so Celjani v tretji tretjini imeli ponovno nekaj dobrih minut, niso mogli popraviti slab začetek v drugi tretjini. Franci Žbontar, Felc, Vertovšek, Prusnik in Bratec so imeli priložnosti za častni zadetek in še nekaj ostalih zadetkov, toda v vratih Olimpije je dobro branil Dare Prusnik.

Prvenstvo je končano. Na sporedu bo še nekaj prijateljskih srečanj, celjski hokejisti pa bodo tudi gostovali v Italiji. Zaradi priprav državne reprezentance se je letos tekmovanje za točke končalo prej kot po navadi. In ravno v tem obdobju bomo v Celju videli zelo kvalitetno srečanje. V ponedeljek, 12. februarja, bo namreč jugoslovanska državna reprezentanca igrala v Celju proti amaterskemu prvaku Kanade moštvu Kimberlein Dinamitersom iz Toronta. Upamo, da bodo med našimi izbranci vsi štirje celjski igralci brata Žbontar, Felc in Bratec.

Mimo članov pa nadaljujejo s prvenstvom mladi celjski hokejisti. Pionirji, ki so prej premagali Kranjsko goro in so sedaj drugi, so tokrat počivali. Zato pa so mladinci premagali Prevoje 14:0 (5:0, 4:0, 5:0) in so že zmagovalci vzhodne republiške lige. V soboto pa bodo v Celju igrali proti Mariboru.

J. KUZMA

KOŠARKA

PORAZ Z ILIRIJO

Dramatična zadnja minuta

Celjski košarkarji so nepričakovano doživeli poraz na domačih tleh pred svojim občinstvom. Ilirija-Slovan je v zadnjih sekundah igre spremenila poraz v zmago. Še 27 sekund je bilo do zaključnega žvižga, Celjani pa so vodili s 83:80. Gostje so se dvakrat dokopali do žoge in izkušeni Lorbek je zadnjo sekundo zadel koš in že je bila zmaga v rokah gostov.

Trener Zmago Sagadin je bil zelo nerazpoložen. Upognjenih glav so zapuščali igrišče vsi Celjani. »Bolezni pestijo večje število igralcev. Tudi priprave so bile zaradi tega zadnji teden pomanjkljive. Z zakrpanim moštvom je težko igrati.

Bila je to poprečna igra obeh moštev, kjer so gostje imeli več športne sreče. Tako smo izgubili načrtovane točke in si poslabšali položaj na lestvici.«

Tako je komentiral srečanje Zmago Sagadin. Gostje so več ali manj vodili vso tekmo, v drugem delu pa Celjani s 6 koši razlike. Ta prednost pa je v zadnjih treh minutah splahnela. Najuspešnejši je bil Polanec z 32 koši, 15 jih je dosegel Sabolčki, po 11 pa Golc in Kralj.

K. J.

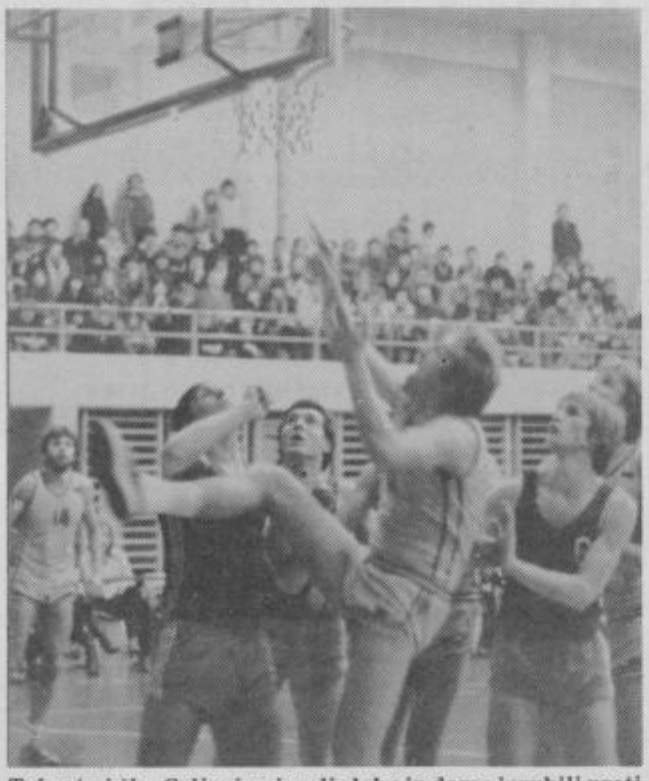

Tokrat ni šlo. Celjani so igrali slabo in doma izgubili proti Iliriji Slovanu. Tudi Kralj je bil dobro čuvan in bolj pri tleh kot v zraku. Levo Kuljad in desno Polanec. (foto: T. Tavčar)

ROKOMET:

20 LET V ŠOŠTANJU

Štefan Kac in 115 članov v štirih sekcijah

V petek je bila v dvorani kulturnega doma v Šoštanju zaključna prireditev ob 20-letnem jubileju rokometnega kluba. Poleg številnih bivših in sedanjih aktivnih igralcev rokometa so se slavja udeležili tudi nekdanji in sedanji funkcionarji kluba ter številni gosti in družbenopolitični delavci mesta Šoštanj in občine Velenje. Slavja se je udeležil tudi predsednik Rokometne zveze Slovenije Tine Brilej in predsednik matičnega društva TVD Partizan Šoštanj Rudi Bajec.

Vse prisotne je prisrčno pozdravil sedanji predsednik kluba ing. Franc Plaskan, ki je na kratko orisal 20-letno delovanje ter se pri tem spomnil pobudnika tega športa v Šoštanju prof. telesne vzgoje Milogoja Jarnovića in učitelja Pavla Bukovca. Poudaril je, da je domala vse mesto živelo z delom kluba, ki je bil deležen vsestranske in moralne pomoči, saj drugače verjetno ne bi mogli postati celo republiški prvaki. Zatem je predsednik TVD Partizan Rudi Bajec podelil zaslužnim funkcionarjem in igralcem izredno lepa priznanja, ki so jih prejeli: **Milogoj Jarnović, Pavle Bukovac, ing. Franc Plaskan, dr. Bogdan Menih, Florjan Praznik, Franc Štefan in Roman Kac, Ivo Blekač, Vili Poznič, Avgust Vohar, Miro Požun, Marjan Stvarnik, Jože in Zoran Kompan, Martin Primožič, Martin Slatinšek, Mitja Bubik, Karel Kočevar, Dore Melanšek,** in **Dominik Pejovnik.** Posebna priznanja so prejeli tudi vsi člani moštva ekipe, ki je bila leta 1973 republiški rokometni prvak.

Spregovoril je še predsednik Republiške rokometne zveze Tine Brilej, ki je jubilantom čestital k doseženim uspehom in lepemu jubileju ter poudaril zasluge rokometnega kluba Šoštanj, znanega celo izven naše domovine, za razvoj tega športa na sploh, saj so prav iz šoštanjskega kluba izšli številni znani igralci, med katerimi je še zlasti pohvalil sedanjega trenerja in bivšega dolgoletnega igralca Štefana Kaca, kot igralca zveznega razreda. Hkrati s čestitkami je klubu izročil tudi priznanje Rokometne zveze Slovenije.

Klubu so izrekli priznanja in čestitke še predstavnik Telesno kulturne skupnosti občine Velenje, ženskega rokometnega kluba Velenje ter predsednik Krajevne konference SZDL Martin Primožič. Svečanost sta s kulturnim programom popestrila še glasbeni ansambel Šaleškega kvinteta in pevci Šaleškega okteta.

V. KOJC

NA KRATKO

ROBI KLAKOČAR PRVAK SRS

Na Kobli je bilo republiško prvenstvo za mlajše mladince in mladinke v veleslalomu in slalomu, kjer so nastopili tudi trije člani Smučarskega kluba Izletnik iz Celja. Največji uspeh je dosegel Robi Klakočar, ki je postal republiški prvak v veleslalomu, Janko Cesar pa je bil šestnajsti. Slednji je bil v slalomu deseti. Uroš Kragl je v obeh disciplinah izpadel.

BARBKA JAGRIČ OSMA

Na smučiščih Pohorja je bilo tekmovanje v veleslalomu za zvezni razred članice. Celjanka Barbka Jagrič je bila osma.

SMUČARSKI TEČAJI V LAŠKEM

Občinski zbor vaditeljev, učiteljev in trenerjev smučanja v okviru ZTKO občine Laško letos spet organizira smučarski tečaj. Prvi tečaj se je začel na prvi dan zimskih počitnic, drugi pa 29. januarja. Vsak da bo od 15. ure do teme po strminah hriba pri cerkvi v Marija Gradcu pri Laškem gomazelo otrok in odraslih. Za pet dni, kolikor traja en tečaj, bodo prispevali po sto din, s čimer bodo krili stroške tečaja.

Lani je bil uspeh slab, a letos bo prav gotovo uspešnejši. Veliko ljudi želi sodelovati v vedno bolj priljubljeni rekreacijski disciplini, imajo opremo, le da nimajo možnosti spoznati tehniko smučanja na kvalitetnejši način.

FANIKA LAPORNIK

TURNIR DRUGOKATEGORISTOV

V Celju se je začel turnir drugokategornikov, kjer sodeluje dvanajst šahistov. Po dveh kolih vodi Mikac 2 pred Špiljarom 1,5 itd.

MARJAN FABJAN V SZ

Odlični celjski judoist, drugi najboljši športnik v Celju v lanskem letu, Marjan Fabjan se je vrnil z uspelih zimskih priprav na Žabjaku. V svoji kategoriji je pokazal največ in so ga določili v državno reprezentanco za nastop na močnem turnirju v Tbilisiju v Sovjetski zvezi.

UMETNOSTNO DRSANJE

Celjski umetnostni drsalci bodo pripravili klubsko prvenstvo, nato pa sodelovali na republiškem in državnem prvenstvu.

MLADI KOŠARKARJI ČETRTI

V Zagrebu je bilo državno prvenstvo za mlade košarkarje, kjer so med osmimi najboljšimi ekipami nastopili tudi Celjani ter ob koncu osvojili solidno četrto mesto.

ODLIČEN START KEGLJAČEV

V prvem kolu republiške kegljaške lige so presenetili kegljači Celja, ki so na domačem kegljišču osvojili odlično tretje mesto ter ga tudi ponovili naslednji dan na kegljišču v Mariboru. Po dveh nastopih so tako tretji. Obakrat je bil najboljši Tomašič (904, 915). Tretje in četrto kolo bosta v Postojni in Ajdovščini.

KEGLJAVKE HMEZADA TRETJE

Startale so tudi kegljavke v republiški ligi, kjer nastopa 12 ekip. V prvem kolu na novem kegljišču v Radečah so bile kegljavke žalskega Hmezada tretje, Celjanke pa bodo nastopile kasneje.

JOŽE KUZMA

STUDIO RADIA CELJE TELEFON 22-009

Jugovzhodna stena Golarjeve peči z vrisano centralno smerjo, ki sta jo prvič preplezala Knez in Zupan v 10 urah. Ponovitve še nima; za to bo treba kar precej tehničnega znanja in moči.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

GOLARJEVA STENA – NOVA SMER!

Alpinisti v slabih razmerah segajo po kopnih stenah

Malokdo pozna Golarjevo peč, dolinsko steno med Solčavo in Logarsko dolino, ki je bila zadnja leta že nekajkrat oblegana. S ceste je viden samo zgornji del stene in to samo s tistega mesta, ko pripeljemo iz soteske nad Solčavo in kjer se prvič pokaže tudi vsem znana Strelčeva peč.

Stena Golarjeve peči je skoraj povsem navpična skalna tvorba, ki po svoji strukturi in barvi spominja na stene v italijanskih Dolomitih. Višina skoraj 400 m ji daje vso pravico prave stene, s težavami pa prekaša marsikatero razvpito ostenje Savinjcev ali Julijcev. Dostop do stene je zamotan in težak, v mokrem vremenu celo izredno nevaren in tvegan.

Knez Franček in Zupan Jože sta lani končno uspela izplezati smer v centralnem delu stene in jo ocenila V+/IV-A_2, kar govori o izrednih težavah tako v prostem, kot tehničnem plezanju. Poznavalci stene smo sicer računali še pred uspelim vzponom, da bodo v plezanju preko navpičnih plošč in rumenih pasov ocene celo v mejah VI. stopnje, pa je izgleda skala v steni dobro razčlenjena in trdna.

Pri oceni je treba seveda računati s presenečenji, ker so opisi Kneza in Zupana že praviloma postavljeni izredno strogo. Ponavljalci običajno njune ocene prej zvišajo kot pa pomaknejo navzdol.

Na vsak način je preplezanje te stene še ena možnost, da se tudi ob slabih vremenskih pogojih pozimi vežba strmo plezanje najvišjih stopenj brez strahu pred plazovi in snežnimi strehami.

Kdor V. stopnji ni dorasel, lahko pleza v razu Strelčeve peči ali jugovzhodnem grebenu Golarjeve peči. Zadnjo je v solo vzponu izplezal Knez Franček takoj po novem letu letos in je primerna za trening srednjih težavnostnih stopenj.

Nova smer je letos tudi v južni steni Klemenče peči nad Logarjevimi sestrami ob vstopu v Matkov kot. Tudi ta nova smer je Knezovo delo in je zaradi južne lege dostopna in primerna za plezanje vse leto.

Alpinisti ne počivajo; pri tem prednjačita seveda udeleženca odprave na Everest Knez in Zupan, ki jima je trening pred skorajšnjim odhodom odprave še kako potreben.

CIC

100 LET GASILSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

V soboto 20. januarja so šoštanjski gasilci imeli slavnostni občni zbor, že stoti po vrsti od ustanovitve leta 1879. Letošnji občni zbor pa ni bil pomemben samo zaradi stoletnega jubileja, ampak tudi zato, ker so ta visoki jubilej slavili v veliki dvorani novozgrajenega prizidka gasilskemu domu. Zboru so prisostvovali poleg zastopnikov republiške in občinske gasilske zveze še predstavniki številnih sosednjih gasilskih društev, družbenopolitični delavci mesta Šoštanja in zastopniki ostalih društev ter gospodarskih organizacij Šaleške doline.

Kratko zgodovino stoletnega delovanja društva, kakor tudi poročilo o delovanju v preteklem letu, je podal predsednik društva Hinko Bolha. Med največje uspehe v lanskem letu sodi vsekakor dograditev garaž in nove dvorane, kakor tudi nabava novega gasilskega avtomobila, katerega nakup je omogočil predvsem kolektiv termoelektrarne Šoštanj, za kar je bila temu kolektivu na zboru izrečena tudi javna zahvala in podeljeno priznanje. Po ostalih poročilih je sledila razprava, med katero so številni predstavniki čestitali društvu k visokemu jubileju in izrazili vso pripravljenost za nadaljno podporo in pomoč društvu. Direktor Termoelektrarne Šoštanj ing. Dušan Janežič je poleg čestitke izrazil zadovoljstvo, s katerim prevzema kolektiv termoelektrarne pokroviteljstvo nad letošnjo proslavo ob stoletnici društva, ki bo meseca junija. Številnim čestitkam sta se pridružila tudi predsednika Krajevne konference SZDL ing. Franc Pečovnik in Skupščine Krajevne skupnosti Martin Primožič ter zastopnik Republiške gasilske zveze Vili Špat in predsednik Občinske gasilske zveze Stane Hudales. Ob tej priliki je Vili Špat izročil najvišje republiško gasilsko priznanje, bronasti »Gasilski kipec« znanemu gasilskemu funkcionarju, domačinu Milošu Volku za njegovo 60-letno neumorno aktivno delovanje v gasilstvu.

Plakete in priznanja so prejeli tudi številni člani društva za dolgoletno delovanje, kakor tudi opravljeno udarniško delo pri dokončni izgradnji gasilskega doma, saj so le-ti s svojim delom prihranili veliko družbenega denarja. Še posebno priznanje pa je prejel predsednik gradbenega odbora Mirko Ferk, ki je v lanskem letu pri gradnji doma sam opravil okrog tisoč udarniških ur.

S to svečanostjo so zaključili prvi del slavja – posebna velika proslava v počastitev 100-letnega jubileja pa bo, kot že omenjeno, v mesecu juniju.

V. KOJC

CELJE

POMEMBNA OBLETNICA

50 let mladinskega zobozdravstva

Lani je minilo 50 let, kar je bila v Celju ustanovljena pri šolski polikliniki šolska zobna ambulanta. Ne samo, da je bil to leta 1928 začetek organizirane skrbi za zobozdravstveno varstvo otrok, to je bil tudi začetek prvega javnega zobozdravstvenega zavoda.

Pred tem je bila vsa zobozdravstvena dejavnost vezana na privatno prakso. Šolska zobna ambulanta je vzporedno z drugimi dejavnostmi šolske poliklinike razširjala svojo dejavnost in edino v njej so upoštevali načela zobozdravstvene preventive, saj sanacija zobovja pri šolski mladini že sama predstavlja preventivni poseg. Sicer pa vemo o času med obema vojnama bolj malo, saj je okupator uničil skoraj vso kartoteko dijakov.

V času po 2. svetovni vojni je šolska poliklinika prenehala s svojim delom. Takrat v celjskem okraju ni bilo nobene javne zobozdravstvene ustanove. Privatna ordinacija pa ni ustrezala niti po svoji zmogljivosti niti po svojem bistvu zahtevam zdravstva naše socialistične države. Ustanavljati so pričeli javne zobozdravstvene zavode in vzporedno skrbeli za pospešeno izobraževanje zobozdravstvenih delavcev. Tako je bila v Celju ustanovljena v okviru zdravstvenega doma javna zobna poliklinika in v njenem sklopu so obnovili šolsko zobno ambulanto. Delovala je občasno, terapevti v njej pa so se često menjali. Množične preventivne akcije so bile občasne, zobozdravstveno varstvo otrok pa je ostajalo še vedno v domeni splošnih zobnih ambulant. Zdravstveno varstvo otrok še vedno ni bilo deležno potrebne pozornosti.

Pomembnejši napredek zasledimo šele v letu 1969, ko je UNICEF podaril nekaterim regijam, med njimi tudi celjski, potujočo zobno ambulanto. Le-ta je omogočila sanacijo zobovja otrok na terenu. V tem času je napredovala stomatološka znanost, ekonomska zmogljivost družbe je bila vse večja in vedno večji je bil dotok strokovnega kadra. Na osnovi vsega tega in zaradi velikih potreb po zobozdravstvenem varstvu otrok in mladine je bila leta 1970 idejno zasnovana služba mladinskega zobozdravstva. Ideja je bila realizirana leta 1972 in mladinsko zobozdravstvo je postalo samostojna služba.

V tem obdobju se je mladinsko zobozdravstvo že kadrovsko in prostorsko toliko okrepilo, da imamo v Celju 10 teamov, v Brežicah 2, Slov. Konjicah 1, Šentjurju 1 in Žalcu 1, skupaj torej 17.

S takim številom zobozdravstvenih ekip pa so že lahko prešli na dispanzersko metodo obravnave varovancev. Dispanzersko delo pa ne sme biti zgolj v ambulantnem zdravljenju, torej kurativnih storitvah, ker prav te jemljejo zobozdravstvenim delavcem možnost in čas za načrtnejše in smotrnejše delo. Prav ta metoda pa terja v mladinskem zobozdravstvu bistvene vsebinske spremembe in dopolnitve pri delu. To so velike zadolžitve in ljudje, ki to delo opravljajo, morajo imeti smisel in veselje zanj. S tenkočutnim posluhom za človeško zaupanje, za prijateljstvo otroka, z veliko mero potrpljenja in dobre volje, s pogumom in vztrajnostjo bodo lahko uspeli. Take ljudi pa imamo, posebno sedaj, ko se je mladinsko zobozdravstvo v Celju kadrovsko in strokovno okrepilo.

V počastitev 50-letnice mladinskega zobozdravstva v Celju so zobozdravstveni delavci priredili prisrčno slovesnost, na kateri so se spomnili prehojene poti, se zahvalili najzaslužnejšim posameznikom in izrazili željo in pripravljenost, da opravijo svoje delo varovancem v korist in sebi v zadovoljstvo.

M. P.

ZDRAVILO TAGAMET – NOVO UPANJE

Veliko upanje številnih ljudi, ki trpijo zaradi rane na dvanajsterniku – zdravilo s farmacevtskim imenom cimetidin in prodajno bolj znanim imenom tagamet – bo poslej dostopno tudi pri nas. Po raziskavah in uspešnih testih na več klinikah v Jugoslaviji in tudi na ljubljanski gastroenterološki kliniki, so namreč zdravilo registrirali tudi pri nas in ga s tem uvrstili med zdravila, s katerimi bo zdravstvena služba lahko razpolagala.

Zdravilo tagamet pomaga zazdraviti rano na dvanajsterniku od 60 do 80 odstotkov bolnikov, ki so ga dobivali v večjih dozah šest tednov in nato še v zmanjšanih dozah dalj časa, da se dosežena ozdravitev zadrži in da s tem preprečijo ponavljanje obolenja. Dejstvo pa je, da tagamet pri nekaj več kot 20 odstotkov bolnikov ne učinkuje, kar je delno odvisno od posameznega organizma, delno pa tudi od navad v življenju in pri delu, če se bolnik naporom in težavam, ki so sprožile obolenje, po zdravljenju ne odreče.

Zdravilo je zaradi dolgoletnih raziskav in znanstvenih proučevanj – pripravili so ga v Veliki Britaniji – precej drago. »Potrošnikov« pa je veliko – v Jugoslaviji sodijo, da trpi več kot dva milijona ljudi, v Sloveniji od 100 do 150 tisoč zaradi ran na dvanajsterniku. Zaradi obeh vzrokov so se kar tri farmacevtske hiše, kot prva Belupo, za njo pa še obe slovenski tovarni Lek in Krka odločile za proizvodnjo. To pomeni, da zdravila ne bo primanjkovalo, pomeni pa tudi, da bodo tri enakovredne paralele prišle na trg – ker se tokrat spet enkrat niso mogli dogovoriti, kako naj si delijo proizvodnjo.

Z. S.

T PRIPOROČA

Tokrat Salon T – lepa izbira pulijev po 350 din

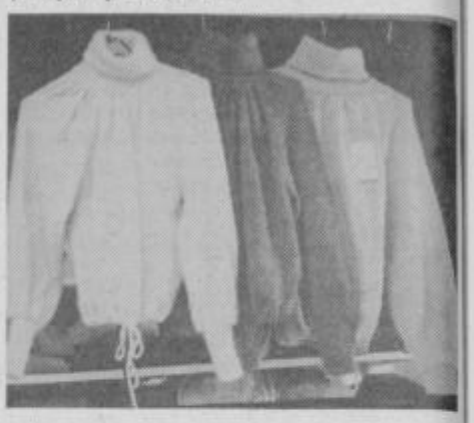

Komplet zapestnica 69 din in prstan 28 din

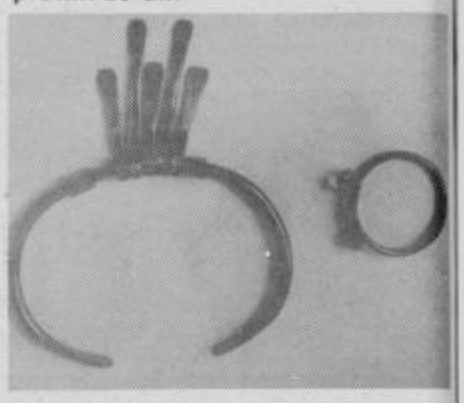

Broše so od 48–68 din

Komplet: torbica in čevlji

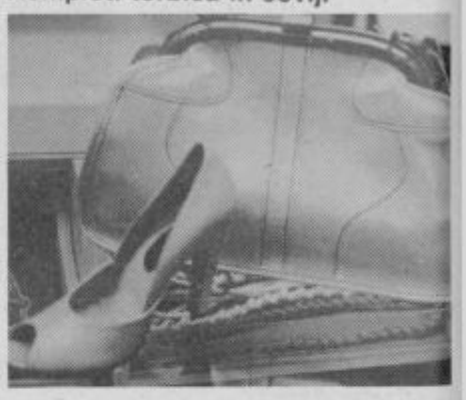

in še ženski komplet 2100 din

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. POGUM – PRIZMA
2. ANA – SREBRNA KRILA
3. OPROSTI MI KATRIN – RANI MRAZ
4. MISS YOU – ROLLING STONES
5. JAMAJKA – TOMAŽ DOMICELJ

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem .....

izvajalec .....

Ime, priimek, naslov .....

.....

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah **KOVINOTEHNA – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA** Celje.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. DOBER DAN – ŠTIRJE KOVAČI
2. NA POTI DOMOV – TERGLAV
3. NA PLESU – KREŽE
4. VESELO NA POT – ALPSKI KVINTET
5. RAZIGRANA HARMONIKA – AŠIČ

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem .....

izvajalec .....

Ime, priimek, naslov .....

.....

NAGRAJENCA: VINKO MOČENIK, SOCKA 24 a in DEJAN KRESNIK, KOZJE 127

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15,
lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.
Vsakič nagrada mala plošča.

OTROKA ULICE

Pa če sedite v kateremkoli lokalu v Celju in ob katerikoli uri, srečali ju boste. Koga? Mlado Romko in Roma, ki štejeta približno trinjst let. No, morda malo pretiravam, ko pravim: kjerkoli in kadarkoli. A dvomim, da bi ju ravno po naključju videvala vedno, pa če grem v Mignon na sok dopoldan, kdaj drugič v restavracijo v T popoldan, ali pa kam drugam.

Približata se k sleherni mizi in stegneta razprto dlan. To kretnjo spremlja ponavadi še stavek: »Daste dinar?«

Zadnjič sem sedela takole v T-ju, ko se mi je spet približal tisti mladi Rom. Že je stegnil roko rekoč: »Daste dinar?« Pa sem ga ogovorila: »Čemu ti bo dinar?« »Lačen sem,« je odgovoril. »Ti kupim žemljo,« sem ga oprezujoče vprašala, on pa je skoraj odklonilno zamencal: »Če hočete.« Vprašala sem ga še, kje stanuje in če ga je kdo poslal takole po lokalih. Njegove črne oči pa so me gledale tako čudno...

Res, čemu počneta to? Kaj ju sili k temu? Dolgčas ali kaj drugega? Saj bi človek še verjel, da lakota, če ne bi dečka malo pozneje videla s cigareto v roki. Sprašujem se, kaj bo s temi otroci, ko bodo odrasli. Jih bo vzgojila cesta? Danes fehtarijo. In jutri?

MAGDA TRATNIK

HUMORESKA

PETER GRČA SE JEZI

Profesor Grča, zgodovinar in veliko obetajoče bitje iz našega mesta, se je na avtomobil spoznal ravno toliko, da mu je bilo jasno, da ga poganja bencin in ne voda in da svečke niso za razsvetljavo, pač pa da igrajo v zamotanem spletu cevčic, vijakov, dovodov, rezervoarjev, odvodov in cevi ter drugih napol čudežnih reči docela drugačno vlogo.

Imel je avto, res, a za vse ostalo je bil popoln laik, nepopisan list papirja. Živel je za Aleksandra Velikega, Hanibala, Napoleona, francosko revolucijo, altamirske slikarije in krapinskega pračloveka.

Nekoč mu je crknil drago plačani avto. Točneje vrag je vzel neki del, ki ga je zaneseni Peter Grča moral kupiti v inozemstvu. Na široko je moral odpreti denarnico, da je tista reč prešla v njegovo last.

Avto je bil popravljen in Peter Grča se je nadvse samovšečno vozil po naši lepi domovini kakšen mesec ali dva. Obiskoval je zgodovinske kraje, tistikrat se je namreč na veliko ženil in z njim je potovala tudi izvoljenka njegovih sanj, užival je in bil srečen.

Potem je počilo. Nekaj kot strela z jasnega. Na cedilu so ga pustile prestave. Spet je odromal v inozemstvo, od tam pa naravnost k mehaniku. Da bi bil mir pri hiši, on sam pa prepričan v dobro pretipano in ozdravljeno vozilo, ga je velikodušno dal še na generalno.

Toda tokrat se je zgodilo nekaj čudnega. Ko je Peter Grča, zgodovinar iz našega mesta, odpeljal izvoljenko na prizorišče enega poslednjih bojev kmečkih puntarjev, mu je vse, kar se je dogajalo z avtomobilom, cefralo živce na drobne koščke. Pomislite: z avtomobila, ki je bil pravkar na temeljitem pregledu drobovja ter na ustreznem zdravljenju!

Zatajil je plin, avto je namesto, da bi izdihnil, ko je Grča obrnil ključ, dihal vneto naprej in še je bilo težav.

Tako se je dogajalo vse leto. Izvoljenka je poslala Grčo na prepih.: Prišel je dan, vmes je še nekajkrat šel k mehaniku in še nekajkrat kupil nove dele, ko je bilo ubogemu Grči že vsega čez glavo. Spomnil se je, da ima znanca mehanika, pravzaprav svojega nekdanjega učenca.

»Tovariš profesor, na uslugo,« je brumno in nasmejan odprl pokrov avtomobila Špička, nekdanji falot, kvartopirec, zapeljevalec nedolžnih dekliških dušic in telesc ter špricar brez primere v zgodovini gimnazije Petra Grče.

Špička, nadvse uspešen mehanik v našem mestu, je začel naštevati: tole je že staro in bo treba zamenjati, olje je takšno, kot da bi mešali vanj kozjansko blato, kolikor ga je še preostalo zaradi vsiljivega asfalta, svečke so zanič, menjalnik jemlje hudič.:

Profesor Grča je debelo zazijal.

»Slišite, Špička,« je izgrgral iz sebe, »gospod Špička, iz Avstrije sem prinesel te dele, olje so mi menjali, menjalnik so mi menjali, vse to piše tu na listu, vse je pošteno plačano, moralo bi še držati, saj ni dolgo od tega.«

Kvartopirec in zasledovalec ženskih kril, falot in špricar Špička se je namuznil tja nekam med svečke, hladilnik in razne veternice in je molčal kot kamen.

Grča je nebogljeno stal ob vozilu, lepa podoba lipovega boga, vse dokler ga ni presvetlilo.

»Špička, razstavite motor, vse, prav vse, da bo ostala le še školjka!«

Zdaj je bila vrsta na mehaniku, da je zazijal in sprejel Grčino vlogo lipovega boga. Storil pa je vendarle tako, kot mu je velel nekdanji profesor.

Ko je bilo vse končano, si je Peter Grča sposodil vozíček, naložil nanj školjko in jo s solznimi očmi odpeljal v mehanično delavnico, kjer so mu popravljali avtomobil.

»Dober dan, tovariši. Pripeljal sem vam školjko in prosim, da jo obdržite, če ste že obdržali vse boljše dele. Nove dele za stare dele.«

Dvignil je školjko, da je počilo nekje med rebrami, jo položil pred presenečene ljudi in odšel v bife. Skozi okno je še videl nekdanjo spremljevalko na njunih zgodovinskih poteh. Videla ga je pa se ni ozrla.

MILENKO STRAŠEK

Na podlagi sklepa odbora za medsebojna razmerja

Hmezad export-import Žalec,

objavljamo prosta dela in naloge za

področje planiranje in izdelavo analiz

Zahteve:
1. višješolska izobrazba organizacijske, ekonomske ali druge ustrezne smeri
2. 4 leta delovnih izkušenj
3. zaželjene moralnopolitične vrline

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili na naslov:

Komisija za delovno razmerje Hmezad export-import, Vrečarjeva 14, v roku 15 dni od dneva objave.

SOZD SAP VIATOR
DO VIATOR Ljubljana
TOZD Tovorni promet, n. sub. o., Ljubljana

oglaša
prosta dela in naloge

VEČ VOZNIKOV TOVORNJAKA za mednarodni in tuzemski promet

POGOJI: vozniški izpit C in E kategorije s kvalifikacijo za poklic voznika, 1 leto prakse v prometu in pasivno znanje nemškega jezika
stanovanje na področju Celja ali Koroške

Pismene ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazili o strokovnosti pošljite v roku 15 dni na naslov:
SOZD SAP VIATOR
kadrovski oddelek
Celovška 166
61000 Ljubljana

DO VZGOJNOIZOBRAŽEVALNI ZAVOD ŠENTJUR PRI CELJU

TOZD OŠ »KOZJANSKI ODRED« PLANINA PRI SEVNICI

razpisuje prosta dela in naloge

1. Dela in naloge

učitelja slovenskegą jezika in knjižničarstva

Pogoj:
Končana ali nedokončana PA, smer razredni pouk. Delo se združuje za nedoločen oz. določen čas s polnim delovnim časom. Stanovanje v bloku.

2. Dela in naloge

učitelja 4. razreda na podružnični šoli Dobje pri Planini.

Pogoj:
Končana ali nedokončana PA, smer razredni pouk, delo se združuje za določen čas od 1. 2. 1979 do 30. 10. 1979. Stanovanje zagotovljeno.

3. Dela in naloge

kuharice

Pogoj:
Kvalificirana ali polkvalificirana kuharica.

Delo se združuje za določen čas od 22. 2. 1979 do 19. 11. 1979.

Prijave s potrdili o ustrezni izobrazbi pošljite na naslov TOZD OŠ »KOZJANSKI ODRED« PLANINA PRI SEVNICI v roku 15 dni od objave.

DS SKUPNIH SLUŽB

Razpisuje prosta dela in naloge

– dela in naloge

tajnice DO VIZ

Pogoj:
Končana srednja ekonomska ali upravno administrativna šola, nekaj prakse, znanje strojepisja.

Delo se združuje za določen čas od 15. 2. 1979 do začetka novembra 1979 (nadomeščanje med porodniškim dopustom).

Prijave s potrdili o ustrezni izobrazbi pošljite na naslov DO Vzgojnoizobraževalni zavod Šenjtur – DSSS Šenjtur pri Celju v roku 15 dni od objave.

OBIŠČITE NAS!
POSLUJEMO OD 6.–21 URE

OPRAVLJAMO:
- nakup in prodajo vseh svetovnih valut
- notranja ter mednarodna nakazila
- vse vrste drugih bančnih poslov
- specialni servis za zdomce

xbank

SPIELFELD/ŠPILJE
8471 ŠENTILJ, AVSTRIJA
(poleg AGIP bencinske črpalke)
TEL. 03453, 2229 . 2250

OGLASI

BRALCE OBVEŠČAMO, DA ZA OGLASE OBJAVLJENE POD ŠIFRO, NASLOVOV NE POSREDUJEMO SPREJEMAMO SAMO PISMENE PONUDBE.

PRODAM

ČRNOBELI TELEVIZOR, prodam. Bezgovšek Milan, Celjska 1 Vojnik.

GUMI VOZ 16 col, železna konstrukcija, prodam. Mastin Franc, Hotunje Ponikva pri Grobelnem.

ŠKODO 1000 MB, prodam. Vengust Stane Prežihova 44 Celje.

KRAVO 5 mesecev brejo s tretjim teletom, prodam. Samec Terezija, Sp. Arclin 4.

DVE TELICI, starosti 13 in 6 mesecev, ter mline za žito, ugodno prodam. Henrik Gorenak, Cerovec 27 Šentjur pri Celju.

DVOSTANOVANJSKO HIŠO na Mirni poti 5/b, cena ugodna, prodam. Lubonja Gojko. Vsak dan na tel: 21-665.

AVTO ZASTAVA 101, letnik 75, prodam. Ogled možen popoldan. Naslov: Leskovšek Mirko, Podgora 29 Šmartno ob Paki.

SPALNICO, ugodno prodam. Tel: 213-83 ali 225-97.

ELEKTRIČNI BOJLER 80 l, popolnoma nov, ugodno prodam. Sovinc Tratna, 17a Grobelno.

PEČ ZA CENTRALNO KURJAVO 2000 kal., malo rabljeno in 120 l bojler, ugodno prodam. Smrečnik Anton, Dobrna 35a.

TV sprejemnik 921 Elektronik, malo rabljen in prašiča ca. 80 kg, ugodno prodam. Olga Lipičnik, Trnovlje 110a Škofja vas.

PREDNJI del karoserije, dvojna vrata in pokrov motorja – vse za Zastavo 850, prodam. Ukman Avgust, Huda jama 5 Laško. Ogled v popoldanskem času.

SPALNICO ugodno prodam. Jeretin Ljudmila, Trubarjeva 55a Celje, tel: 256-95.

STAVBNE PARCELE, prodam. Žagar Jakob, Drešinja vas 22.

ŠKODO Š 100, letnik 71, neregistrirano v voznem stanju, prodam. Jože Roškarič, Gorica 13 Šmartno v Rožni dolini.

TERMOAKUMULACIJSKO PEČ, ugodno prodam. Malgaj, Ul. V. prekomorske brigade 3.

TERMOAKOMULACIJSKO PEČ 6 in 3KW, ter hladilno skrinjo, ugodno prodam. Ferdo Gajšek, Okrogarjeva 13 Celje.

POSESTVO 6 ha smrekovega gozda, 2 ha košenine primerne za vikend in staro hišo, prodam. Mala gora 44 pošta Stranice. Naslov: Ambrož Ljudmila, Klokočovnik 1, pošta Loče pri Poljčanah.

KARAMBOLIRANO ZASTAVO 101, prodam. Pučko Bojan Kraigherjeva 8.

PLINSKO PEČ za 1000 din in trobento »Mussical« za 3000, prodam. Lado Jurkošek, Aškerčev trg 9 Laško.

Ojačevalec 80 W COMBO z efekti, prodam. Vladimir Pader, Brstnik 2 Laško.

ZASTAVO 750, letnik 75, ugodno prodam, delno tudi na ček. Informacije na tel: 710-078.

ČRNO BELI TELEVIZOR, prodam po zelo ugodni ceni. Keblič Marija, Kraigerjeva 18 Celje.

DVE OMARI, 2 kavča, 3 fotelje, klubsko mizo, preprogo 3.30 × 2.30, ter plinsko peč na 2 gorilnika (kekec), ugodno prodam. Prevoršek Franc, Rimska cesta 4a Laško.

NOVO PLINSKO PEČ in novo harmoniko, zelo ugodno prodam. Drago Jazbinšek, Jakob 14 Šentjur pri Celju.

ENODNEVNE PIŠČANCE bele težke, rjave ter grahaste plimutke dobite od 13. februarja dalje doma in ob sredah na tržnici. Valilnica Vinter, Lopata 55 Celje, tel: 27-777.

FIAT 750 še dobro ohranjen (71 l.), sod za gnojevko 6001, črpalko za gnojevko za na motor, prikolico enoosno 3 t ni kiper, otroški voziček za dvojčke, italijanski, vse skupaj dobro ohranjeno, prodam. Božičnik Slavko, Gostinca 14 Pošta Podčetrtek Virštan.

VEČJO KOLIČINO sladkega sena, prodam. Narkas Antonija, Ložnica 33 Žalec.

CEPLJENE TRTE vseh sort za vinograde in brajde ter zimzelen liguster oddajam vsak dan. Krajšek, Žebnik 34 Radeče tel: 061-819-246.

BELO POROČNO OBLEKO, štev. 42, ugodno prodam. Knez Anica, Radoblje 2 Laško.

PEČ ZA CENTRALNO KURJAVO, EMO 25000 kcl, malo rabljena, prodam. Zglasite se na naslov. Blazinšek Silvo, Trnovlje 10/A Strmec (V Socki)

MLADO KRAVO po izbiri, prodam. Ogorevc 12.

ŠKODO 110 letnik 74, registrirano do 30. 5. 79, ugodno prodam, delno tudi na kredit. Turnšek Danilo, Polzela 144a.

DVE LETI STARO SPALNICO, kuhinjo, dnevno sobo, prodam. Ogled vsak torek, petek, soboto od 17. do 20. ure. Majer Tomo, Oblakova 6 Celje.

KUPIM

Prašiča od 100 do 150 kg, kupim. Tel: 27-761.

STANOVANJA

Fantu oddam sobo. Ponudbe pod Takoj.

MLADA družina vzame v najem manjše stanovanje ali garsonjero. Ponudbe pod »Kjerkoli v Savinjski dolini«.

USLUŽBENKA, mirna in poštena, išče opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. »Nujno«.

PODJETJE ZA UREJANJE VODA NIVO Celje, išče za svojega sodelavca v Celju ali bližnji okolici opremljeno sobo. Ponudbe pismeno ali telefonično na št. 28-121.

ZAPOSLITEV

BRIVSKO FRIZERSKO POMOČNICO, dobro moč, sprejmem takoj. Ponudbe pod šifro: Savinjska.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in stare mame

TILČKE PILKO

iz Celja

se najtopleje zahvaljujemo stanovalcem Goriške 2 v Celju, podružnici Dela v Celju za vsestransko pomoč. Zahvala tudi duhovniku, vsem znancem in prijateljem za pomoč in tolažbo v najhujših dneh.

Žalujoči:

sin Jože z družino

Celje, 18. januar 1979

Združene osnovne šole Celje

TOZD osnovna šola I. celjske čete Celje, Vodnikova 4

Vpisujemo odrasle v 5., 6., 7. in 8. razred osnovne šole. Prijave sprejema tajništvo.

Pouk bomo pričeli 5. 2. 1979 ob 16.15.

Podjetje za ptt promet Ljubljana – TOZD PTT Ljubljana
vabi k sodelovanju **delavce,** ki bi želeli opravljati dela in naloge dostave ptt pošiljk v Ljubljani in okolici.

Pogoji za sprejem:
1. dovršena osemletka
2. odsluženi vojaški rok

Prošnje pošljite na naslov: TOZD PTT Ljubljana, kadrovsko socialna služba Ljubljana, Tržaška 68 a.

Pohištvena industrija »GARANT«, p. o. POLZELA

Odbor za medsebojna razmerja delavcev

OGLAŠA

in vabi k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih del in nalog:

1. Izvrševanje prodajnih funkcij – prodajni referent
2. 20 delavcev za opravljanje del v neposredni proizvodnji

Pogoji:
Pod 1: višja ali srednja šola ekonomske – komercialne smeri z 9 oziroma 18 mesečnimi delovnimi izkušnjami
Pod 2: kvalificirani, PK ali nekvalificirani delavci

Delo se združuje za nedoločen čas s trimesečnim poizkusnim delom.
Stanovanje trenutno ni zagotovljeno.
Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh od dneva objave Odboru za medsebojna razmerja Pohištvene industrije »GARANT«, p. o. POLZELA, ki bo opravil izbiro med prijavljenimi kandidati v roku 30 dni po končanem zbiranju prijav!

Razpisna komisija
Kinopodjetja Celje

razpisuje
prosta dela in naloge

RAČUNOVODJE

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:
– da ima višjo izobrazbo ekonomske ali komercialne smeri in 3 leta delovnih izkušenj na odgovornejših delovnih mestih v računovodstvu gospodarskih organizacij.
– da ima srednjo izobrazbo ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj na odgovornejših delovnih mestih v računovodstvu gospodarskih organizacij.

Od kandidata pričakujemo moralnopolitično neoporečnost v skladu z družbenim dogovorom o izvajanju načel kadrovske politike.

Pismene prijave z dokazil in opisom dosedanjega dela pošljite v 15 dneh po objavi razpisa v časopisu na naslov:
Kinopodjetje
Titov trg 3
63000 Celje
– za razpisno komisijo.

Tovarna kovinskih izdelkov in opreme »Alpos« Šentjur pri Celju n. sol. o. po sklepu komisije za sklenitev in prenehanje delovnega razmerja TOZD OPREMA

objavlja

prosta dela oziroma naloge:

1. Vodenje obrata – 1 mesto (za dislociran obrat v Ponikvi)
2. Strugarska dela – 1 mesto
3. Ključavničarska dela – 4 mesta
4. Montažna dela na terenu – 5 mest
5. Avtogeno varjenje in varjenje CO_2 – 2 mesti
6. Priučeni delavci – 4 mesta
7. Pomožna dela – 1 mesto

Pogoji:
Pod 1 Višja ali srednja izobrazba strojne smeri in od 3 do 5 let delovnih izkušenj
Pod 2 Strugar s poklicno šolo in 3 leta delovnih izkušenj
Pod 3 Poklicna šola ključavničarske stroke in 2 leti delovnih izkušenj
Pod 4 Poklicna šola kovinske ali lesne stroke in 2 leti delovnih izkušenj
Pod 5 Popolna osemletka in opravljeni izpit za varjenje CO_2 in avtogeno varjenje
Pod 6 2 leti delovnih izkušenj v kovinski stroki
Pod 7 Končana osemletka in 1 leto delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas s poskusnim rokom 3 mesece.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh od dneva objave na naslov: Tovarna kovinskih izdelkov in opreme »Alpos« Šentjur pri Celju.

Trgovska delovna organizacija »SAVINJSKI MAGAZIN« n.sol.o. ŽALEC

Komisija za delovna razmerja
OBJAVLJA
prosta dela in naloge

1. STROJEPISKE
POGOJ: Administrativna 2-letna šola ali njej podobna šolska izobrazba in 2 leti delovnih izkušenj v strojepisju

2. VEČ PRODAJALCEV vseh strok
POGOJ: Šola za prodajalce

3. VEČ DELAVCEV
POGOJ: končana osnovna šola

Izbrani kandidati bodo združili delo za nedoločen čas in s 3-mesečnim poskusnim delom.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju v razpisu navedenih pogojev pošljite na naslov TDO »SAVINJSKI MAGAZIN« n.sol.o. ŽALEC, Šlandrov trg 35 – v 15 dneh po objavi.

OBVESTILO

Naši starši, žene in dekleta – so na delovnih mestih, doma in v šoli polno zaposleni in jih spremljajo vsakodnevne delovne in družinske obveznosti. Ob pričakovanju otroka in pripravah nanj, nastopijo trenutno še dodatne skrbi, kako oskrbeti primerno opremo, kako se pravilno hraniti v času nosečnosti, kako pravilno negovati dojenčka in še mnogo drobnih dolžnosti.
V zvezi s tem se je Občinska organizacija Rdečega križa Celje po svojem programu dela odločila, da bo organizirala tečaje za nego matere in otroka.
Tečaj traja 12 ur, poteka v popoldanskem času in vsebuje polovico teoretičnega in polovico individualnega praktičnega dela vključno z vso potrebno praktično opremo in nazornimi učili.
Tečaji so brezplačni in jih finansira področna samoupravna interesna skupnost.
Prijave sprejema Občinski odbor Rdečega križa Celje, Šlandrov trg 7/II vsak dan od 6. do 14. ure in ob sredah do 16. ure. Prijave se zbirajo pismeno in ustno ali po telefonu št. 22-741.

VABIMO VAS NA ENODNEVNO SMUČANJE NA ROGLI

V ceno je vključen prevoz z avtobusom tja in nazaj, karte za vlečnice, enolončnica ter organizacija.

Lahko pa dobite tudi penzion v hotelu Dobrava v Zrečah, odkoder vozi ski-bus na Roglo.

ZIMSKE POČITNICE ALI KONEC TEDNA pa lahko preživite tudi na morju v POREČU v hotelu DELFIN ali PARENTIUM ali v RABCU v hotelu MIMOSA.
Vse podrobnejše informacije dobite v Turistični poslovalnici TTG Celje, Titov trg 1.

ttg
CELJE
Titov trg 1
tel. 23-448

KRONIKA

slovensko ljudsko gledališče celje

Četrtek, 25. 1. ob 18. uri N. V. Gogolj: »Ženitev« – za abonma Kozjansko.

Petek, 26. 1. ob 19. uri: Feda Šehovic: »Kurbe« – gostovanje v Ormožu.

Sobota, 27. 1. ob 18. uri »Kurbe« za Laško in izven; ob 19. uri Edward Albee: »Zgodba o živalskem vrtu« – gostovanje v Črni.

Nedelja, 28. 1. ob 10. uri »Zgodba o živalskem vrtu« – gostovanje v Podpeči: ob 16. uri isto delo – gostovanje v Kotljah.

Torek, 30. 1. ob 20. uri »Ženitev« – gostovanje na Vrhniki.

KINO

UNION: od 26. 1. kanadski barvni film »Uvajanje v ljubezen«; od 27. 1. dalje ameriški barvni film »Carstvo mravelj«

METROPOL: do 28. 1. ob 15.30 in 17.45 uri angleški barvni film »Noč orlov«; ob 20. uri pa jugoslovanski barvni film »Vonj poljskega cvetja«;

27. 1. ob 10. uri matineja ameriškega barvnega filma »Carstvo mravelj«

DOM: do 28. 1. ob 16. uri barvna risanka »Tom in Jerry«; ob 17.30 in 20. uri pa ameriški barvni film »Josey Wales«; od 29. 1. dalje ameriški barvni film »Teksas expres«

TV SPORED

NEDELJA, 28. 1.

8.20 POROČILA (Lj)
8.25 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: Revija mladinskih pevskih zborov Zagorje (Lj)
8.55 S. Matavulj: BEOGRAJSKE POVESTI, oddaja TV Beograd (Lj)
9.55 Garmisch: SLALOM ZA MOŠKE – prenos (EVR-Lj)
10.55 ULICA SEZAM, mladinska oddaja (Lj)
11.55 Garmisch: SLALOM ZA MOŠKE, prenos (do pribl. 13.00) (EVR-Lj)
Kaj vemo o ... dokumentarni film
TV Žehtnik
Športna poročila
Dosje našega časa: Leto 1964, oddaja TV Beograd
Retrospektiva TV drame: M. Kranjec: Sence pod Ostrim vrhom
Film: ZGODBA O LOUISU PASTEURJU
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 B. Čopić-A. Diklič: OSMA OFENZIVA, TV nadaljevanka (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 V ŠABONU YANOMAMI, oddaja iz cikla Iz tropskega deževnega gozda (Lj)
21.35 TV DNEVNIK (Lj)
21.50 MELODIJE 78 (Lj)
22.05 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)

Oddajniki II TV Mreže:

15.30 NEDELJSKO POPOLDNE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Sa)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Zgb II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (ZGB II)
21.20 CELOVEČERNI FILM (do 23.00) (Bgd II)

PONEDELJEK, 29. 1.

9.00 TV V ŠOLI (Bgd)
11.00 TV V ŠOLI: Iz igre v igro, Fizika, Risanka, Pravljica (do 12.00-(Zg)
16.15 KMETIJSKA ODDAJA TV ZAGREB (Lj)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 NAŠI TRIJE: Otroški zbor RTV (Lj)
17.40 KAJ VEMO O... dokumentarni film (Lj)
18.05 SPEKTER (Lj)
18.25 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 G. Bizet: CARMEN (Lj)
22.20 TV DNEVNIK (Lj)
22.35 KULTURNE DIAGONALE (Lj)

Oddajniki II TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd)
17.45 OTROŠKA ODDAJA (Bgd)
18.00 OTROŠKA ODDAJA (Zggb)
18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA (Bgd)
18.45 MLADI ZA MLADE (Bgd)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd II)
20.00 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd II)
20.30 AKTUALNA ODDAJA (Zgb II)
21.00 POROČILA (Bgd II)
21.10 POROČILA (Bgd II)
21.10 CELOVEČERNI FILM (do 22.40) (Bgd II)

TOREK, 30. 1.

9.00 TV v ŠOLI (Bgd)
11.00 TV V ŠOLI: Dnevnik 10, Botanični vrt na Velebitu, Proti beli smrti, Od doma do šole (do 12.00) (Zgb)
17.30 POROČILA (Lj)
17.35 HRVAŠKA FOLKLORA (Lj)
18.05 MALI SVET – oddaja TV Zagreb (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MOSTOVI, oddaja v madžarščini (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 MEDNARODNA OBZORJA (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 J. Janicki: POTA POLJSKE, TV nadaljevanka (Lj)
22.00 TV DNEVNIK (Lj)
22.15 RAZVOJ POPULARNE GLASBE (Lj)

SREDA 31. 1.

9.00 TV V ŠOLI (Bgd)
11.00 TV V ŠOLI: Nova igra, Medvednica, Ribniki, Pogovor s Tonetom Pavčkom (do 12.00) (Zgb)
17.25 POROČILA (Lj)
17.30 TAKO SO ŽIVELI: ARIEL, 4. del (Lj)
17.55 LONDONSKA NARODNA GALERIJA, serijska oddaja (Lj)
18.20 NE PREZRITE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 GLASBA JADRANA: Šibenik (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ENA POJE, DRUGA NE (Lj)
22.00 TV DNEVNIK (Lj)
22.15 EVROPSKO PRVENSTVO V UMETNOSTNEM DRSANJU, posnetek tekmovanja parov (Zgb, Lj)

ČETRTEK, 1. 2.

9.00 TV V ŠOLI Bgd)
11.00 TV V ŠOLI (do 12.00: Pravljica, Klub mladih tehnikov, Biologija, Prijateljstvo (Zgb)
15.55 SMUK ZA MOŠKE, posnetek iz Villarsa (Lj)
16.55 POROČILA
17.00 STARE JAPONSKE PRAVLJICE
17.15 ŽIVETI NA DEŽELI – oddaja iz cikla Pogled v prihodnost
18.05 KAKO NAČRTUJEMO MESTO – oddaja TV Sarajevo
18.35 OBZORNIK
18.45 BABIČIN VNUČEK – oddaja TV Beograd
19.15 RISANKA
19.20 TV DNEVNIK
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA
20.05 V ŽIVO
vmes POROČILA

PETEK, 2. 2.

9.00 TV V ŠOLI (Bgd)
11.00 TV V ŠOLI:Risba, Klub mladih tehnikov, Pravljica, Literatura (do 12.00) (Zgb)
16.10 EVROPSKO PRVENSTVO V UMETNOSTNEM DRSANJU – posnetek tekmovanja moških (Lj)
17.10 POROČILA
17.15 ZVERINICE IZ REZIJE: Zajčkova zadnja želja
17.35 POLETJE S KATKO, otroška nadaljevanka
18.05 DOMAČI ANSAMBLI: Žagar, Vaška godba
18.35 OBZORNIK
18.45 ŽIVLJENJE NA MEHKEM DNU, oddaja iz cikla Spoznavajmo naše morje
19.15 RISANKA
19.20 CIKCAK
19.30 TV DNEVNIK
19.55 PROPAGANDNA ODAJA
20.00 EVROPSKO PRVENSTVO V UMETNOSTNEM DRSANJU – prenos tekmovanja plesnih parov (Zgb)
vmes TV DNEVNIK (Lj)
22.00 LEE HARWEY OSWALD, TV nadaljevanka
22.45 625

SOBOTA, 3. 2.

8.00 POROČILA
8.05 STARE JAPONSKE PRAVLJICE
8.20 TAKO SO ŽIVELI: Ariel, 4. del
8.45 NAŠI TRIJE: Otroški zbor RTV
9.05 MALI SVET – oddaja TV Zagreb
9.35 BABIČIN VNUČEK – oddaja TV Beograd
10.05 DOKUMENTARNA ODDAJA
A. Blomquist: MAJA Z VIHARNEGA OTOKA, TV nadaljevanka
625
15.50 POROČILA
15.55 POSLEDNJA DVOJKA – mladinski film
17.00 KOŠARKA KVARNER: BOSNA – prenos
v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Zgb, Lj)
18.40 NAŠ KRAJ
18.50 OČKA, DRAGI OČKA – humoristična oddaja
19.15 RISANKA
19.20 CIKCAK
19.30 TV DNEVNIK
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA
20.00 Morgan: MARIE CURIE, TV nadaljevanka
21.00 EVROPSKO PRVENSTVO V UMETNOSTNEM DRSANJU – prenos tekmovanja žensk (Zgb)
23.00 POROČILA
23.05 SOJENJE BILLYJU MITCHELLU, film

Oddajniki II TV mreže:

19.30 TV DNEVNIK (Bgd, Zgb II)
20.00 GLASBENA ODDAJA (Bgd II)
21.00 24 UR (Bgd II)
21.10 FELJTON (do 21.40) (Zgb II)

POIŠČITE V... ŽELEZNINARJU

V Železninarju je sicer vrsta stvari, na katere velja opozoriti. Tokrat poudarjamo stoječe pepelnike po 398,85 din in garniture nožev (908,74 din).

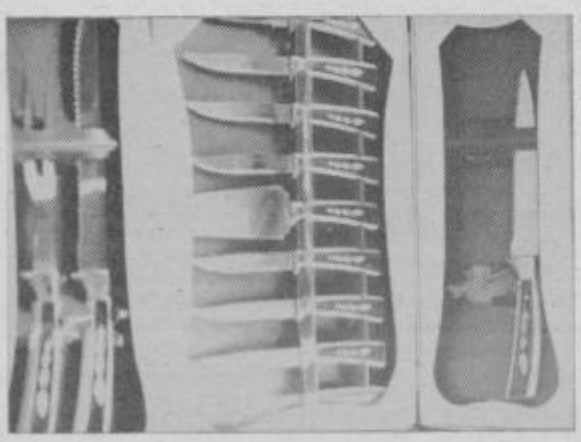

KOVINOTEHNA
TOZD Tehnična trgovina

PROM. NESREČE

NA CESTI JE LEŽAL

Po cesti Pod parkom v Velenju je vozil z osebnim avtomobilom BRANKO AMON, 22, iz Velenja in pri hiši št. 8. povozil VUJA LAZAREVIČA 33, iz Velenja, ki je ležal na cesti. Voznik je Lazarevića vlekel pred seboj še 18 metrov, pri čemer se je le-ta težje poškodoval. Ima odprt zlom desne stegnenice in več odrgnin po telesu in so ga pripeljali v slovenjegraško bolnišnico.

LEDENI ROB CESTIŠČA

Iz Velenja proti Arji vasi je vozila z osebnim avtomobilom VIDA PRAPROTNIK, 34, iz Velenja. V Bavčah se je srečevala s tovornjakom, zato je zapeljala na desni rob cestišča, ki pa je bil poledenel in jo je zato zaneslo v levo, kjer je čelno trčila v avtomobil, s katerim je je iz nasprotne smeri pripeljal BORIS CILENŠEK, 28, iz Griž. Pri nesreči se ni nihče telesno poškodoval, materialne škode pa je za okoli 70.000 din.

ŠEST POŠKODOVANIH

Voznik tovornjaka MARJAN MALIGEC, 42, iz Gornjega Jesenja pri Krapini je vozil z neprimerno hitrostjo po Kidričevi ulici v Celju, zato ga je v levem, preglednem ovinku zaneslo na levo stran cestišča, kjer je čelno trčil v tovornjak, ki ga je iz nasprotne smeri pripeljal FRANC GUČEK, 29, iz Šentvida pri Šentjurju, ki je sicer zaviral in se umikal skrajno desno. Prišlo je do čelnega trčenja, pri čemer sta se težje poškodovala voznik Maligec in njegov sopotnik, lažje pa so se ranili sopotnik v Maligčevem vozilu, ter voznik Guček in še dva njegova sopotnika. Materialne škode je za okoli 150.000 dinarjev.

NA AVTOBUSNEM POSTAJALIŠČU

Iz Arclina proti Celju je vozil z osebnim avtomobilom JANEZ ŠTANTE, 27, iz Vojnika. Ko je pripeljal do avtobusnega postajališča v Škofji vasi, je izza stoječega avtobusa stopil na cestišče 8-letni M. G., katerega je voznik zadel in zbil po cestišču. Deček je obležal težje ranjen – ima poškodovano ledvico, zlomljeno rebro in več odrgnin po telesu.

PREHITRA VOŽNJA

Za voznikom tovornjaka JAROSLAVOM ŠTAKNETOM, 34, iz Topolščice je vozil skozi Drepinjo vas voznik tovornjaka RUDOLF ŽERJAV, 31, iz Lipja pri Velenju. Zaradi neprimerne hitrosti, pa je zaneslo Žerjavovo vozilo na levi vozni pas, voznik pa ga je uspel takoj zapeljati nazaj na desnega. Nasproti je pripeljal s tovornjakom in prikolico IVAN LEDINEK, 31, iz Neže pri Trbovljah, ki se je ustrašil in zavrl, pa ga je zaneslo v levo in je zaprl pot vozniku Štaknetu. Prišlo je do trčenja, pri čemer je Štaknetovo vozilo odbilo s ceste in pri čemer se je voznik Štakne lažje ranil, materialne škode na vseh vozilih pa je za okoli 110.000 dinarjev. Promet je bil na tem delu enosmeren okoli 5 ur.

NESREČA NA »SLOVENIKI«

V Tepanjih je voznik tovornjaka s prikolico ALOJZ BERANIČ, 30, iz Miklavža pred seboj zagledal osebni avtomobil, ki ga je vozil FRANC ŽAKELJ, 51, iz Ljubljane. Čeprav je močno zavrl, je zadel v zadnji del osebnega avtomobila in ga potiskal pred seboj še 17 metrov, prikolica pa se je postavila čez oba vozna pasova. Za njima je pripeljal s tovornjakom še ALEKSANDER VRŠAJ, 34, iz Ljubljane, ki je trčil v prikolico. Telesnih poškodb ni bilo, materialne škode pa je za okoli 80.000 dinarjev.

PREHITEVANJE KOLONE

Voznik osebnega avtomobila STANKO PLANINŠEK, 27, iz Sp. Vižinge pri Radljah ob Dravi je na cesti med Arjo vasjo in Velenjem, v kraju Salek prehiteval kolono vozil, pri tem pa zadel osebni avtomobil, ki ga je vozil MILAN KNEŽEVIČ, 30, iz Velenja. Pri trčenju se je Kneževič težje poškodoval – ima pretres možganov in udarec v levo roko.

VLOM V OSEBNI AVTOMOBIL

Preteklo soboto, med 17. in 19. uro je neznanec vlomil v parkiran osebni avtomobil, in sicer v Veselovi ulici v Celju. Avtomobil je bil zaklenjen, vlomilca pa to ni motilo; odnesel je avtoradio s kasetofonom, vrednim približno 4.000 dinarjev.

ODKLENJEN AVTOMOBIL – VABA ZMIKAVTU

V Klanškovi ulici v Celju je bil parkiran osebni avtomobil, ki ga pa lastnik ni zaklenil. Neznani storilec je »pobral« žensko torbico, ki jo je kasneje odvrgel na travniku ob Stegenškovi ulici, iz nje pa vzel denarnico. Razumljivo – v njej je bilo 25.000 dinarjev gotovine.

ŠE EN VLOM

V noči med nedeljo in ponedeljkom pa je neznanec vlomil prav tako v parkiran in zaklenjen osebni avtomobil, ki je stal pred hišo Na otoku 11 v Celju. Tudi od tu je odnesel avtoradio s kasetofonom, ki so ga ocenili na okoli 4.000 dinarjev.

Do zaključka redakcije storilce še iščejo.

ATENINO MESTO 5

Gost sem le bežen dežele,
v katero vihar me zanaša
(Horacij)

Atene mesto sonca, bogov in veselja. Tako smo se jih veselili in končno smo le prispeli tja. Da bi antične mojstrovine naredile na nas večji vtis, so nas najprej odpeljali na avtobusni ogled današnjega mesta. Fotografirali smo predstavnike elitnega polka v tipičnih nošah, opazovali smo široke ulice in trge, polne vodnjakov in vodometov. Nekako postrani smo pogledovali na stavbe, grajene v antičnem duhu in kar nismo mogli dočakati, da bi se spet pogreznili v prijetno dremavost preteklosti.

Končno smo se le bližali Akropoli. Pravzaprav se je vsaj del vidi iz vsakega konca mesta, vendar ko jo imaš pred seboj vso, nekako ne moreš verjeti, da je to res. Videla sem že ve prekaša vse. Nikoli si nisem zamišljala, da so stene res tako bele, nebo res tako modro in zelenje pod njo res tako bujno. Meni se je zdela kot biser, ki lebdi nekje nad nami.

Akropola je sestavljena iz Propilej (vhod) in platoja s tremi svetišči. Veliki umetnik FIDIJA, ki je po grško perzijskih vojnah (ob koncu V. stoletja pred našim štetjem) prevzel obnovo porušene Akropole v svoje roke, je zares dosegel kar je želel. Namenoma je namreč naredil skromen vhod. Izdelal ga je sicer iz belega marmorja kot vse ostalo, vendar popolnoma brez drobnega okrasja. Želel je namreč, da obiskovalec ne bi videl ničesar, dokler bi se vzpenjal po stopnicah, ko pa bi stopil skozi vrata, bi Akropola naenkrat zasijala pred njim v vseh lepoti in razsežnosti. To idejo je mojstrsko izvedel.

Ob sam vhod je na skalo stisnjeno majhno svetišče ATENE NIKE, edini v jonskem slogu grajeni del. Slovi predvsem po reliefu na ograji okoli templja. Dostop je sicer prepovedan, vendar pa že sama belina marmorja in jonske volute naredijo velik vtis. Drugi tempelj je ERETHEON s slovitimi kariatidami. Pod njegovim zidovjem je oljčno drevo, ki bi naj bilo po legendi tu od ustanovitve mesta. Bogova Atena in Pozejdon sta se namreč merila kdo bo ponudil prebivalcem Atike več in s tem postal njihov zaščitnik. Pozejdon je ustvaril konja, Atena pa oljko, ki daje poleg plodu tudi senco. Atenci so izbrali oljko in s tem boginjo za svojo zaščitnico. Ta Atenina oljka torej še vedno raste in še vedno je sveta. Kdor namreč utrga le list iz nje, je prekršil grški zakon. Samo enkrat so ga prekršili, pravijo, ko je predsednik Tito obiskal Grčijo, so mu utrgali vejico in tako počastili velikega državnika in borca za mir.

Piše: MATEJA BELAK

Osrednji del Akropole pa je tempelj ATENE PARTENOS, ogromno dorsko svetišče s slovitim frizom, ki pa na žalost strašno propada. To svetišče je doletela dokaj čudna usoda. Grki so ga postavili v čast in slavo Ateni, zaščitnici mesta. Kristjani so tu naredili svojo cerkev in deviški boginji zadali hud, udarec. Da bi se verniki ob prizorih iz poganskega verovanja ne vznemirjali, so namreč uničili obraze figur na frizu. Za kristjani so se svetišča polotili muslimani in ga zaradi odlične lege spremenili v mošejo. Prizidali so mu celo minarete, ki pa so jih kasneje podrli. Obenem z minareti so delno spremenili tudi videz EREHTEONA, ki so ga preoblikovali v harem. To se je dogajalo v začetku XVI. stoletja. V turško beneški vojni pa so imeli Turki v svetišču skladišče streliva. Benečani so ga obstreljevali z morja in ga tudi zadeli. Takrat se je podrl strop in del severne stene. Ostale vojne so templju prizanesle. Kljub vidnim sledovom časa pa je še vedno enkraten spomenik genialnosti grške arhitekture.

Z vrha Akropole je čudovit pogled na Atene. Kamorkoli se ozreš, povsod samo hiše, hiše. V ospredju je Plaka, staro mestno jedro, ki kot prstan oklepa Akropolo. Zanimiv večer v Plaki je zaključil naše bivanje v Atenah.

Eden poslednjih ciljev našega potovanja je bil Solun, velika luka ob modernem mestu. Kljub mnogim modernim zgradbam pa ima tudi nekaj starega nadiha. Daje mu ga predvsem v času cesarja GALERIJA grajeni slavolok in nekaj ljubkih zgodovinskih cerkvic, ki so potisnjene ob vznožje modernih zgradb. Tudi več stoletna turška prisotnost je očitna. Nanjo opomni najprej tako imenovani Beli stolp, nekdanja turška jetnišnica.

Po slovesu od Soluna sta nam na poti domov ostali le še Pella in Termopile. Pella je bila do Aleksandra Velikega prestolnica makedonskih kraljev. Tudi sam veliki vojskovodja je doraščal v njej. Zanimiva je predvsem iz arheološkega gledišča, sicer pa slovi po najlepših antičnih mozaikih, enkratnih tako zaradi barv kot zaradi razgibanosti motivov.

Prizorišče krvave bitke pri Termopilah je bilo naš zadnji postanek v Grčiji. Tu so leta 480 pred našim štetjem Perzijci z zvijačo zajeli junaško vojsko Špartancev pod vodstvom kralja LEONIDE. Na mestu, kjer so padli, je danes spominska plošča.

Od Grčije smo se poslavljali s prepričanjem, da se bomo še vrnili, saj dežela skriva toliko lepot, da se jih ne moreš navžiti do kraja.

Del akropole

TANKERJI MAŽEJO MORJE

Zmotno je mišljenje, da je preteklost čas, ko so ladje tonile v morje zaradi viharjev in drugih nesreč. Nekoč so bile ladje majhne in niso vzdržale surovosti morja. Danes je to drugače. Po zlu gredo največje ladje – tankerji – ki veljajo sicer za nepotopljive.

Od leta 1973 dalje se je na obalah Evrope ponesrečilo in deloma tudi potopilo 21 tankerjev. Ob teh nesrečah je prišlo vedno tudi do velikega onesnaženja morja. To je ogrozilo mnoge turistične kraje ob evropskih obalah, kajti navadno se je v morje razlilo na tisoče ton surovne nafte.

Pri otoku Malta sta se ponesrečili dve veliki ladji za prevoz nafte. AGIP GENOVA je eksplodirala, CAROLYN JANE pa se je zaletela v čeri in potonila.

Pred obalo Istre v Jugoslaviji je zaradi megle nasedla in se potopila ACIENT GIANT.

V Sredozemlju sta šli po zlu še dve tankerski ladji. Blizu Krete SOUTH/ERN SUN, ki se je potopila in med alžirsko obalo ter Malorco je zgorela CLEMENTINA.

Pred Portugalsko so eksplodirali kar trije tankerji: CONOCO BRITANIA, LA FLÈCHE in JAKOB MAERSK. Na severu Španije pred obalo Baskije sta se potopili URQUIOLA in ANDROS PATRIA.

Francosko obalo so nafto oblile kar tri tankerske ladje: OLYMPIC BRAVERY, OLYMPIC ALLIANCE in AMOCO CADIZ. V Rokavskem prelivu so šle na dno PACIFIC COLOCOTRINIS, ELENI in CONOCO BRITANIA, ki so jo po požaru pred portugalsko obalo popravili.

Južno Irsko je z nafto oblila eksplodirala BETELGEUSE, Nizozemsko je onečedila eksplodirala LIVERPOOL BRIDGE. Na severu Danske se je potopil tanker JAWACHTA, pred Norveško pa je razgnalo SEA SCAPE.

In na zahodnoangleški obali se je potopil še 21 tanker v poslednjih petih letih CRISTOS BITAS.

Taka je pomorska črna kronika zadnjih petih let. Največ nesreč so povzročile eksplozije zaradi kvarov električne napeljave, požarov v strojnicah in podobnih tehničnih vzrokov. Drugi primeri so posledica slabe navigacije, zaradi katerih so ladje nasedle ali se zaletele v čeri, nekaj primerov pa je nepojasnjenih. Najbrž gre za konstrukcijske napake.

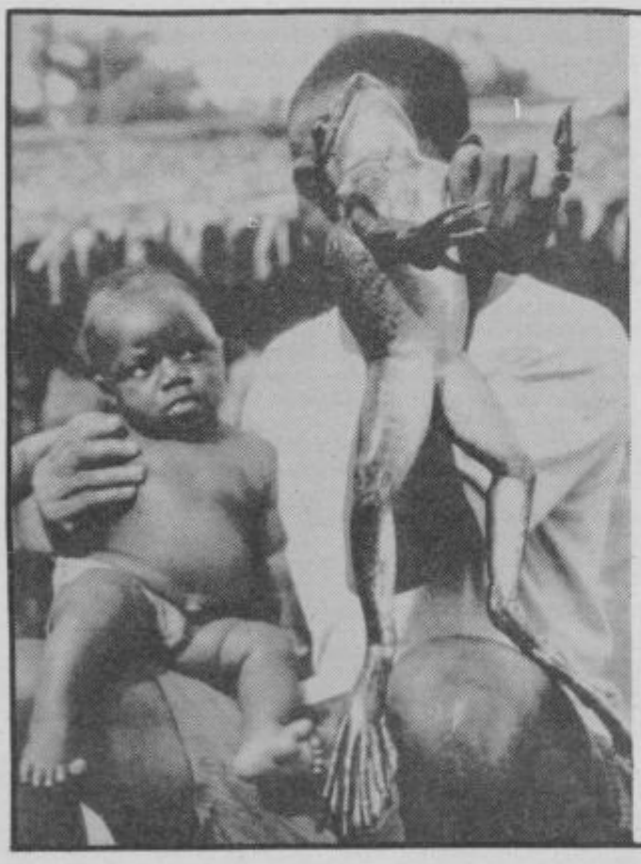

ŽIVALI – VELIKANI

Živali, ki jih po naših merilih in izkušnjah prištevamo med majhne, imajo drugod po svetu vrstnike-velikane. Tako so žabe v kametunskih gozdovih pravi velikani. Zoologi jih imenujejo žabe-Goliati. Kako velika je ta »skokica« prikazuje slika, na kateri drži odrastel Kamerunec v eni roki tak žabji primerek, na kolenu pa mu sedi njegov enoletni sinček.

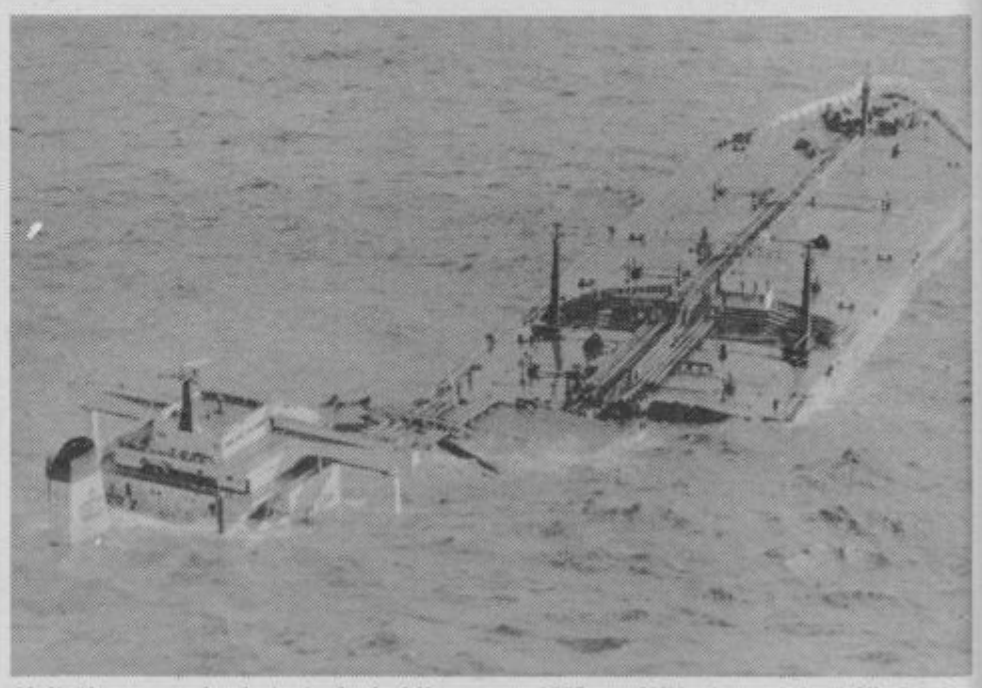

Najtežja pomorska katastrofa je bila marca 1978 pred Brestom v Franciji. Tanker AMOCO CADIZ se je potopil in razlil na obalno področje 231.000 ton surove nafte.

NOVI tednik 3

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Sl. Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni in odgovorni urednik: Milan Seničar, tehnični urednik Franjo Bogadi – Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Drago Medved, Mateja Podjed, Brane Stamejčič (odgovorni urednik Radia Celje), Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl – Izhaja vsak četrtek – Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana – Rokopisov ne vračamo – Cena poš. štev. 5 din – Celol. naročnina 230 din, polletna 115 din. Za inoz. je cena dvojna. Štev. žiro rač.: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.